

2026/805

2026 4 20

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2026/805

2026 m. kovo 30 d.

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus, Direktyva 2006/118/EB dėl požeminio vandens apsaugos nuo taršos ir jo būklės blogėjimo ir Direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2010 m. liepos 28 d. Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja pripažino, kad teisė į saugų ir švarų geriamąjį vandenį ir sanitarijos paslaugas yra žmogaus teisė, kuri būtina norint visapusiškai mėgautis gyvenimu ir naudotis visomis žmogaus teisėmis. Kad Sąjungoje ta teisė būtų visapusiškai įgyvendinta, valstybės narės turėtų pagerinti prieigą prie švaraus vandens ir sanitarijos paslaugų, visų pirma šiuo tikslu gerinti tiek paviršinio, tiek požeminio vandens, naudojamo geriamajam vandeniui išgauti, kokybę, įgyvendindamos Direktyvą 2000/60/EB ⁽³⁾, ir veiksmingai įgyvendindamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas (ES) 2020/2184 ⁽⁴⁾ ir (ES) 2024/3019 ⁽⁵⁾;
- (2) paviršinio ir požeminio vandens cheminė tarša kelia grėsmę vandens aplinkai, jos padariniai gali būti ūminis ir lėtinis toksiškumas vandens organizmams, teršalų kaupimasis ekosistemoje ir buveinių bei biologinės įvairovės nykimas, taip pat grėsmė žmonių sveikatai. Aplinkos kokybės standartų nustatymas padeda įgyvendinti nulinės taršos užmojį siekiant aplinkos be toksinių medžiagų tikslo;
- (3) kaip nurodyta Europos aplinkos agentūros ataskaitoje „Europos vandens būklė 2024 m.“, 2021 m. valstybės narės pranešė, kad apie 90 % požeminių vandens telkinių ploto yra geros kiekybinės būklės ir apie 75 % – geros cheminės būklės, o paviršinių vandens telkinių atveju – 40 % yra geros arba labai geros ekologinės būklės ir 38 % – geros cheminės būklės. Kaip pabrėžta Komisijos 7-ojoje įgyvendinimo ataskaitoje (2024 m.), kurioje vertinti trečiųjų upių baseinų valdymo planai, to priežastys yra įvairios. Kalbant apie cheminę būklę, kai kurias teigiamas tendencijas užgožia iš anksčiau likusi, plačiai paplitusi tarša gyvsidabriu ir kitais visuresiais, bioakumuliaciniais ir toksiškais teršalais arba jas nustelbia nauji kylantys taršos iššūkiai. Kalbant apie ekologinę būklę, tam tikri biologiniai kokybės elementai šiek tiek pagerėjo. Tačiau Sąjungos upėms, ežerams ir pakrančių vandenims vis dar keliamas reikšmingas pavojus ir net tuo atveju, kai imasi veiksmingų priemonių, vertinant stebėsenos rezultatus pažanga gali būti nematoma trumpuoju laikotarpiu, nes gamtai reikia pakankamai laiko atsigauti;

⁽¹⁾ 2023 m. vasario 22 d. nuomonė (OL C 146, 2023 4 27, p. 41).

⁽²⁾ 2024 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2026 m. vasario 17 d. Tarybos per pirmąjį svarstymą priimta pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus, (OL L 327, 2000 12 22, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

⁽⁴⁾ 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2020/2184 dėl žmoniems vartoti skirto vandens kokybės (OL L 435, 2020 12 23, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2020/2184/oj>).

⁽⁵⁾ 2024 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/3019 dėl komunalinių nuotekų valymo (OL L, 2024/3019, 2024 12 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/3019/oj>).

- (4) apskritai, 2019 m. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvų 2000/60/EB, 2006/118/EB⁽⁶⁾, 2007/60/EB⁽⁷⁾ ir 2008/105/EB⁽⁸⁾ tinkamumo patikros (toliau – tinkamumo patikra) išvadose nurodyta, kad tos direktyvos iš esmės atitinka paskirtį, tačiau jas galima šiek tiek patobulinti. Iš išvadų matyti, kad tomis direktyvomis iš esmės jau pasiekta aukštesnio lygio vandens telkinių apsauga ir geresnis potvynių rizikos valdymas. Tačiau išvadose taip pat atkreiptas dėmesys į tai, kad šiuo metu daugiau kaip pusė visų Europos vandens telkinių yra taikomos išimtys pagal Direktyvą 2000/60/EB, o tai rodo, kad valstybės narės susiduria su labai dideliu iššūkiu norėdamos pasiekti geros vandens būklės tikslą, visų pirma per nustatytus terminus įgyvendinti aplinkos kokybės standartus (AKS) dėl prioritetinių medžiagų. Be to, atlikus tinkamumo patikrą padaryta išvada, kad lėtą pažangą siekiant tų direktyvų tikslų galima paaiškinti, be kita ko, lėtu įgyvendinimu, iš dalies dėl to, kad nepakanka finansinių išteklių, o aplinkos apsaugos tikslai nepakankamu mastu integruojami į sektorių teisės aktus;
- (5) kaip nurodyta 2025 m. vasario 4 d. Komisijos atliktame Direktyvos 2000/60/EB įgyvendinimo vertinime, grindžiamame valstybių narių trečiaisiais upių baseinų valdymo planais, Sąjungos vandens ištekliais vis dar keliamas didelis pavojus dėl struktūrinio netinkamo valdymo, netvaraus žemės naudojimo, hidromorfologinių pokyčių, taršos, klimato kaitos, padidėjusios vandens paklausos ir urbanizacijos. Didžiausi pavojai paviršiniams vandens telkiniams visose ataskaitas teikiančiose valstybėse narėse (mažėjančia tvarka pagal paveiktų vandens telkinių procentinę dalį) yra tarša dėl atmosferinių iškritų, hidromorfologiniai pokyčiai, kuriuos lemia dreifuojantis žemės ūkio, hidroenergijos, apsaugos nuo potvynių, laivijos ar geriamojo vandens tiekimo tikslais, ir žemės ūkio veiklos keliami tarša. Panašiai, didžiausi pavojai požeminiams vandens telkiniams, yra, pirma, pasklidę žemės ūkio keliami tarša (pvz., dėl pesticidų ir trąšų naudojimo), ir antra, mažėjančia tvarka, vandens gavyba viešojo vandens tiekimo, žemės ūkio, pramoninio naudojimo ir kitais tikslais. Siekiant užtikrinti tvarų vandens telkinių valdymą ir apsaugą, itin svarbu atsižvelgti į šiuos bendrus pavojus. Šiuo tikslu būtina laikytis integruoto požiūrio, kuriuo būtų skatinama mažinti taršą jos susidarymo vietoje ir ištaisyti su esama tarša susijusią padėtį, atkurti ekosistemas, diegti efektyvaus vandens naudojimo technologijas ir visuose sektoriuose įgyvendinti tvarią praktiką. Valstybės narės turėtų stiprinti vandens ir sektorių politikos koordinavimą, kad būtų sumažintas neigiamas poveikis vandens ištekliais ir būtų padedama pasiekti gerą ekologinę, kiekybinę ir cheminę būklę, kaip nustatyta Direktyvoje 2000/60/EB;
- (6) remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 191 straipsnio 2 dalimi, Sąjungos aplinkos politika turi būti grindžiama atsargumo principu bei principais, kad reikia imtis prevencinių veiksmų, kad žala aplinkai pirmiausia turi būti atitaisoma ten, kur yra jos šaltinis, ir kad ją turi atlyginti teršėjas;
- (7) siekdama aukšto aplinkos apsaugos lygio ir įgyvendindama Nulinės taršos veiksmų planą, išdėstytą 2021 m. gegužės 12 d. Komisijos komunikate „Kuriame sveiką planetą visiems. ES veiksmų planas „Siekiant nulinės oro, vandens ir dirvožemio taršos“, Sąjunga turėtų atsižvelgti į skirtingą padėtį įvairiuose Sąjungos regionuose, poveikį apsirūpinimo maistu saugumui, maisto gamybai ir maisto įperkamumui, taip pat atsižvelgti į sveiką ir tvarią mitybą;
- ⁽⁶⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/118/EB dėl požeminio vandens apsaugos nuo taršos ir jo būklės blogėjimo (OL L 372, 2006 12 27, p. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/118/oj>).
- ⁽⁷⁾ 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/60/EB dėl potvynių rizikos įvertinimo ir valdymo (OL L 288, 2007 11 6, p. 27, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2007/60/oj>).
- ⁽⁸⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti ir panaikinanti Tarybos direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičianti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, (OL L 348, 2008 12 24, p. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/oj>).

- (8) 2019 m. gruodžio 11 d. Komisijos komunikate dėl Europos žaliojo kurso išdėstyta strategija, kuria siekiama iki 2050 m. užtikrinti neutralaus poveikio klimatui, švarią ir žiedinę ekonomiką, optimizuojant išteklių valdymą ir kartu kuo labiau sumažinant taršą. 2020 m. spalio 14 d. Komisijos komunikate „Cheminių medžiagų strategija tvarumui užtikrinti. Aplinkos be toksinių medžiagų kūrimas“ ir Nulinės taršos veiksmų plane konkrečiai nagrinėjami su tarša susiję Europos žaliojo kurso aspektai. Kitos itin svarbios ir viena kitą papildančios politikos priemonės yra išdėstytos 2018 m. sausio 16 d. Komisijos komunikate „Europinė plastikų žiedinėje ekonomikoje strategija“, 2020 m. vasario 19 d. komunikate „Europos skaitmeninės ateities formavimas“, 2020 m. vasario 19 d. komunikate „Europos duomenų strategija“, 2020 m. gegužės 20 d. komunikate „Sąžininga“ sveika ir aplinkai palanki maisto sistema pagal strategiją „Nuo ūkio iki stalo“, 2020 m. gegužės 20 d. komunikate „2030 m. ES biologinės įvairovės strategija. Gamtos grąžinimas į savo gyvenimą“, 2020 m. lapkričio 25 d. komunikate „ES vaistų strategija“, 2021 m. lapkričio 17 d. komunikate „ES 2030 m. dirvožemio strategija. Naudojimasis geros būklės dirvožemio teikiama nauda žmonėms, maistui, gamtai ir klimatui“ ir 2025 m. birželio 4 d. komunikate „Europos hidrologinio atsparumo strategija“;
- (9) tikslai pasiekti „gerą vandens telkinių būklę“ ir užtikrinti vandens prieinamumą yra kompleksiniai ir dažnai nepakankamai nuosekliai įgyvendinami. Tvari vandentvarka turėtų būti integruota į visas Sąjungos politikos sritis, susijusias su vandenį naudojančiais sektoriais;
- (10) Direktyva 2000/60/EB nustatoma vidaus paviršinių vandenų, tarpinių vandenų, pakrančių vandenų ir požeminio vandens apsaugos sistema. Pagal tą sistemą nustatomos prioritutinės medžiagos iš tų medžiagų, kurios Sąjungos lygmeniu kelia didelę riziką vandens aplinkai arba per ją. Direktyvoje 2008/105/EB nustatyti Sąjungos masto AKS, taikomi 45 prioritetinėms medžiagoms, anksčiau išvardytoms Direktyvos 2000/60/EB X priede, ir aštuoniems kitiems teršalams, kurie Sąjungos lygmeniu jau buvo reglamentuojami anksčiau nei tas priedas buvo įvestas Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 2455/2001/EB⁽⁹⁾. Direktyvoje 2006/118/EB nustatyti Sąjungos masto požeminio vandens kokybės standartai, taikomi nitratams ir pesticidų veikliosioms medžiagoms, ir kitų požeminio vandens teršalų nacionalinių ribinių verčių nustatymo kriterijai. Joje taip pat sudarytas minimalus 12 teršalų ir taršos rodiklių, dėl kurių valstybės narės turi apsvarstyti galimybę nustatyti tokias nacionalines ribines vertes, sąrašas. Požeminio vandens kokybės standartai nustatyti Direktyvos 2006/118/EB I priede;
- (11) turėtų būti užtikrinta, kad prioritetinių pavojingų medžiagų išleidimas, išmetimas ir nuotėkiai būtų panaikinti arba laipsniškai nutraukti laikantis atitinkamo tvarkaraščio ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 20 metų nuo tada, kai tam tikra prioritetinė medžiaga įtraukiama į Direktyvos 2008/105/EB I priedo A dalyje pateiktą sąrašą kaip pavojinga medžiaga. Tas tvarkaraštis turėtų būti taikomas nedarant poveikio kituose taikytinuose Sąjungos teisės aktuose nustatytų griežtesnių terminų taikymui;
- (12) įtraukti medžiagas į Direktyvos 2008/105/EB I priedo A dalį arba į Direktyvos 2006/118/EB I priedą ar II priedo B dalį svarstoma remiantis rizikos, kurią jos kelia žmonėms ir vandens aplinkai, vertinimu. Pagrindiniai to vertinimo elementai yra žinios apie medžiagų koncentraciją aplinkoje, įskaitant pagal stebėjimo sąrašą vykdomos stebėsenos metu surinktą informaciją, ir apie medžiagų (eko)toksiškumą, taip pat apie jų patvarumą, bioakumuliaciją, mobilumą, kancerogeniškumą, mutageniškumą, toksinį poveikį reprodukcijai ir endokrininės sistemos ardymo potencialą;
- (13) Komisija atliko anksčiau Direktyvos 2000/60/EB X priede pateikto prioritetinių medžiagų sąrašo peržiūrą pagal tos direktyvos 16 straipsnį ir Direktyvos 2008/105/EB 8 straipsnį, taip pat Direktyvos 2006/118/EB I priede ir II priedo B dalyje pateiktų medžiagų sąrašų peržiūrą pagal tos direktyvos 10 straipsnį ir, atsižvelgdama į naujas mokslo žinias, padarė išvadą, kad tikslinga iš dalies pakeisti tuos sąrašus įtraukiant naujų medžiagų, nustatant toms naujoms įtrauktoms medžiagoms taikytinus AKS arba požeminio vandens kokybės standartus, peržiūrint kai kurioms esamoms medžiagoms taikomus AKS (atsižvelgiant į mokslo pažangą) ir nustatant kai kurioms esamoms ir naujoms įtrauktoms medžiagoms taikomus biotos arba nuosėdų AKS. Komisija taip pat nustatė, kurios papildomos medžiagos gali kauptis nuosėdose ar biotoje, ir paaiškino, kad tokių medžiagų tendencijos turėtų būti stebimos nuosėdose arba biotoje. Medžiagų sąrašų peržiūros buvo grindžiamos išsamiais konsultacijomis su Komisijos tarnybų, valstybių narių, suinteresuotųjų subjektų grupių ir Pavojų sveikatai ir aplinkai ir atsirandančių pavojų mokslinio komiteto ekspertais;

⁽⁹⁾ 2001 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 2455/2001/EB, nustatantis prioritetinių medžiagų vandens politikos srityje sąrašą ir papildantis Direktyvą 2000/60/EB, (OL L 331, 2001 12 15, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2001/2455/oj>).

- (14) siekiant veiksmingai spręsti problemą, susijusią su dauguma teršalų per visą jų gyvavimo ciklą, įskaitant, priklausomai nuo to, kas aktualu, cheminės medžiagos kūrimą, autorizaciją ar patvirtinimą, išmetamųjų teršalų kontrolę gamybos ir naudojimo ar kitų procesų metu ir atliekų tvarkymą, būtina derinti kontrolės taršos šaltinyje ir taršos šalinimo baigiamajame etape priemonės. Todėl nustatomi nauji arba griežtesni vandens telkinių kokybės standartai papildo kitus Sąjungos teisės aktus, kuriais viename ar keliuose iš tų etapų sprendžiama arba galėtų būti sprendžiama taršos problema, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/83/EB⁽¹⁰⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentus (EB) Nr. 1907/2006⁽¹¹⁾ ir (EB) Nr. 1107/2009⁽¹²⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2009/128/EB⁽¹³⁾ ir 2010/75/ES⁽¹⁴⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentus (ES) Nr. 528/2012⁽¹⁵⁾ ir (ES) 2019/6⁽¹⁶⁾ bei Direktyvą (ES) 2024/3019, ir yra su jais suderinami. Kad Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnyje nustatyti aplinkos apsaugos tikslai būtų pasiekti ekonomiškai efektyviausiu būdu, Komisija ir valstybės narės atitinkamai savo veiksmuose ir priemonių programose turėtų, kai įmanoma, teikti pirmenybę kontrolės taršos šaltinyje priemonėms ir jų vykdymo užtikrinimui. Turėtų būti užtikrintas visų Sąjungos ir nacionalinės teisės aktų, skirtų teršalų problemai jų susidarymo vietoje spręsti, suderinamumas, kad tarša būtų sumažinta iki tokių lygių, kurie nebebūtų laikomi kenksmingais sveikatai ir natūralioms ekosistemoms;
- (15) iš naujų mokslinių įrodymų matyti, kad didelę riziką kelia ne tik jau reglamentuojami, bet ir keli kiti vandens telkiniuose aptinkami teršalai. Vykdamas savanorišką perfluoralkilintų ir polifluoralkilintų medžiagų (PFAS) ir vaistų stebėseną nustatyta konkreti požeminio vandens problema. PFAS aptikta daugiau kaip 70 % požeminio vandens matavimo vietų Sąjungoje, o daugelyje vietų akivaizdžiai viršijamos esamos nacionalinės ribinės vertės. Todėl į požeminio vandens teršalų sąrašą turėtų būti įtrauktas konkrečių PFAS pogrupis. Paviršiniuose vandenyse esanti perfluoroktansulfonrūgštis (PFOS) ir jos dariniai jau įtraukti į prioritetinių medžiagų sąrašą, tačiau dabar pripažįstama, kad kitos PFAS taip pat kelia riziką. Todėl į prioritetinių medžiagų sąrašą turėtų būti įtrauktas konkrečių PFAS pogrupis. Savanoriška požeminio vandens stebėseną ir stebėjimo sąrašą grindžiama stebėseną pagal Direktyvos 2008/105/EB 8b straipsnį taip pat patvirtinta, kad kelios vaistinės medžiagos kelia riziką požeminiams ir paviršiniams vandenims ir todėl turėtų būti įtrauktos atitinkamai į Direktyvos 2006/118/EB I priede pateiktą teršalų sąrašą arba į prioritetinių medžiagų sąrašą Direktyvos 2008/105/EB I priede. Požeminio vandens klausimu Komisija turėtų apsvarstyti galimybę atsižvelgti į vaistų keliamą kumuliacinę riziką – per kitą peržiūrą nustatyti pasirinktų vaistų sumai (-oms) taikytinus kokybės standartus, galbūt grindžiamus veikimo mechanizmu. Dėl šios priežasties į Direktyvos 2006/118/EB V priedą turėtų būti įtraukta frazė „pasirinktų vaistų pagal veikimo mechanizmą suma (-os)“. Paviršinio vandens atveju estrogeninių vaistų keliamos kumuliacinės rizikos klausimas turėtų būti sprendžiamas vykdant poveikiu grindžiamą stebėseną ir, atsižvelgdama į naujesnės ir šiuo metu pagal stebėjimo sąrašą vykdomos stebėsenos duomenis, Komisija turėtų apsvarstyti galimybę per kitą peržiūrą nustatyti pasirinktų vaistų sumos (-ų) standartus, galbūt grindžiamus veikimo mechanizmu; dėl šios priežasties į Direktyvos 2008/105/EB III priedą turėtų būti įtraukta frazė „pasirinktų vaistų pagal veikimo mechanizmą suma (-os)“. Komisija taip pat turėtų apsvarstyti galimybę nustatyti parametro „vaistai iš viso“ standartus, grindžiamus tinkamais stebėsenos metodais. Valstybės narės raginamos taip pat stebėti bendrą PFAS kiekį (toliau – parametras „PFAS iš viso“) požeminiame vandenyje, remiantis pagal Direktyvos (ES) 2020/2184 13 straipsnio 7 dalį patvirtintomis gairėmis. Nustatydama parametro „PFAS iš viso“ stebėsenos konkrečiai požeminiame vandenyje metodą Komisija turėtų atsižvelgti į tas gaires ir valstybių narių gautus rezultatus ir turėtų skatinti valstybes nares jį taikyti. Komisija turėtų tą stebėsenos metodą pritaikyti, kad būtų lengviau stebėti parametą „PFAS iš viso“ paviršiniame vandenyje, ir skatinti valstybes nares jį taikyti. Per kitą Direktyvos 2006/118/EB I priede ir Direktyvos 2008/105/EB I priede pateiktų teršalų sąrašų peržiūrą Komisija taip pat turėtų apsvarstyti galimybę nustatyti kokybės standartus dėl parametro „PFAS iš viso“ požeminiame vandenyje ir paviršiniuose vandenyse;

⁽¹⁰⁾ 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus, (OL L 311, 2001 11 28, p. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/83/oj>).

⁽¹¹⁾ 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB, (OL L 396, 2006 12 30, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj>).

⁽¹²⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinant Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009 11 24, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1107/oj>).

⁽¹³⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų pagrindus siekiant tausiojo pesticidų naudojimo, (OL L 309, 2009 11 24, p. 71, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/128/oj>).

⁽¹⁴⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj>).

⁽¹⁵⁾ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (OL L 167, 2012 6 27, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/528/oj>).

⁽¹⁶⁾ 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82/EB (OL L 4, 2019 1 7, p. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj>).

- (16) bisfenolis-A turėtų būti įtrauktas į Direktyvos 2008/105/EB I priede pateiktą medžiagų sąrašą ir priskirtas prie prioritetinių pavojingų medžiagų. Moksliniai įrodymai rodo, kad ir kiti bisfenoliai, ne tik bisfenolis-A, turi endokrininę sistemą ardantį potencialą, todėl pakeitus vieno jų naudojimą kito bisfenolio naudojimu numatytos naudos galėtų nebūti. Be to, bisfenolių mišiniai galėtų kelti kumuliacinę riziką. Todėl per kitą peržiūrą Komisija turėtų apskritai peržiūrėti bisfenolių įtraukimą į sąrašus ir apsvarstyti galimybę nustatyti tinkamais stebėsenos metodais grindžiamus AKS dėl visų bisfenolių (toliau – parametras „bisfenoliai iš viso“) arba bent jau pasirinktų bisfenolių sumos (toliau – parametras „bisfenolių suma“), įskaitant bent bisfenolį-B ir bisfenolį-S. Todėl parametras „bisfenolių suma“ turėtų būti įtrauktas į Direktyvos 2008/105/EB III priede pateiktą sąrašą. Be to, valstybės narės turėtų ypatingą dėmesį skirti tam, ar kaip upių baseinams būdingus teršalus reikėtų nustatyti ir stebėti bent bisfenolį-B ir bisfenolį-S, kai tai gali būti aktualu, ir duomenų pagal Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnio 4 dalį teikimui, siekiant užtikrinti, kad per kitą peržiūrą būtų galima tinkamai įvertinti riziką, susijusią su tų bisfenolių ir bisfenolio-A suma. Komisija taip pat turėtų apsvarstyti galimybę Direktyvoje 2006/118/EB nustatyti kokybės standartus dėl parametru „bisfenoliai iš viso“ ir „bisfenolių suma“;
- (17) atsižvelgiant į tai, kad požeminis vanduo yra pagrindinis geriamojo vandens šaltinis Sąjungoje, itin svarbu užtikrinti, kad Direktyvoje 2006/118/EB nustatyti kokybės standartai padėtų pasiekti pagal Direktyvą (ES) 2020/2184 nustatytas geriamojo vandens parametru vertes. Suderinti PFAS standartus galėtų būti tikslinga, tačiau neseniai įrodyta, kad su dvidešimties PFAS suma, nurodyta Direktyvos (ES) 2020/2184 III priedo B dalies 3 punkte, susijusi parametro vertė neatitinka naujausios mokslo pažangos PFAS, kuriems turi būti suteiktas prioritetas, sąrašo, šių medžiagų toksiškumo ir šio toksiškumo svyravimų šiai šeimai priklausančiose medžiagose atžvilgiu. Kadangi nėra visapusiško ir galutinio susitarimo dėl PFAS standartų, dvidešimties PFAS grupės, nurodytos Direktyvos (ES) 2020/2184 III priedo B dalies 3 punkte, kokybės standartas išdėstytas Direktyvos 2006/118/EB I priede – tai padaryta pateikiant nuorodą į tos grupės parametro vertę Direktyvoje (ES) 2020/2184, siekiant užtikrinti, kad visi tos grupės sudėties arba tos vertės pokyčiai būtų automatiškai įtraukti į Direktyvą 2006/118/EB. Siekiant atsižvelgti į naujausias mokslo žinias, keturių problemiškesnių PFAS sumos kokybės standartas turėtų būti įtrauktas į Direktyvos 2006/118/EB I priedą pagal Europos maisto saugos tarnybos (EFSA) pasiūlytą vertę. Dėl tos pačios priežasties itin svarbu, kad Direktyvoje (ES) 2020/2184 nurodytos PFAS parametru vertės atitinkamai būtų skubiai peržiūrėtos ir patikslintos ir tokiu atveju taip pat būtų suderinti Direktyvos 2006/118/EB I priede pateikti kokybės standartai;
- (18) atsižvelgiant į trifluoracto rūgšties (TFA) toksiškumą, jos patvarumą bei paplitimą aplinkoje ir daugelį jos šaltinių, įskaitant PFAS pesticidų ir šaldomųjų dujų, kurių sudėtyje yra fluoro, naudojimą, itin svarbu spręsti jos buvimo tiek paviršiniame, tiek požeminiame vandenyje problemą. Todėl paviršinio vandens atveju TFA turėtų būti įtraukta į 25 PFAS sumą, Direktyvos 2008/105/EB I priede nurodant AKS dėl TFA. Per kitą peržiūrą Komisija turėtų apsvarstyti galimybę Direktyvos 2008/105/EB I priede nustatyti atskirą AKS dėl TFA. Požeminio vandens atžvilgiu Komisija taip pat turėtų apsvarstyti galimybę Direktyvos 2006/118/EB I priede nustatyti atskirą kokybės standartą dėl TFA arba kokybės standartą dėl jos kaip sumos dalies, atsižvelgdama į naujausias mokslo žinias apie TFA, įskaitant Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA), EFSA ir Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) atliktą darbą. Taip pat reikėtų atsižvelgti į būsimus Direktyvos (ES) 2020/2184 pakeitimus;
- (19) reikia surinkti daugiau žinių apie požeminio vandens ekosistemų buvimą, svarbą ir jautrumą, kad jos būtų tinkamai apsaugotos. Todėl, įgyvendinant arba peržiūrint direktyvas 2000/60/EB ir 2006/118/EB, turėtų būti skatinami, finansuojami ir atliekami papildomi moksliniai tyrimai, o jų rezultatai turėtų būti skleidžiami ir prireikus į juos turėtų būti atsižvelgiama, kaip ir į turimas žinias. Komisija turėtų bendradarbiauti su valstybėmis narėmis pagal Direktyvos 2000/60/EB bendrąją įgyvendinimo strategiją, kad būtų apibrėžta požeminio vandens ekosistemų nustatymo metodika. Kai tik bus parengta patikima metodika, valstybės narės, kai aktualu, turėtų taikyti tą metodiką ir prireikus nustatyti griežtesnius standartus toms ekosistemoms apsaugoti;

- (20) Direktyva 2000/60/EB reikalaujama, kad valstybės narė nustatytų vandens telkinius, naudojamus žmonėms vartoti skirtam vandeniui išgauti, vykdytų jų monitoringą ir imtųsi būtinų priemonių, padedančių išvengti jų kokybės prastėjimo, kad ruošiant vandenį, kuris būtų tinkamas vartoti žmonėms, jį reikėtų mažiau valyti. Tame kontekste nustatyta, kad mikroplastikai gali kelti riziką žmonių sveikatai, tačiau reikia daugiau stebėsenos duomenų, kad būtų galima patvirtinti, jog reikia nustatyti kokybės standartus, taikytinus mikroplastikams paviršiniame ir požeminiame vandenyje. Todėl mikroplastikai turėtų būti įtraukti į paviršinio ir požeminio vandens stebėjimo sąrašus ir, kai tik bus parengti tinkami stebėsenos metodai, turėtų būti stebimi. Tame kontekste reikėtų atsižvelgti į metodikas, parengtas pagal Direktyvą (ES) 2020/2184 ir skirtas geriamajame vandenyje esančių mikroplastikų keliamai rizikai stebėti ir vertinti;
- (21) apskaičiuota, kad 2019 m. 900 000–1,7 mln. mirties atvejų pasaulyje priežastis buvo atsparios antimikrobinėms medžiagoms (AAM) infekcijos. Tuo pačiu metu išreikštas susirūpinimas dėl rizikos, kad atsparumas antimikrobinėms medžiagoms gali formuotis dėl to, kad vandens aplinkoje yra antimikrobinėms medžiagoms atsparių mikroorganizmų ir atsparumo antimikrobinėms medžiagoms genų, tačiau neatlikta pakankama stebėsenos. Atitinkami atsparumo antimikrobinėms medžiagoms buvimo, raidos arba perdavimo rodikliai taip pat turėtų būti įtraukti į paviršinio ir požeminio vandens stebėjimo sąrašus ir, kai tik bus sukurti tinkami stebėsenos metodai, turėtų būti stebimi. Tai atitinka Bendros sveikatos koncepcija grindžiamą Europos kovos su atsparumu antimikrobinėms medžiagoms veiksmų planą, kurį Komisija priėmė 2017 m. birželio mėn., ir 2020 m. lapkričio 25 d. Komisijos komunikatą „ES vaistų strategija“, kuriame taip pat sprendžiamas šis klausimas;
- (22) į direktyvas 2006/118/EB ir 2008/105/EB turėtų būti įtrauktas priedas, kuriame būtų išvardytos atrinktos medžiagos, medžiagų grupės ir rodikliai, į kuriuos Komisija turi atsižvelgti per kitą tų direktyvų peržiūrą, kol bus parengtos patikimos stebėsenos metodikos ir tinkami kokybės standartai arba kritinės vertės ir bus galutiniai patvirtinti, kad tos medžiagos, medžiagų grupės ir rodikliai kelia riziką požeminiam ar paviršiniam vandeniui arba per juos. Prireikus tą patvirtinimą būtų galima gauti įtraukiant medžiagas, medžiagų grupes arba rodiklius į atitinkamą stebėjimo sąrašą;
- (23) įprastais cheminės analizės metodais, taikomais medžiagų stebėsenai pagal direktyvas 2000/60/EB, 2006/118/EB ir 2008/105/EB, iš esmės neįmanoma nustatyti cheminių medžiagų mišinių keliamos kumuliacinės rizikos. Atsižvelgiant į didėjančią informuotumą apie mišinių svarbą, taigi ir poveikiu grindžiamos stebėsenos svarbą nustatant cheminę būklę, ir į tai, kad jau esama pakankamai patikimų poveikiu grindžiamų estrogeninių medžiagų stebėsenos metodų, valstybės narės turėtų taikyti tokius poveikiu grindžiamos stebėsenos metodus, kad įvertintų estrogeninių medžiagų kaupiamąjį poveikį paviršiniuose vandenyse per ne trumpesnę kaip dvejų metų laikotarpį. Tai leis poveikiu grindžiamus rezultatus palyginti su rezultatais, gautais taikant įprastus trijų Direktyvos 2008/105/EB I priede išvardytų estrogeninių vaistinių medžiagų stebėsenos metodus. Tuo tikslu Komisija turėtų priimti įgyvendinimo aktą, kuriuo būtų nustatytos estrogeninių medžiagų stebėsenos taikant poveikiu grindžiamus stebėsenos metodus techninės specifikacijos. Komisija taip pat turėtų paskelbti ataskaitą dėl poveikiu grindžiamų rezultatų palyginimo su rezultatais, gautais taikant įprastus metodus, o to palyginimo analize turėtų būti naudojamosi siekiant įvertinti, ar taikant poveikiu grindžiamus stebėsenos metodus gaunami duomenys yra pakankamai patikimi ir tikslūs ir todėl tie metodai gali būti naudojami kaip patikimi tikrinimo metodai. Tokių tikrinimo metodų taikymo pranašumas būtų tas, kad būtų galima aprėpti ne tik Direktyvos 2008/105/EB I priede išvardytų medžiagų, bet ir visų panašų poveikį turinčių estrogeninių medžiagų poveikį, ir jų taikymas galėtų taip pat daugelyje vietų pakeisti atskirų medžiagų stebėseną. Turėtų būti apibrėžta poveikiu grindžiamų kritinių verčių sąvoka. Direktyvoje 2000/60/EB pateikta geros paviršinio vandens cheminės būklės apibrėžtis turėtų būti iš dalies pakeista, siekiant užtikrinti, kad ateityje jos galėtų apimti ir kritines vertes, kurios galėtų būti nustatytos siekiant įvertinti poveikiu grindžiamos stebėsenos rezultatus;
- (24) Direktyvoje 2006/118/EB pesticidų mišinių keliamai rizikai tam tikru mastu taikomas kokybės standartas dėl parametro „pesticidai iš viso“, tačiau Direktyvoje 2008/105/EB tokių mišinių keliamą riziką nenagrinėjama. Todėl, siekiant bent iš dalies atsižvelgti į tą kumuliacinę riziką, turėtų būti nustatytas AKS dėl pesticidų, jau įtrauktų į prioritetinių medžiagų, kurios turi būti stebimos vandenyje, sąrašą, sumos ir vertinant cheminę būklę turėtų būti atsižvelgiama į tą AKS. Kad ateityje būtų geriau atsižvelgiama į mišinių keliamą riziką, Komisija turėtų apsvarstyti galimybę per kitą peržiūrą nustatyti standartus dėl pasirinktų pesticidų sumos (-ų), kurie galėtų būti grindžiami veikimo mechanizmu ir galbūt apimtų daugiau pesticidų, nei atskirai išvardyta Direktyvos 2008/105/EB I priede. Dėl šios priežasties į naują tos direktyvos priedą turėtų būti įtraukta frazė „pasirinktų pesticidų pagal veikimo mechanizmą suma (-os)“. Komisija taip pat turėtų apsvarstyti, ar nustatant AKS dėl parametro „pesticidai iš viso“ būtų galima laikytis rizika grindžiamo požiūrio, palaikomo tinkamu stebėsenos metodu. Kadangi Direktyvos 2006/118/EB I priede nurodyti bendrieji kokybės standartai – 0,1 µg/l ir 0,5 µg/l dėl parametrų „atskiri pesticidai“ ir „pesticidai iš viso“ požeminiame vandenyje – buvo nustatyti XX a. devintajame dešimtmetyje ir apriboti dėl tuo metu taikytų analizės metodų jautrumo, jie gali nepakankamai saugoti žmonių sveikatą ar aplinką. Todėl Komisija per kitą požeminiame vandenyje esančių teršalų sąrašo peržiūrą turėtų peržiūrėti šias vertes;

- (25) peržiūrėjusi Direktyvos 2008/105/EB I priedo A dalyje pateiktą medžiagų sąrašą, Komisija nustatė keletą medžiagų, kurias ji galėtų iš sąrašo išbraukti, nes jos nebekelia plataus masto rizikos vandens aplinkai Sąjungoje arba per ją. Tačiau, kadangi kai kuriose valstybėse narėse tos medžiagos vis dar kelia riziką, tikslinga jas kartu su AKS dėl jų įtraukti į naują Direktyvos 2008/105/EB priedą. Valstybės narės turėtų toliau stebėti tas medžiagas, jei nustato, kad jos yra nacionaliniu, regioniniu ar vietos lygmeniu svarbūs teršalai, ir atitinkamai taikyti AKS. Buvo svarstyta galimybė iš sąrašo išbraukti ir kai kurias kitas medžiagas, tačiau jos buvo paliktos sąrašo, nes reikia nustatyti, ar pastebėta jų koncentracijos mažėjimo tendencija. Kai kurių iš jų atveju stebėseną pagal direktyvas 2000/60/EB ir 2008/105/EB taip pat padeda vykdyti stebėsenos pareigas pagal 2001 m. gegužės 22 d. Stokholme pasirašytą Stokholmo konvenciją dėl patvariųjų organinių teršalų⁽¹⁷⁾ (toliau – Stokholmo konvencija) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2019/1021⁽¹⁸⁾;
- (26) pagal Stokholmo konvenciją ir Reglamentą (ES) 2019/1021 valstybės narės privalo užtikrinti žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugą nuo patvariųjų organinių teršalų. Pagal Reglamento (ES) 2019/1021, kuriuo įgyvendinami Stokholmo konvencijos 11 straipsnio 1 dalies reikalavimai, 13 straipsnio 1 dalies d punktą reikalaujama, kad valstybės narės stebėtų, ar aplinkoje yra patvariųjų organinių teršalų;
- (27) iki šiol upių baseinų specifiniams teršalams, kurie nėra laikomi prioritetinėmis medžiagomis pagal Direktyvą 2000/60/EB, buvo taikomi nacionaliniai AKS ir jie buvo laikomi fizikiniais ir cheminiais kokybės elementais, kuriais grindžiamas paviršinių vandenų ekologinės būklės vertinimas. Kalbant apie požeminį vandenį, valstybės narės taip pat galėjo nustatyti savo ribines vertes, net ir žmogaus sukurtoms sintetinėms medžiagoms. Dėl tokio lankstumo vandens telkinių būklės palyginamumo tarp valstybių narių ir aplinkos apsaugos rezultatai nėra optimalūs. Todėl būtina numatyti procedūrą, pagal kurią būtų galima Sąjungos lygmeniu susitarti dėl AKS ir ribinių verčių, kurie turi būti taikomi toms medžiagoms, jei nustatyta, kad jos kelia susirūpinimą nacionaliniu lygmeniu, ir Direktyvos 2006/118/EB II priede numatyti taikytinų ribinių verčių saugyklą, o Direktyvos 2008/105/EB naujame II priede – taikytinų AKS saugyklą. Suderintus AKS ir ribines vertes valstybės narės turėtų taikyti tik vertindamos savo vandens telkinių būklę tuose upių baseinų rajonuose, kuriuose nustatyta tų medžiagų keliama rizika;
- (28) be to, upių baseinų specifinių teršalų įtraukimas į paviršinių vandenų cheminės būklės apibrėžtį užtikrina labiau koordinuotą, nuoseklesnę ir skaidresnę požiūrį į paviršinių vandens telkinių cheminės būklės stebėseną ir vertinimą bei susijusios informacijos teikimą visuomenei. Tai taip pat padeda tikslingiau nustatyti ir įgyvendinti priemones, kuriomis visi su cheminėmis medžiagomis susiję klausimai būtų sprendžiami kompleksiskiau, veiksmingiau ir efektyviau. Todėl reikėtų keisti sąvokų „ekologinė būklė“ ir „cheminė būklė“ apibrėžtis ir išplėsti sąvokos „cheminė būklė“ taikymo sritį, kad ji apimtų ir upių baseinų specifinius teršalus, kurie iki šiol buvo įtraukti į Direktyvos 2000/60/EB V priede pateiktą ekologinės būklės apibrėžtį. Taigi, į Direktyvą 2008/105/EB turėtų būti įtraukta upių baseinų specifinių teršalų AKS sąvoka ir susijusios procedūros. Neturėtų būti laikoma, kad vandens telkinio būklė pablogėjo vien dėl to pokyčio;
- (29) paviršinio ir požeminio vandens stebėjimo sąrašo mechanizmais siekiama surinkti informaciją apie potencialiai susirūpinimą keliančių medžiagų buvimą ir pasiskirstymą vandens aplinkoje – šie aspektai iki šiol buvo prastai dokumentuojami ir dėl jų dažnai nėra parengta standartinių analizės metodų. Be to, Direktyvos 2006/118/EB I priede ir Direktyvos 2008/105/EB I priede išvardytų medžiagų atveju rinkoje esantys analizės metodai ne visada yra pakankamai jautrūs siūlomiems kokybės standartams pasiekti. Kurti naujus metodus ir vykdyti didesnio medžiagų, medžiagų grupių ar rodiklių skaičiaus stebėseną ne tik yra sudėtinga ir dėl to didėja išlaidos, bet atsiranda ir poreikis stiprinti valstybių narių, ypač turinčių mažiau išteklių, administracinius gebėjimus. Todėl jungtinio stebėsenos tinklo, skirto stebėsenos reikalavimams valdyti, sukūrimas, kai to paprašo valstybės narės, galėtų padėti joms atlikti šią sudėtingą užduotį, nes būtų sumažinta joms tenkanti finansinė ir administracinė našta. Komisija turėtų įvertinti tokio stebėsenos tinklo sukūrimo, finansavimo ir veikimo galimybes. Naudojimasis tokiu įrenginiu turėtų būti savanoriškas, prieinamas visoms suinteresuotoms valstybėms narėms ir jis neturėtų daryti poveikio nacionaliniu lygmeniu jau nustatyti tvarkai;

⁽¹⁷⁾ OL L 209, 2006 7 31, p. 3, ELI: <http://data.europa.eu/eli/convention/2006/507/oj>.

⁽¹⁸⁾ 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1021 dėl patvariųjų organinių teršalų (OL L 169, 2019 6 25, p. 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1021/oj>).

- (30) keliuose Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimuose paašikinta būklės blogėjimo sąvoka. Todėl į Direktyvą 2000/60/EB turėtų būti įtraukta termino „būklės blogėjimas“ apibrėžtis. Kaip nurodyta tos direktyvos V priede, paviršinio vandens telkinio būklė apima ir ekologinę, ir cheminę jo būklę, o požeminio vandens telkinio būklė – ir kiekybinę, ir cheminę jo būklę. Užuoat apibrėžtyje atskirai nurodžius kiekvieną iš šių elementų, turėtų būti tiesiog pateikta nuoroda į tos direktyvos V priedą. Jei paviršinio vandens kokybės elemento, kurio būklė įvertinta kaip „labai bloga“ arba „nepasiekta gera“, ar požeminio vandens kokybės elemento, kurio būklė įvertinta kaip „bloga“, būklė dar labiau pablogėja, toks pablogėjimas turėtų būti laikomas ir atitinkamo vandens telkinio būklės pablogėjimu;
- (31) dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimų, kartu su medžiagų sąrašų papildymais ir griežtesniais standartais dėl esamų teršalų, tapo sudėtingiau taikyti Direktyvoje 2000/60/EB nustatytą neblogėjimo principą, visų pirma vykdant projektus, kurie daro neigiamą trumpalaikį poveikį vandens telkiniams, arba projektus ir veiklą, kurie daro neigiamą poveikį vandens telkiniams dėl vandens ar nuosėdų, kuriose yra teršalų, perkėlimo. Projektų, kurie sukėlė neigiamą trumpalaikį poveikį vienam ar daugiau vandens telkinio kokybės elementų, atveju labai svarbu patvirtinti, kad neigiamo poveikio tiems kokybės elementams nebeįmanoma aptikti po vienų metų, o neigiamo poveikio biologiniams kokybės elementams – po ne daugiau kaip trejų metų. Siekdamos įsitikinti, kad neigiamo poveikio nebėra, valstybės narės turėtų galėti naudotis esamomis stebėsenos priemonėmis. Tačiau tokių priemonių gali nepakakti, pavyzdžiui, tais atvejais, kai būklė paprastai nustatoma ekstrapoliuojant, arba jei paveikti kokybės elementai skiriasi nuo tų, kurie laikomi jautriausiais įprastiniams pavojams ir poveikiui, todėl nėra reguliariai stebimi. Tais atvejais *ex post* patikrinimas turėtų būti atliekamas vykdant papildomą ir pritaiktą stebėseną. Projektų ar veiklos, darančių neigiamą poveikį vandens telkiniams dėl užteršto vandens ar nuosėdų perkėlimo, atveju teršalų koncentracijos šaltinio vandens telkinyje gali sumažėti, o koncentracijos priimančiajame vandens telkinyje gali padidėti, nepaisant to, kad teršalų masės balansas bendrai nesikeičia. Tokia veikla apima užteršto drenažinio vandens išleidimą vykdant statybos darbus arba gilinant dugną iškeltų nuosėdų perkėlimą apsaugos nuo potvynių ar laivybos tikslais ir turėtų būti leidžiama su sąlyga, kad tenkinami keli kriterijai. Tie kriterijai turėtų apimti reikalavimą, kad siekiant sumažinti bet kokią neigiamą poveikį būtų imtasi visų įmanomų priemonių, įskaitant valymą, ir kad priimančiojo paviršinio vandens telkinio cheminė būklė jau būtų prastesnė nei gera daugumos perkeltų medžiagų, visų pirma patvariausių ir bioakumuliacinių medžiagų, tokių kaip PFAS, atžvilgiu, o informacija, susijusi su tais kriterijais ir perkėlimo priežastimis, būtų pateikta atitinkamame upės baseino valdymo plane. Tais kriterijais siekiama užtikrinti, kad būtų išlaikytas Direktyvoje 2000/60/EB nustatytas bendras žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygis. Užteršto vandens ar nuosėdų perkėlimas neturėtų pakenkti geriamojo vandens išteklių kokybei, todėl greta bet kurios geriamojo vandens gavybos vietos turėtų būti sukurta zona, kurioje reikia imtis griežtesnių atsargumo priemonių. Jei valstybės narės jau yra nustačiusios apsaugos zonas pagal Direktyvos 2000/60/EB 7 straipsnį arba Direktyvos (ES) 2020/2184 8 straipsnį, tos zonos galėtų būti tinkamos šiuo tikslu;
- (32) žaliajai pertvarkai ir kitai viešojo intereso veiklai, pavyzdžiui, saugumo ir gynybos srityse, vykdyti būtinos didelės investicijos į naujas technologijas ir būtina kurti tokias technologijas, tačiau tai gali būti sudėtinga suderinti su Direktyvos 2000/60/EB tikslais, pavyzdžiui, jei tam reikia vykdyti ypatingos svarbos žaliavų kasybą ir jas naudoti, o dėl to išmetamos vis didesnį susirūpinimą keliančios medžiagos. Svarbu įvertinti galimą tų medžiagų keliamą riziką aplinkai ar žmonių sveikatai. Į tai reikėtų atsižvelgti įtraukiant medžiagas į stebėjimo sąrašus. Lygiai taip pat svarbu nustatyti galimus tų bendrų tikslų prieštaravimus ir parengti tinkamas atsakomąsias priemones. Tai būtų galima padaryti Komisijai rengiant įgyvendinimo ataskaitą pagal Direktyvos 2000/60/EB 18 straipsnį;
- (33) siekiant užtikrinti suderintą požiūrį ir vienodas sąlygas Sąjungoje, Komisijai pagal SESV 290 straipsnį turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/118/EB II priedo A ir C dalys ir III bei IV priedai, dėl valstybių narių nustatomų ribinių verčių gairių, informacijos, kurią valstybės narės turi pateikti apie teršalus ir taršos rodiklius, kurių ribinės vertės buvo nustatytos, požeminio vandens cheminės būklės vertinimo ir reikšmingų bei nuolatinių didėjimo tendencijų nustatymo bei jų mažinimo;
- (34) atsižvelgiant į poreikį greitai prisitaikyti prie mokslo ir techninių žinių ir užtikrinti suderintą požiūrį ir vienodas sąlygas Sąjungoje su upių baseinų specifinių teršalų AKS nustatymo procedūrai, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų iš dalies pakeista Direktyvos 2008/105/EB II priedo B dalis;

- (35) peržiūrėjus Direktyvos 2008/105/EB I priedo A dalyje pateiktą prioritetinių medžiagų sąrašą padaryta išvada, kad kelios prioritetinės medžiagos nebekelia Sąjungos masto susirūpinimo ir todėl nebeturėtų būti įtrauktos į tą priedą. Todėl tos medžiagos turėtų būti laikomos upių baseinų specifiniais teršalais ir įtrauktos į naują Direktyvos 2008/105/EB priedą kartu su atitinkamais jų AKS;
- (36) siekiant užtikrinti vienodas sąlygas Sąjungoje ir galimybę palyginti vandens telkinių būklę tarp valstybių narių, reikia suderinti kai kurių žmogaus sukurtų sintetinių požeminio vandens teršalų nacionalines ribines vertes. Prireikus Sąjungos lygmeniu turėtų būti nustatytos antropogeninės kilmės teršalų arba jų skilimo ar skaidymo produktų ribinės vertės su sąlyga, kad tie teršalai ir skilimo produktai požeminiame vandenyje natūraliai nesusidaro, arba, jei esama identiškų natūralių analogų, su sąlyga, kad jų natūrali foninė koncentracija yra daugiausia maža. Tos ribinės vertės turėtų būti įtrauktos į suderintų ribinių verčių, skirtų nacionaliniu, regioniniu ar vietos lygmeniu svarbioms žmogaus sukurtoms sintetinėms medžiagoms požeminiame vandenyje, saugyklą, numatytą Direktyvos 2006/118/EB II priedo naujoje D dalyje. Turėtų būti įtraukta suderinta atskirų vaistų ribinė vertė, kurią valstybės narės taikytų bet kuriai vaistų veikliajai medžiagai, kuri, kaip nustatyta, kelia riziką nacionaliniu lygmeniu, nebent Sąjungos arba nacionaliniu lygmeniu konkrečiai tai medžiagai būtų nustatytas griežtesnis standartas arba ribinė vertė;
- (37) visos Direktyvos 2006/118/EB nuostatos, susijusios su požeminio vandens cheminės būklės vertinimu, turėtų būti pritaikytos prie tos direktyvos II priedo D dalyje nustatytų suderintų ribinių verčių trečiosios kategorijos įtraukimo, greta tos direktyvos I priede nustatytų kokybės standartų ir nacionalinių ribinių verčių, nustatytų pagal tos direktyvos II priedo A dalyje pateiktą metodiką;
- (38) siekiant užtikrinti, kad sprendimai būtų priimami veiksmingai ir nuosekliai, ir plėtoti sinergiją su darbu, atliekamu pagal kitus Sąjungos teisės aktus dėl cheminių medžiagų, ECHA turėtų būti suteiktas nuolatinis ir aiškiai apibrėžtas vaidmuo nustatant medžiagų įtraukimo į stebėjimo sąrašus ir į Direktyvos 2008/105/EB I ir II prieduose bei Direktyvos 2006/118/EB I ir II prieduose pateiktus medžiagų sąrašus prioritetus ir nustatant tinkamus moksliskai pagrįstus kokybės standartus. ECHA Rizikos vertinimo komitetas (RVK) ir Socialinės ir ekonominės analizės komitetas (SEAK) turėtų padėti atlikti tam tikras ECHA pavestas užduotis teikdami nuomones. ECHA taip pat turėtų užtikrinti geresnį įvairių aplinkos teisės aktų koordinavimą užtikrindama didesnę skaidrumą, susijusį su į stebėjimo sąrašą įtrauktais teršalais arba su Sąjungos masto ar nacionalinių AKS arba ribinių verčių nustatymu, viešai skelbdama atitinkamas mokslines ataskaitas. Nustatydamą vaistinių medžiagų ribines vertes ECHA turėtų palaikyti ryšius su Europos vaistų agentūra (EMA);
- (39) atlikus tinkamumo patikrą padaryta išvada, kad, siekiant skatinti geresnį Sąjungos vandens teisės aktų įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą, reikia, kad elektroninės ataskaitos būtų teikiamos dažniau ir jas teikti būtų paprasčiau. Atsižvelgdama į savo užduotį reguliariau stebėti taršos būklę, kaip aprašyta Nulinės taršos veiksmų plane, Europos aplinkos agentūra (EAA) turėtų valstybėms narėms sudaryti palankesnes sąlygas taip dažniau ir paprasčiau teikti stebėsenos duomenis. Svarbu, kad ši esminė aplinkosauginė informacija būtų laiku prieinama visuomenei ir Komisijai. Nedarant poveikio direktyvose 2000/60/EB, 2006/118/EB ir 2008/105/EB nustatytoms pareigoms dėl stebėsenos dažnumo, ir tokiu mastu, koku vykdant tose direktyvose nustatytas stebėsenos pareigas surinkta naujų stebėsenos duomenų, valstybės narės turėtų pateikti visuomenei ir EAA šiuos duomenis: i) kas trejus metus – per ankstesnius trejus metus surinktus ir patvirtintus stebėsenos duomenis apie biologinius kokybės elementus paviršiniuose vandenyse; ii) kas dvejus metus – per ankstesnius dvejus metus surinktus ir patvirtintus stebėsenos duomenis apie cheminius kokybės elementus paviršiniuose vandenyse ir požeminiuose vandenyse. Tai turėtų būti daroma naudojantis esamais elektroninių duomenų teikimo mechanizmais, pavyzdžiui, EAA sistema „Reportnet“, kai duomenų teikimą palengvina automatizavimas, suderintais su atitinkamais Europos vandens informacinės sistemos aplinkos būklės duomenų srautais. Valstybės narės raginamos kasmet visuomenei ir EAA teikti stebėsenos duomenis apie cheminius kokybės elementus. Būklės ataskaitos ir toliau bus teikiamos kas šešerius metus rengiamuose upių baseinų valdymo planuose. Tikimasi, kad administracinė našta bus nedidelė, nes valstybės narės jau privalo viešai skelbti erdvinį duomenų temą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/2/EB⁽¹⁹⁾, taip pat pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2019/1024⁽²⁰⁾;

⁽¹⁹⁾ 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/2/EB, sukurianti Europos bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE), (OL L 108, 2007 4 25, p. 1, ELI: data.europa.eu/eli/dir/2007/2/oj).

⁽²⁰⁾ 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/1024 dėl atvirųjų duomenų ir viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo (OL L 172, 2019 6 26, p. 56, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj>).

- (40) būklės įvertinimas pagal Direktyvą 2000/60/EB šiuo metu grindžiamas ir toliau turėtų būti grindžiamas principu „vienas netinkamas – visi netinkami“. Todėl svarbu, kad valstybės narės imtųsi visų galimų priemonių, kad atitinkamai užtikrintų gerą būklę ar potencialą, susijusius su kiekvienu atskiru atitinkamu kokybės elementu. Tuo pat metu, siekiant užtikrinti, kad su atskirais kokybės elementais susijusi pažanga arba jos trūkumas būtų matomi, net jei ne visų jų atveju užtikrinta gera būklė ar potencialas, ir kad galima būtų palyginti pažangą arba jos trūkumą visose valstybėse narėse, Sąjungos lygmeniu turėtų būti parengti ir suderinti pažangos rodikliai, pagal kuriuos valstybės narės vienodai, išskaidžiusios duomenis, pateiktų informaciją apie tų atskirų kokybės elementų būklę ar potencialą ir praneštų apie juos. Tie pažangos rodikliai turėtų būti aiškinami nedarant poveikio išvadoms, padarytoms taikant principą „vienas netinkamas – visi netinkami“;
- (41) geriau integruojant EAA pagal Sąjungos vandens srities teisės aktus teikiamų duomenų srautus ir visų pirma išmetamųjų teršalų sąrašus, kurių reikalaujama pagal Direktyvą 2008/105/EB, ir Pramoninių išmetamųjų teršalų portalui pagal Direktyvą 2010/75/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2024/1244⁽²¹⁾ teikiamų duomenų srautus, ataskaitų dėl sąrašų teikimas pagal Direktyvos 2008/105/EB 5 straipsnį taptų paprastesnis ir veiksmingesnis. Kartu tai sumažins administracinę naštą ir darbo krūvį piko laikotarpiu rengiant upių baseinų valdymo planus. Panaikinus tarpines priemonių programų įgyvendinimo pažangos ataskaitas, kurios pasirodė esančios neveiksmingos, ir kartu supaprastinus ataskaitų teikimą, valstybės narės galės dėti daugiau pastangų pranešti apie išmetamuosius teršalus, kuriems tik neseniai pradėti taikyti teisės aktai dėl pramoninių išmetamųjų teršalų, nors jie įtraukiami į teršalų ataskaitas pagal Direktyvos 2008/105/EB 5 straipsnį;
- (42) 2007 m. gruodžio 13 d. Lisabonoje pasirašyta Lisabonos sutartimi, iš dalies keičiančia Europos Sąjungos sutartį ir Europos bendrijos steigimo sutartį⁽²²⁾, įvestas skirtumas tarp Komisijai deleguojamų įgaliojimų priimti deleguotuosius aktus, t. y. visuotinai taikomus ne teisėkūros procedūra priimamus teisės aktus, kuriais papildomos arba iš dalies keičiamos neesminės teisėkūros procedūra priimto akto nuostatos, ir Komisijai suteikiamų įgaliojimų priimti įgyvendinimo aktus, t. y. aktus, kuriais užtikrinamos vienodos teisiškai privalomų Sąjungos aktų įgyvendinimo sąlygos. Direktyvos 2000/60/EB ir 2006/118/EB turėtų būti suderintos su ta sutartimi nustatyta teisine sistema;
- (43) Direktyvos 2000/60/EB 20 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatytas įgaliojimas, kuriuo numatytas reguliavimo procedūros su tikrinimu taikymas, atitinka SESV 290 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, nes jis susijęs su tos direktyvos priedų pritaikymu ir ją papildančių taisyklių priėmimu. Todėl jis turėtų būti pakeistas Komisijai suteikiamu įgaliojimu priimti deleguotuosius aktus. Direktyvos 2000/60/EB V priedo 1.4.1 punkto ix papunktyje nustatytas įgaliojimas, kuriuo numatomas reguliavimo procedūros su tikrinimu taikymas, atitinka SESV 291 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus, nes jis susijęs su vienodomis tos direktyvos įgyvendinimo sąlygomis. Todėl jis turėtų būti pakeistas Komisijai suteikiamu įgaliojimu priimti įgyvendinimo aktus;
- (44) Direktyvos 2006/118/EB 8 straipsnio 1 dalyje nustatytas įgaliojimas, kuriuo numatytas reguliavimo procedūros su tikrinimu taikymas, atitinka SESV 290 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, nes jis susijęs su tos direktyvos II priedo A bei C dalių ir III bei IV priedų pritaikymu. Todėl jis turėtų būti pakeistas Komisijai suteikiamu įgaliojimu priimti deleguotuosius aktus;
- (45) ypač svarbu, kad atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros⁽²³⁾ nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

⁽²¹⁾ 2024 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1244 dėl pramonės įrenginių aplinkosauginių duomenų teikimo ir Pramoninių išmetamųjų teršalų portalų sukūrimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 166/2006, (OL L, 2024/1244, 2024 5 2, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1244/oj>).

⁽²²⁾ OL C 306, 2007 12 17, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/treaty/lis/sign>.

⁽²³⁾ OL L 123, 2016 5 12, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (46) Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnio 3 dalyje nustatytas įgaliojimas, kuriais numatytas reguliavimo procedūros su tikrinimu taikymas, atitinka SESV 291 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus, nes jis susijęs su techninių specifikacijų ir standartizuotų vandens būklės analizės ir stebėsenos metodų tvirtinimu, taigi juo siekiama užtikrinti vienodas tos direktyvos suderinto įgyvendinimo sąlygas. Todėl jis turėtų būti pakeistas Komisijai suteikiamu įgaliojimu priimti įgyvendinimo aktus. Siekiant užtikrinti duomenų palyginamumą, įgaliojimas taip pat turėtų būti išplėstas, kad apimtų stebėsenos ir būklės duomenų teikimo pagal Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnio 4 dalį formatų nustatymą. Komisijai suteikiamais įgyvendinimo įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁽²⁴⁾;
- (47) valstybių narių ekspertai turėtų toliau dalyvauti reguliariame bendradarbiavime, kurį palengvina Direktyvos 2000/60/EB bendroji įgyvendinimo strategija, visų pirma pagal ją įsteigtose darbo grupėse, taigi turėtų glaudžiai dalyvauti visų pirma peržiūrint stebėjimo sąrašus, atnaujinant teršalų sąrašus ir nustatant ataskaitų teikimo formatus;
- (48) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 2000/60/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti vandens būklės analizės ir monitoringo pagal tos direktyvos V priedą technines specifikacijas ir standartizuotus metodus, nustatyti monitoringo ir būklės duomenų ataskaitų teikimo formatus, patvirtinti bendro kalibravimo rezultatus ir pagal tos direktyvos V priedo 1.4.1 punkto ix papunktį nustatytas valstybių narių monitoringo sistemos klasių vertes ir patvirtinti pažangos rodiklius, kuriais sudaromos sąlygos palyginti valstybių narių pažangą, padarytą užtikrinant jų vandens telkinių gerą būklę ar potencialą. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011;
- (49) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 2006/118/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai patvirtinti požeminio vandens stebėjimo sąrašą ir sudaryti pesticidų medžiagų reikšmingų ir nereikšmingų metabolitų sąrašą. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011;
- (50) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 2008/105/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai patvirtinti standartizuotus sutelktosios taršos šaltinių išmetamų teršalų, kuriems netaikomas Reglamentas (ES) 2024/1244, ataskaitų teikimo EAA formatus. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011;
- (51) būtina atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą vandens telkinių būklės monitoringo srityje pagal Direktyvos 2000/60/EB V priede nustatytus monitoringo reikalavimus. Todėl valstybėms narėms turėtų būti leidžiama naudotis duomenimis ir paslaugomis, gautais naudojantis nuotolinio stebėjimo technologijomis, Žemės stebėjimo priemonėmis, pavyzdžiui, „Copernicus“ paslaugomis, *in situ* jutikliais ir prietaisais, internetinėmis vandens kokybės stebėsenos sistemomis arba piliečių mokslo duomenimis, pasinaudojant dirbtinio intelekto, pažangiosios duomenų analizės ir tvarkymo teikiama galimybėmis. Vadovaujantis ES skaitmenine strategija, įskaitant jos tikslus didinti viešųjų paslaugų ir verslo skaitmenizaciją, valstybės narės skatinamos vandentvarkos srityje, visų pirma vykdant vandens kokybės monitoringą, pasinaudoti skaitmenizacijos potencialu. Svarbu įvertinti technines ir ekonomines galimybes nuolat, tiksliai ir tikruoju laiku stebėti vandens kokybę naudojantis internetinėmis sistemomis ir, jei tikslinga, parengti jų taikymo gaires. Tai galėtų būti daroma įgyvendinant Direktyvos 2000/60/EB bendrąją įgyvendinimo strategiją, siekiant padėti valstybėms narėms, kai tinkama ir tikslinga, skaitmenizuoti savo vandens kokybės stebėsenos metodus. Valstybės narės, kurios ėmėsi stebėsenos metodų skaitmenizavimo priemonių, raginamos įtraukti tų priemonių santrauką į upių baseinų valdymo planus;
- (52) valstybės narės turėtų skatinti diegti skaitmenines priemones, pavyzdžiui, nuotolinio stebėjimo technologijas ir Žemės stebėjimo priemones, pavyzdžiui, „Copernicus“ paslaugas;
- (53) kompetentingos institucijos turėtų remti mokymą, igūdžių ugdymo programas ir investicijas į žmogiškąjį kapitalą, kad padėtų veiksmingai įgyvendinti geriausias technologijas ir novatoriškus sprendimus pagal Direktyvą 2000/60/EB;

(24) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai, (OL L 55, 2011 2 28, p. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (54) pagal 1998 m. birželio 25 d. Orhuse pasirašytą Konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimančioms sprendimams ir teisės kreiptis į teismą aplinkosaugos klausimais ⁽²⁵⁾ suinteresuotosios visuomenės nariai turi turėti teisę kreiptis į teismą, kad būtų geriau saugoma teisė gyventi žmonių sveikatai ir gerovei tinkamoje aplinkoje. Todėl teisę kreiptis į teismą pagal Direktyvą 2000/60/EB valstybės narės turėtų užtikrinti vadovaudamosi ta konvencija. Be to, pagal nusistovėjusią Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudenciją asmens teisių pagal Sąjungos teisę teismine apsauga turi užtikrinti valstybių narių teismai. Be to, Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 19 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad valstybės narės numatytų teisių gynimo priemones, būtinas užtikrinant veiksmingą teisminę apsaugą Sąjungos teisei priklausančiose srityse;
- (55) atsižvelgiant į padažnėjusius nenumatytus meteorologinius reiškinius, visų pirma ekstremalius potvynius ir užsitususias sausras, taip pat didelius taršos incidentus, kurie sukelia arba didina tarpvalstybinę atsitiktinę taršą, iš valstybių narių turėtų būti reikalaujama užtikrinti, kad informacija apie tokius incidentus būtų nedelsiant teikiama kitoms valstybėms narėms, kurioms gali būti padarytas poveikis, ir veiksmingai bendradarbiauti su tokiomis valstybėmis narėmis siekiant sušvelninti įvykio ar incidento poveikį. Taip pat būtina stiprinti valstybių narių bendradarbiavimą ir supaprastinti tarpvalstybinio bendradarbiavimo procedūras labiau struktūrinių, t. y. netyčinių ir ilgesnio laikotarpio tarpvalstybinių problemų, kurių negalima išspręsti valstybių narių lygmeniu, kaip numatyta Direktyvos 2000/60/EB 12 straipsnyje, atveju. Jeigu valstybės narės jau yra užmezgusios veiksmingą bendradarbiavimą, į tai reikėtų atsižvelgti. Jei reikia Sąjungos pagalbos, kompetentingos nacionalinės institucijos gali siųsti pagalbos prašymus Komisijos reagavimo į nelaimės koordinavimo centrui, o jis sudarys sąlygas koordinuoti pagalbos pasiūlymų teikimą per Sąjungos civilinės saugos mechanizmą, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 1313/2013/ES ⁽²⁶⁾ 15 straipsnyje. Be to, atsižvelgiant į tai, kad upių baseinų rajonų ribos gali tęstis ir už Sąjungos ribų, svarbu užtikrinti, kad valstybės narės veiksmingai įgyvendintų Direktyvą 2000/60/EB savo atitinkamose teritorijose. Valstybės narės taip pat turėtų stengtis užtikrinti tinkamą koordinavimą su atitinkamomis trečiosiomis valstybėmis, nes tai padėtų pasiekti tiems konkrečioms upių baseinų rajonams toje direktyvoje nustatytus tikslus;
- (56) Komisija turėtų pateikti ataskaitą dėl galimybės įtraukti į Direktyvą 2000/60/EB didesnės gamintojo atsakomybės mechanizmą. Toje ataskaitoje turėtų būti atsižvelgiama į patirtį, įgytą visų pirma įgyvendinant Sąjungos teisės aktų dėl komunalinių nuotekų valymo, atliekų ir vienkartinį plastikinių gaminių nuostatas, susijusias su didesne gamintojo atsakomybe;
- (57) todėl direktyvos 2000/60/EB, 2006/118/EB ir 2008/105/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos;
- (58) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. užtikrinti aukštą aplinkos apsaugos lygį ir pagerinti Europos gėlo vandens aplinkos kokybę, valstybės narės negali vienos deramai pasiekti, o dėl tarpvalstybinio vandens taršos pobūdžio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2000/60/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2000/60/EB iš dalies keičiama taip:

- 1) 1 straipsnio e punkto ketvirta įtrauka pakeičiama taip:

„— pasiekti atitinkamų tarptautinių susitarimų, įskaitant tuos, kuriais siekiama užkirsti kelią jūros aplinkos taršai ir ją panaikinti, keliamus tikslus, imantis Sąjungos veiksmų, kad būtų sustabdytas arba laipsniškai panaikintas prioritetinių pavojingų medžiagų išleidimas, išmetimas ir nuotėkiai, kol galiausiai jūros aplinkoje natūraliai gamtoje pasitaikančių medžiagų koncentracija bus artima foninėms vertėms, o žmogaus sukurtų sintetinių medžiagų koncentracija bus artima nuliui.“;

⁽²⁵⁾ OL L 124, 2005 5 17, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/convention/2005/370/oj>.

⁽²⁶⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1313/2013/ES dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo (OL L 347, 2013 12 20, p. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

2) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 24 punktas pakeičiamas taip:

„24. „Gera paviršinio vandens cheminė būklė“ – cheminė būklė, kurią reikia pasiekti norint įvykdyti paviršiniams vandenims taikomus aplinkos apsaugos tikslus, nustatytus šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies a punkte, t. y. paviršinio vandens telkinio cheminė būklė, kai jame teršalų koncentracijos neviršija nei aplinkos kokybės standartų, nustatytų prioritetinėms medžiagoms, išvardytoms Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/105/EB (*) I priedo A dalyje, nei upių baseinų specifiniams teršalams taikomų aplinkos kokybės standartų, nustatytų ir taikomų pagal tos direktyvos 8d straipsnį, ir taip pat neviršijamos poveikiu grindžiamos kritinės vertės, jei jos yra.

(*) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti ir panaikinanti Tarybos direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičianti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, (OL L 348, 2008 12 24, p. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/oj>).“;

b) 30 punktas pakeičiamas taip:

„30. „Prioritetinės medžiagos“ – Direktyvos 2008/105/EB I priedo A dalyje išvardytos medžiagos, t. y. medžiagos, keliančios didelę riziką vandens aplinkai arba per ją ir išdėstomos prioriteto tvarka pagal šios direktyvos 16 straipsnio 2 dalį.“;

c) įterpiami šie punktai:

„30a. „Prioritetinės pavojingos medžiagos“ – prioritetinės medžiagos, kurios yra pavojingos, kaip nustatyta pagal 16 straipsnio 3 dalyje nurodytus teisės aktus.

30b. „Upių baseinų specifiniai teršalai“ – teršalai, kurie ne(be)laikomi prioritetinėmis medžiagomis, tačiau kurių atveju valstybės narės, remdamosi pagal II priedą atliktu apkrovos ir poveikio paviršiniams vandens telkiniams vertinimu, nustatė, kad jie dideliais kiekiais išleidžiami arba patenka į upės baseiną arba pabaseinį, taigi kelia didelę riziką jų teritorijoje esančiai vandens aplinkai arba per ją.“;

d) 35 punktas pakeičiamas taip:

„35. „Aplinkos kokybės standartas“ – tam tikro teršalo ar teršalų grupės koncentracija vandenyje, nuosėdose ar biotoje, kurios negalima viršyti norint apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką.“;

e) įterpiamas šis punktas:

„35a. „Poveikiu grindžiama kritinė vertė“ – vandenyje, nuosėdose arba biotoje esančio teršalo ar teršalų grupės poveikio ribinė vertė, kai tas poveikis matuojamas taikant tinkamą ir mokslškai pagrįstą poveikiu grindžiamo monitoringo metodą, o viršijus tą ribinę vertę gali pasireikšti to vandenyje, nuosėdose arba biotoje esančio teršalo ar teršalų grupės neigiamas poveikis žmogaus sveikatai ar aplinkai.“;

f) 37 punktas pakeičiamas taip:

„37. „Žmonėms vartoti skirtas vanduo“ – žmonėms vartoti skirtas vanduo, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2020/2184 (*) 2 straipsnio 1 punkte.

(*) 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2020/2184 dėl žmonėms vartoti skirtos vandens kokybės (OL L 435, 2020 12 23, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2020/2184/oj>).“;

g) papildomas šiuo punktu:

„42. „Vandens telkinio būklės blogėjimas“ – bent vieno iš kokybės elementų, kaip tai suprantama V priede, būklės pablogėjimas viena klase, net jei dėl tokio pablogėjimo visas vandens telkinys pagal klasifikaciją nepriskiriamas žemesnei klasei; tačiau jei kokybės elementas jau priklauso žemiausiai klasei, bet koks tolesnis to elemento pablogėjimas reiškia vandens telkinio būklės pablogėjimą.“;

3) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) a punkto i, ii ir iii papunkčiai pakeičiami taip:

„i) valstybės narės įgyvendina būtinas priemones, kad neprastėtų visų paviršinio vandens telkinių būklė, atsižvelgdamos į šio straipsnio 6–7b dalių taikymą ir nepažeisdamos jo 8 dalies;

ii) valstybės narės apsaugo, gerina ir atkuria visus paviršinio vandens telkinius, atsižvelgdamos į iii papunkčio taikymą dirbtiniams ir labai pakeistiems vandens telkiniams, ir stengiasi, kad gera paviršinio vandens būklė būtų pasiekta ne vėliau kaip po 15 metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos pagal V priedo nuostatas, atsižvelgdamos į pratęsimų, nustatomų pagal šio straipsnio 4 dalį, ir į jo 5–7b dalių taikymą bei nepažeisdamos 8 dalies;

iii) valstybės narės apsaugo ir gerina visus dirbtinius bei labai pakeistus vandens telkinius ir stengiasi, kad geras ekologinis potencialas ir gera paviršinio vandens cheminė būklė būtų pasiekta ne vėliau kaip po 15 metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos pagal V priedo nuostatas, atsižvelgdamos į pratęsimų, nustatomų pagal šio straipsnio 4 dalį, ir į jo 5–7b dalių taikymą bei nepažeisdamos 8 dalies“;

ii) b punkto i ir ii papunkčiai pakeičiami taip:

„i) valstybės narės įgyvendina būtinas priemones, skirtas neleisti teršalams patekti į požeminius vandenis arba juos apriboti ir neleisti prastėti visų požeminio vandens telkinių būklei, atsižvelgdamos į šio straipsnio 6–7b dalių taikymą, nepažeisdamos jo 8 dalies, ir atsižvelgdamos į 11 straipsnio 3 dalies j punkto taikymą;

ii) valstybės narės apsaugo, gerina ir atkuria visus požeminius vandens telkinius ir užtikrina požeminio vandens ėmimo ir jo papildymo pusiausvyrą ir stengiasi, kad gera požeminio vandens būklė būtų pasiekta ne vėliau kaip po 15 metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos pagal V priedo nuostatas, atsižvelgdamos į pratęsimų, nustatomų pagal šio straipsnio 4 dalį, ir į jo 5–7b dalių taikymą, nepažeisdamos 8 dalies, ir atsižvelgdamos į 11 straipsnio 3 dalies j punkto taikymą“;

iii) b punkto iii papunkčio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Priemonės, kuriomis siekiama pakeisti tokias tendencijas, įgyvendinamos pagal šios direktyvos 17 straipsnio 2 dalį ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/118/EB (*) 5 straipsnį ir IV priedą, atsižvelgiant į šio straipsnio 6–7b dalių taikymą ir nepažeidžiant jo 8 dalies;

(*) 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/118/EB dėl požeminio vandens apsaugos nuo taršos ir jo būklės blogėjimo (OL L 372, 2006 12 27, p. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/118/oj>)“;

b) įterpiamos šios dalys:

„7a. Valstybės narės nepažeis šios direktyvos, kai bet kokio trumpalaikio neigiamo poveikio vienam ar keliems vandens telkinio kokybės elementams, kurį tame vandens telkinyje sukėlė naujas projektas arba esamo projekto pakeitimai, nebeįmanoma aptikti praėjus vieniems metams, o biologinių kokybės elementų atveju – praėjus daugiausia trejiems metams nuo projekto vykdymo pradžios ir yra tenkinamos visos šios sąlygos:

a) neigiamas poveikis nėra teršalo tiesioginio išleidimo, išmetimo ar nuotėkių rezultatas;

b) kompetentinga institucija *ex ante* patikimai įvertina šio neigiamo poveikio galimybę ir padaroma išvada, kad po vienerių metų arba, biologinių kokybės elementų atveju – praėjus daugiausia trejiems metams, nebus jokio neigiamo poveikio atitinkamam vandens telkiniui arba su juo sujungtam vandens telkiniui;

c) atliekamas *ex post* patikrinimas;

d) imamasi visų įmanomų priemonių neigiamam poveikiui vandens telkiniui ir su juo sujungtiems vandens telkiniams sumažinti ir

e) į upės baseino valdymo planą, kurio reikalaujama pagal 13 straipsnį, įtraukiama pagrindinės pagal šią dalį vykdytos veiklos, atitinkamo *ex post* patikrinimo rezultatų ir priemonių, kurių imtasi neigiamam poveikiui sumažinti, santrauka.

Ex post patikrinimo pagal pirmos dalies c punktą tikslais gali būti naudojamos esamosios pagal V priedą nustatytomis monitoringo priemonėmis ir prireikus jos papildomos vykdant papildomą *ad hoc* monitoringą.

7b. Valstybės narės nepažeis šios direktyvos, kai priimančiojo paviršinio vandens telkinio būklė pablogėja dėl žmogaus veiklos nulemtu vandens ar nuosėdų perkėlimo iš to paties arba kito paviršinio vandens telkinio arba iš požeminio vandens telkinio į priimančiąjį paviršinį vandens telkinį, tačiau dėl to grynasis teršalų kiekis nepadidėja, ir tenkinamos visos šios sąlygos:

a) siekiant sumažinti neigiamą poveikį perkėlimo paveiktų vandens telkinių būklei, imamasi visų įmanomų priemonių, visų pirma vanduo ar nuosėdos yra valomi, jei įmanoma, kad būtų kuo labiau sumažintas perkeliamas teršalų kiekis;

b) nustatoma perkeltinų vandens ar nuosėdų sudėtis ir bendra rizika žmonių sveikatai ir aplinkai dėl perkėlimo nepadidėja, palyginti su prieš perkėlimą buvusią riziką;

c) patvirtinta, kad priimančiojo paviršinio vandens telkinio cheminė būklė daugumos perkeliamų teršalų atžvilgiu, visų pirma patvariausių ir labiausiai bioakumuliacinių perkeliamų teršalų atžvilgiu, jau nėra gera, ir numatoma, kad priimančiojo vandens telkinio ekologinė būklė arba potencialas dėl tų teršalų perkėlimo nebus priskirtas žemesnei klasei;

d) dėl perkėlimo nepadidėja valymo lygis, kurio reikia ruošiant geriamąjį vandenį;

e) priimančiajame vandens telkinyje aplink bet kurią žmonėms vartoti skirtą vandens ėmimo vietą nustatyta zona, į kurią perkelti draudžiama;

f) dėl priežasčių, susijusių su techninėmis galimybėmis ar neproporcingomis išlaidomis, nėra gerokai geresnių aplinkosaugos galimybių;

g) perkėlimui taikomas išankstinis reguliavimas arba leidimas ir

h) į upės baseino valdymo planą, kurio reikalaujama pagal 13 straipsnį, įtraukiama santrauka, kurioje pateikiama su šios dalies a–g punktais susijusi informacija ir nurodomos perkėlimo priežastys;“;

c) 8 ir 9 dalys pakeičiamos taip:

„8. Taikydamos 3–7b dalis, valstybės narės užtikrina, kad tais veiksmais nebūtų visam laikui sutrukdyta pasiekti šios direktyvos tikslus kituose to paties upės baseino rajono vandens telkiniuose arba tam nebūtų pakenkta ir kad tų nuostatų taikymas būtų suderinamas su kitų Sąjungos aplinkos teisės aktų įgyvendinimu.

9. Valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad naujų nuostatų taikymas, įskaitant 3–7b dalių taikymą, garantuotų bent tokį pat apsaugos lygį, kokį garantuoja esami Sąjungos teisės aktai.“;

4) 7 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kiekvieno pagal šio straipsnio 1 dalį nurodyto vandens telkinio atveju, be to, kad pagal šios direktyvos reikalavimus pasiekiami šios direktyvos 4 straipsnio tikslai, o paviršinių vandens telkinių atveju – įskaitant Sąjungos lygmeniu pagal šios direktyvos 16 straipsnį nustatytus kokybės standartus, valstybės narės užtikrina, kad, atsižvelgiant į taikomą vandens valymo režimą ir vadovaujantis Sąjungos teisės aktais, išvalytas vanduo atitiktų Direktyvos (ES) 2020/2184 reikalavimus.“;

5) 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatomos vandens būklės analizės ir monitoringo pagal V priedą techninės specifikacijos ir standartizuoti metodai, nustatomi monitoringo ir būklės duomenų ataskaitų teikimo formatai, patvirtinami bendro kalibravimo rezultatai ir pagal V priedo 1.4.1 punkto ix papunktį nustatytos valstybių narių monitoringo sistemos klasių vertės ir patvirtinami pažangos rodikliai, kuriais sudaromos sąlygos palyginti valstybių narių pažangą, padarytą užtikrinant jų vandens telkinių gerą būklę ar potencialą. Nustatydama monitoringo ir būklės duomenų ataskaitų teikimo formatus, Komisija gali pasinaudoti Europos aplinkos agentūros (EAA) teikiama technine ir moksline pagalba. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

b) papildomas šiomis dalimis:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad turimi ir patvirtinti monitoringo duomenys apie paviršinių vandenų biologinius kokybės elementus, surinkti pagal šios direktyvos V priedo 1.3 skirsnį, būtų pateikiami visuomenei ir EAA kas trejus metus, o turimi ir patvirtinti monitoringo duomenys apie paviršinių vandenų ir požeminio vandens cheminius kokybės elementus, surinkti pagal šios direktyvos V priedo 1.3 ir 2.4 skirsnius, būtų pateikiami visuomenei ir EAA kas dvejus metus elektroniniu būdu pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2003/4/EB (¹)*, 2007/2/EB (²)* ir (ES) 2019/1024 (³)*. Tais tikslais valstybės narės naudoja pagal šio straipsnio 3 dalį nustatytus formatus ir automatizuoto ataskaitų teikimo bei duomenų pateikimo mechanizmus, suderintus su atitinkamais Europos vandens informacinės sistemos aplinkos būklės duomenų šrautais.

5. EAA užtikrina, kad pagal 4 dalį pateikta informacija būtų reguliariai tvarkoma ir analizuojama siekiant ją pateikti atitinkamuose Sąjungos portaluose, kad Komisija ir atitinkamos Sąjungos agentūros galėtų ją naudoti pakartotinai ir kad Komisijai, valstybėms narėms ir visuomenei būtų teikiama objektyvi, patikima ir palyginama informacija, vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 401/2009 ^{(4)*}.

6. Ne vėliau kaip 2027 m. lapkričio 11 d. Komisija paskelbia ataskaitą dėl Europos Sąjungos jungtinio stebėsenos tinklo sukūrimo, finansavimo ir veikimo.

Ataskaitoje atsižvelgiama, *inter alia*, į:

- a) savanorišką tokio jungtinio stebėsenos tinklo naudojimo pobūdį;
- b) analizės, kuri turi būti atliekama tokiaame tinkle, aprėptį, įskaitant tai, kokios medžiagos ir rodikliai turi būti įtraukiami iš sąrašų, nustatytų pagal šią direktyvą ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2006/118/EB bei 2008/105/EB ^{(5)*};
- c) tokio tinklo finansavimo šaltinius, kurie gali apimti Sąjungos bendrą finansavimą;
- d) tokio tinklo veikimo modelį, apsvarstant tiek centralizuotas, tiek decentralizuotas galimybes.

Po tos ataskaitos Komisija, kai tikslinga, pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kad būtų sukurtas Europos Sąjungos jungtinis stebėsenos tinklas.

^{(1)*} 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003 2 14, p. 26, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/4/oj>).

^{(2)*} 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/2/EB, sukurianti Europos bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE), (OL L 108, 2007 4 25, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2007/2/oj>).

^{(3)*} 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/1024 dėl atvirųjų duomenų ir viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo (OL L 172, 2019 6 26, p. 56, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj>).

^{(4)*} 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 401/2009 dėl Europos aplinkos agentūros bei Europos aplinkos informacijos ir stebėjimo tinklo (OL L 126, 2009 5 21, p. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/401/oj>).

^{(5)*} 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti ir panaikinanti Tarybos direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičianti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, (OL L 348, 2008 12 24, p. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/oj>).“;

6) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kad būtų laikomasi pagal šią direktyvą nustatytų tikslų, kokybės standartų ir ribinių verčių, valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos ir įgyvendintos:

a) išleidžiamųjų teršalų kontrolės priemonės, remiantis geriausiais prieinamais metodais;

b) atitinkamos išleidžiamųjų teršalų ribinės vertės;

c) pasklidojo poveikio atveju – kontrolės priemonės, įskaitant atitinkamai geriausią aplinkos apsaugos praktiką,

vadovaujantis Tarybos direktyva 91/676/EEB (*) ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvomis 2009/128/EB (**), 2010/75/ES (***) bei (ES) 2024/3019 (****), taip pat visais kitais Sąjungos teisės aktais, aktualiais sprendžiant sutelktosios arba pasklidusios taršos problemas, įskaitant visus atitinkamus teisės aktus, priimtus pagal šios direktyvos 16 straipsnį.

(*) 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių, (OL L 375, 1991 12 31, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj>).

(**) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų pagrindus siekiant tausiojo pesticidų naudojimo, (OL L 309, 2009 11 24, p. 71, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/128/oj>).

(***) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamųjų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės), (OL L 334, 2010 12 17, p. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj>).

(****) 2024 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/3019 dėl komunalinių nuotekų valymo (OL L, 2024/3019, 2024 12 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/3019/oj>).“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Tais atvejais, kai kokybės tikslas, kokybės standartas ar ribinė vertė, nesvarbu, ar jie būtų nustatyti pagal šią direktyvą, pagal Direktyvą 2006/118/EB, Direktyvą 2008/105/EB arba kuri nors kitą Sąjungos teisės aktą, reikalauja griežtesnių sąlygų už tas, kurios susidarytų taikant šio straipsnio 2 dalį, nustatomos atitinkamai griežtesnės išleidžiamųjų teršalų kontrolės priemonės.“;

7) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Spręsdamos cheminės taršos problemą, valstybės narės, kai įmanoma, teikia pirmenybę kontrolės taršos šaltinyje priemonėms, vadovaudamosi atitinkamais Sąjungos sektorių teisės aktais dėl taršos. Prireikus, kad būtų pasiekta gera vandens telkinių būklė, taip pat apsvarstoma galimybė imtis priemonių, kuriomis būtų sumažinta potencialių teršalų, jau esančių produktuose, ir teršalų, kurie jau yra aplinkoje, keliama rizika.“;

b) 3 dalies k punktas pakeičiamas taip:

„k) atsižvelgiant į veiksmus, kurių imtasi pagal 16 straipsnį, priemonės, skirtos pašalinti paviršinių vandenų taršai prioritetinėmis pavojingomis medžiagomis ir laipsniškai mažinti taršai kitomis medžiagomis, kurios nesumažinus valstybės narės nepasiektų paviršiniam vandens telkiniams 4 straipsnyje nustatytų aplinkos apsaugos tikslų.“;

c) 5 dalies antra įtrauka pakeičiama taip:

„— būtų atitinkamai peržiūrėti ir persvarstyti atitinkami leidimai“;

8) 12 straipsnis pakeičiamas taip:

„12 straipsnis

Problemos, kurių negalima išspręsti valstybių narių lygmeniu

1. Kai valstybė narė nustato problemą, kuri daro poveikį jos vandens valdymui, bet ta valstybė narė jos išspręsti negali, ji apie tą problemą praneša bet kurios atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir, jei tai susiję su tarpvalstybiniu upės baseino rajonu, bet kuriai atitinkamai koordinavimo struktūrai, nustatytai pagal 3 straipsnio 4 dalį, ir pateikia rekomendacijas, kaip tą problemą spręsti.

2. Atitinkamos valstybės narės bendradarbiauja siekdamos nustatyti 1 dalyje nurodytų problemų šaltinius ir priemones, kurių reikia toms problemoms spręsti.

Valstybės narės atsako viena kitai laiku ir ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo pranešimo pagal 1 dalį.

3. Komisija informuojama apie bet koki šio straipsnio 2 dalyje nurodytą bendradarbiavimą ir pakviečiama prie jo prisidėti. Kai tinkama, Komisija, atsižvelgdama į pagal 15 straipsnį praneštus planus, apsveria, ar reikia imtis tolesnių veiksmų Sąjungos lygmeniu, kad būtų sumažintas tarpvalstybinis poveikis vandens telkiniams.

4. Komisija per šešis mėnesius pateikia pastabas dėl visų rekomendacijų, kurios gaunamos iš valstybių narių vykdančių 2 ir 3 dalyse nurodytą bendradarbiavimą.

5. Kai valstybė narė susiduria su išskirtinėmis gamtinės kilmės ar antropogeninėmis arba *force majeure* aplinkybėmis, visų pirma ekstremaliais potvyniais ir užsitęsusiomis sausromis arba dideliais taršos incidentais, kurie galėtų paveikti vandens telkinius kitose valstybėse narėse, ji užtikrina, kad tų valstybių narių institucijos, kompetentingos paveiktų vandens telkinių atveju, taip pat visos atitinkamos pagal 3 straipsnio 4 dalį nustatytos tarpvalstybinio upės baseino koordinavimo struktūros ir Komisija būtų nedelsiant informuojamos ir kad būtų pradėtas, jeigu jis dar nenustatytas, ir vykdomas būtinas paveiktų valstybių narių bendradarbiavimas siekiant ištirti išskirtinių aplinkybių ar incidentų priežastis, pašalinti jų padarinius ir atitinkamai sutelkti reagavimo į ekstremaliąją situaciją priemones.“;

9) įterpiamas šis straipsnis:

„14a straipsnis

Teisė kreiptis į teismą

1. Vadovaudamasi tikslu prisidėti prie 1998 m. birželio 25 d. Orhuse pasirašytos Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais įgyvendinimo (*), valstybės narės užtikrina, kad pagal atitinkamą nacionalinės teisės sistemą suinteresuotosios visuomenės nariai galėtų pasinaudoti teismo arba kitos įstatymu nustatytos nepriklausomos ir nešališkos įstaigos atliekamos peržiūros galimybe, kad galėtų užginčyti pagal šios direktyvos 4 bei 11 straipsnius ir 13 straipsnio 1 dalį priimtų sprendimų, aktų ar neveikimo atvejų materialinį arba procesinį teisėtumą, kai tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

a) jie turi pakankamą interesą arba

b) jie tvirtina, kad buvo pažeista kokia nors teisė, jei pagal valstybės narės administracinio proceso teisę tai yra būtina išankstinė sąlyga.

2. Valstybės narės nustato, kas laikoma pakankamu interesu ir teisės pažeidimu, atsižvelgdamos į tikslą suteikti suinteresuotajai visuomenei plačias galimybes kreiptis į teismą. Todėl 1 dalies a punkto tikslais kiekvienos aplinkos apsaugą propaguojančios nevyriausybinių organizacijos, atitinkančios nacionalinės teisės aktuose nustatytus reikalavimus, interesas laikomas pakankamu. 1 dalies b punkto tikslais taip pat laikoma, kad tokios organizacijos turi teises, kurios gali būti pažeistos.

3. Teisė užginčyti nepriklauso nuo vaidmens, kurį suinteresuotosios visuomenės narys atliko sprendimų priėmimo pagal šią direktyvą procedūrų parengiamajame etape.

4. Valstybės narės nustato, kuriame etape gali būti užginčijami 1 dalyje nurodyti sprendimai, veiksmai ar neveikimo atvejai.

5. Peržiūros procedūra turi būti sąžininga, teisinga, savalaikė ir ne pernelyg brangi, ir turi būti numatyti tinkami ir veiksmingi teisių gynimo mechanizmai, įskaitant, kai tinkama, pareigą nepažeisti ieškovo teisių ar sustabdyti veiksmus.

6. Valstybės narės užtikrina, kad visuomenei būtų prieinama praktinė informacija apie galimybę pasinaudoti šiame straipsnyje numatytais administracinės ir teisminės peržiūros procedūromis.

(*) OL L 124, 2005 5 17, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/convention/2005/370/oj>“;

10) 15 straipsnio 3 dalis išbraukiama;

11) 16 straipsnis pakeičiamas taip:

„16 straipsnis

Kovos su vandens tarša strategijos

1. Europos Parlamentas ir Taryba priima konkrečias priemones, skirtas kovai su atskirų teršalų ar teršalų grupių keliama vandens tarša, kuri sudaro didelį pavojų vandens aplinkai ar per ją persiduoda, įskaitant pavojų vandens telkiniams, iš kurių imamas geriamasis vanduo. Tokių teršalų atveju taikomomis priemonėmis turi būti siekiama laipsniškai mažinti prioritetinių medžiagų, apibrėžtų 2 straipsnio 30 punkte, kiekį ir nutraukti ar etapais panaikinti prioritetinių pavojingų medžiagų, kaip apibrėžta 2 straipsnio 30a punkte, išleidimą, išmetimą ar nuostolius. Tokios priemonės tvirtinamos remiantis Komisijos pasiūlymais, pateiktais Sutartyje nustatyta tvarka.

2. Komisija ne vėliau kaip 2032 m. gegužės 11 d., o vėliau kas šešerius metus peržiūri prioritetinių medžiagų sąrašą ir Direktyvos 2008/105/EB I priedo A dalyje nustatytus toms medžiagoms taikomus atitinkamus AKS ir, kai tikslinga, kartu su peržiūros rezultatais pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo atnaujinamas prioritetinių medžiagų sąrašas ir atitinkami paviršinio vandens, nuosėdų ar biotos AKS. Atlikdama peržiūrą Komisija medžiagas, dėl kurių reikia imtis veiksmų, išdėsto prioriteto tvarka, remdamasi rizika, kurią jos kelia vandens aplinkai arba per ją ir kuri nustatoma pagal:

a) pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/83/EB ^{(1)*}, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 ^{(2)*}, Direktyvą 2009/128/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentus (EB) Nr. 1107/2009 ^{(3)*}, (ES) Nr. 528/2012 ^{(4)*} ir (ES) 2019/6 ^{(5)*} atliktą rizikos vertinimą; arba

b) supaprastintą rizika grindžiamo vertinimo procedūrą, grindžiamą moksliniais principais, visų pirma atsižvelgiant į:

— faktinius duomenis, susijusius su atitinkamos medžiagos pavojingomis savybėmis, ypač su jos ekologiniu toksiškumu vandeniui ir toksiškumu žmogui, perduodamu sąlyčio su vandeniu būdais,

- plačiai užterštos aplinkos monitoringo faktinius duomenis, įskaitant stebėsenos duomenis, kuriuos valstybės narės pateikia Komisijai pagal Direktyvos 2008/105/EB 8b straipsnio 4 dalį, ir
- kitus įrodytus veiksnius, kurie galėtų rodyti, jog aplinka gali būti plačiai užteršta, tokius kaip atitinkamos medžiagos gamybos ar naudojimo apimtys ir naudojimo būdai.

3. Atlikdama 2 dalyje nurodytą peržiūrą, Komisija, kai tikslinga, prioritetines medžiagas suskirsto į vieną ar daugiau iš šių kategorijų:

- a) prioritetinės pavojingos medžiagos;
- b) medžiagos, kurių veikimas panašus į visureses patvarias bioakumuliacines ir toksiškas medžiagas (uPBT);
- c) medžiagos, kurios paprastai kaupiasi nuosėdose arba biotoje arba ir nuosėdose, ir biotoje.

Tai darydama Komisija atsižvelgia į susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų nustatymą pagal kitus aktualius Sąjungos teisės aktus dėl pavojingų medžiagų, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1272/2008⁽⁶⁾, atitinkamuose tarptautiniuose susitarimuose ir atitinkamose mokslinėse ataskaitose. Ypač atsižvelgiama į chemines medžiagas, atitinkančias Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 57 straipsnyje nustatytus kriterijus, kai susirūpinimo kriterijai yra aktualūs vandens aplinkai.

3a. Atlikdama peržiūrą ir pateikdama šio straipsnio 2 dalyje nurodytą pridėdamą pasiūlymą Komisija, kai tikslinga, pasiūlo išbraukti medžiagas iš Direktyvos 2008/105/EB I priedo A dalyje pateikto medžiagų sąrašo, jeigu jos Sąjungoje nebekelia didelės rizikos vandens aplinkai arba per ją, ir įtraukti jas į tos direktyvos II priedo C dalyje pateiktą upių baseinų specifinių teršalų suderintų AKS saugyklą. Pasiūlyme atsižvelgiama į valstybių narių pateiktus pagal šios direktyvos II priedą atliktus pavojaus ir poveikio paviršiniam vandens telkiniams vertinimus. Pagal Direktyvos 2008/105/EB 8d straipsnį valstybės narės įgyvendina atitinkamus suderintus AKS, jeigu teršalai kelia susirūpinimą nacionaliniu ar regioniniu lygmeniu.

4. Komisija ne vėliau kaip 2032 m. gegužės 11 d., o vėliau kas šešerius metus peržiūri Direktyvos 2008/105/EB II priedo C dalyje pateiktą upių baseinų specifinių teršalų sąrašą ir atitinkamus AKS ir, kai tikslinga, kartu su peržiūros rezultatais pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo tas sąrašas atnaujinamas.

4a. Nustatydama, kuriems upių baseinų specifiniams teršalams gali reikėti nustatyti AKS Sąjungos lygmeniu, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

- a) teršalų keliamą riziką, įskaitant jų keliamą pavojų, jų koncentraciją aplinkoje ir koncentraciją, kurią viršijus tikėtina, kad atsiras poveikis, taip pat galimą kaupiamąjį poveikį;
- b) skirtumą tarp upių baseinų specifiniams teršalams skirtingų valstybių narių nustatytų nacionalinių AKS ir tokio skirtumo pagrįstumo laipsnį;
- c) valstybių narių, jau įgyvendinančių atitinkamiems upių baseinų specifiniams teršalams nustatytus AKS, skaičių.

4b. Komisija ne vėliau kaip 2032 m. gegužės 11 d., o vėliau kas šešerius metus peržiūri upių baseinų specifinių teršalų kategorijų orientacinį sąrašą, išdėstytą Direktyvos 2008/105/EB II priedo A dalyje, ir, kai tikslinga, kartu su peržiūros rezultatais pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo tas sąrašas atnaujinamas.

5. Siekdama padėti Komisijai atlikti Direktyvos 2008/105/EB I ir II priedų peržiūrą, Europos cheminių medžiagų agentūra (ECHA) parengia mokslines ataskaitas, kuriose atsižvelgiama į:

- a) ECHA Rizikos vertinimo komiteto (RVK) ir Socialinės ir ekonominės analizės komiteto (SEAK) nuomones;
- b) monitoringo programų, sudarytų pagal šios direktyvos 8 straipsnį, rezultatus;
- c) stebėsenos duomenis, surinktus pagal Direktyvos 2008/105/EB 8b straipsnio 4 dalį;
- d) direktyvų 2006/118/EB ir (ES) 2020/2184 priedų peržiūros rezultatus;
- e) reikalavimus spręsti dirvožemio taršos problemą, įskaitant susijusius monitoringo duomenis;
- f) Sąjungos mokslinių tyrimų programas ir mokslinius leidinius, įskaitant informaciją, gautą naudojantis nuotolinio stebėjimo technologijomis, Žemės stebėjimo priemonėmis, pavyzdžiui, „Copernicus“ paslaugomis, *in situ* jutikliais ir prietaisais, ir piliečių mokslo duomenis, pasinaudojant dirbtinio intelekto, pažangiosios duomenų analizės ir tvarkymo teikiamomis galimybėmis;
- g) atitinkamų suinteresuotųjų subjektų pateiktas pastabas ir informaciją ir
- h) darbo grupių, sudarytų pagal Direktyvos 2000/60/EB bendrąją įgyvendinimo strategiją, rekomendacijas.

Ne vėliau kaip 2030 m. gegužės 11 d., o vėliau – kas šešerius metus ECHA parengia ir viešai paskelbia ataskaitą, kurioje apibendrinamos pagal šią dalį parengtų mokslinių ataskaitų išvados.

6. Kai tikslinga, Komisija pateikia pasiūlymus dėl kontrolės priemonių, kuriomis siekiama:

- a) palaipsniui mažinti prioritetinių medžiagų išmetimą, išleidimą ir nuotėkius ir
- b) visų pirma nutraukti arba laipsniškai panaikinti pagal 3 dalį nustatytų prioritetinių pavojingų medžiagų išleidimą, išmetimą ir nuotėkius, be kita ko, kai tikslinga, pateikiant atitinkamą tvarkaraštį, kaip tai padaryti per 20 metų nuo medžiagų priskyrimo prioritetinėms pavojingosioms medžiagoms.

Tai darydama, Komisija nustato sutelktosios ir pasklidosios taršos šaltiniams taikytiną atitinkamą ekonomiškai efektyvų ir proporcingą produktų bei procesų kontrolės priemonių lygį bei jų derinius ir atsižvelgia į Sąjungos masto suderintas išmetamų teršalų ribines vertes, taikomas procesų kontrolei. Kai tikslinga, procesų kontrolės Sąjungos lygmens priemonės galima nustatyti atskiriems sektoriams. Kai produktų ar procesų kontrolė apima atitinkamų leidimų ar medžiagų patvirtinimų, išduotų pagal Direktyvą 2001/83/EB, Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006, Direktyvą 2009/128/EB, Reglamentą (EB) Nr. 1107/2009, Direktyvą 2010/75/ES, Reglamentą (ES) Nr. 528/2012 arba Reglamentą (ES) 2019/6, peržiūrą, tokia peržiūra atliekama pagal tų direktyvų ir reglamentų nuostatas, kaip nurodyta Direktyvos 2008/105/EB 7a straipsnyje. Atliekant tokias peržiūras atsižvelgiama į Komisijos vertinimą pagal Direktyvos 2008/105/EB 7a straipsnio 1 dalį. Kai tikslinga, kiekviename pasiūlyme dėl kontrolės priemonių nurodoma jų peržiūros bei atnaujinimo ir jų veiksmingumo vertinimo tvarka.

9. Komisija gali parengti kovos su vandens tarša, kurią kelia bet kuris teršalas ar teršalų grupė, įskaitant bet kokią taršą, kurią sukelia įvykusios avarijos, strategijas.

- (¹)* 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus, (OL L 311, 2001 11 28, p. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/83/oj>).
- (²)* 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB, (OL L 396, 2006 12 30, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj>).
- (³)* 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinant Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009 11 24, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1107/oj>).
- (⁴)* 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (OL L 167, 2012 6 27, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/528/oj>).
- (⁵)* 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82/EB (OL L 4, 2019 1 7, p. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj>).
- (⁶)* 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantis direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006, (OL L 353, 2008 12 31, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1272/oj>).“;

12) 17 straipsnio 4 ir 5 dalys išbraukiamos;

13) 18 straipsnio 4 dalis išbraukiama;

14) įterpiamas šis straipsnis:

„19a straipsnis

Didesnės gamintojo atsakomybės mechanizmo ataskaita

Ne vėliau kaip 2029 m. gegužės 11 d. Komisija paskelbia ataskaitą dėl galimybės į šią direktyvą įtraukti didesnės gamintojo atsakomybės mechanizmą. Ataskaitoje visų pirma įvertinama galimybė reikalauti, kad gamintojai prisidėtų prie monitoringo programų, parengtų pagal šios direktyvos 8 straipsnį, išlaidų padengimo, jei tie gamintojai pateikia Sąjungos rinkai produktus, kuriuose yra kurios nors iš Direktyvos 2006/118/EB I priede arba Direktyvos 2008/105/EB I priede išvardytų medžiagų.“;

15) 20 ir 21 straipsniai pakeičiami taip:

„20 straipsnis

Direktyvos techninės adaptacijos ir įgyvendinimas

Komisijai pagal 20a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami I bei III priedai ir V priedo 1.3.6 skirsnis, siekiant su mokslo ir technikos pažanga suderinti atitinkamai informacijos teikimo reikalavimus, susijusius su kompetentingomis institucijomis, ekonominės analizės turinį ir atrinktus monitoringo standartus.

20a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 20 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2026 m. gegužės 10 d.

3. Europos Parlamentas ir Taryba gali bet kada atšaukti 20 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 20 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

21 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip tai suprantama Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai, (OL L 55, 2011 2 28, p. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).“;

16) 22 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Aplinkos apsaugos tikslai, nurodyti 4 straipsnyje, aplinkos kokybės standartai, išdėstyti Direktyvos 2008/105/EB I priedo A dalyje, ir upių baseinų specifiniams teršalams taikomi aplinkos kokybės standartai, nustatyti pagal šios direktyvos 16 straipsnio 4 dalį, Direktyvos 2010/75/ES tikslais laikomi aplinkos kokybės standartais.“;

17) V priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos I priedą;

18) VII priedo B dalis papildoma šiuo punktu:

„5. visų priemonių, priimtų siekiant atsižvelgti į Komisijos pagal 18 straipsnio 2 dalies c punktą pateiktus pasiūlymus dėl ankstesnio plano patobulinimų, santrauka.“;

19) VIII priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos II priedą;

20) IX ir X priedai išbraukiami.

2 straipsnis

Direktyvos 2006/118/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2006/118/EB iš dalies keičiama taip:

1) pavadinimas pakeičiamas taip:

„2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/118/EB dėl požeminio vandens taršos prevencijos ir kontrolės“;

2) 1 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Šia direktyva nustatomos konkrečios požeminio vandens taršos prevencijos ir kontrolės priemonės, kaip numatyta Direktyvos 2000/60/EB 17 straipsnyje, kad būtų pasiekti tos direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkte išdėstyti aplinkosaugos tikslai. Tos priemonės apima:

a) geros požeminio vandens cheminės būklės vertinimo kriterijus; ir

b) reikšmingų ir nuolatinių didėjimo tendencijų nustatymo ir jų mažinimo bei pradinių tendencijų mažinimo taškų apibrėžimo kriterijus.“;

3) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 punktas pakeičiamas taip:

„2) „ribinė vertė“ – Sąjungos lygmeniu nustatytas ir II priedo D dalyje nurodytas arba valstybių narių pagal 3 straipsnio 1 dalies b punktą nustatytas požeminio vandens kokybės standartas;“;

b) papildomas šiuo punktu:

„7) „taršos rodiklis“ – parametras, kurį galima stebėti siekiant nustatyti vertę, atitinkančią teršalo ar teršalų grupės lygį ar koncentraciją, taigi ir jų keliamą riziką.“;

4) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirmą pastraipą papildoma šiuo punktu:

„c) Sąjungos lygmeniu nustatytas II priedo D dalyje nurodytas ribines vertes.“;

b) įterpiamos šios dalys:

„1a. Šios direktyvos I priede nurodytų medžiagų, kurių numeriai yra 3–8, kokybės standartai įsigalioja nuo 2027 m. gruodžio 22 d., siekiant ne vėliau kaip iki 2039 m. gruodžio 22 d. užtikrinti gerą požeminio vandens cheminę būklę tų medžiagų atžvilgiu ir užkirsti kelią požeminių vandens telkinių cheminės būklės pablogėjimui tų medžiagų atžvilgiu. Tuo tikslu valstybės narės ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 22 d. nustato papildomą monitoringo programą, o ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 22 d. – preliminarą priemonių programą, apimančią tas medžiagas. Galutinė priemonių programa pagal Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnį įtraukiama į 2033 m. upės baseino valdymo planą, parengtą pagal tos direktyvos 13 straipsnio 7 dalį.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytoms medžiagoms *mutatis mutandis* taikomos Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 4–9 dalys. Kalbant apie tos direktyvos 4 straipsnio 4 dalyje numatytus laiko terminų pratęsimus, leidžiama ne daugiau kaip dar vieną kartą atnaujinti upės baseino valdymo planą, išskyrus atvejus, kai dėl gamtinių sąlygų per tą laikotarpį keliamų tikslų pasiekti negalima.

1b. Pagal 3 straipsnio 1 dalies b punktą nustatytos ribinės vertės ir II priedo D dalyje nurodytos ribinės vertės įsigalioja nuo kito upės baseino valdymo plano po to, kai nustatoma ribinė vertė, laikotarpio pradžios, siekiant iki to upės baseino valdymo plano taikymo laikotarpio pabaigos pasiekti gerą požeminio vandens cheminę būklę atitinkamų medžiagų atžvilgiu ir užkirsti kelią požeminių vandens telkinių cheminės būklės blogėjimui tų medžiagų atžvilgiu.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytoms medžiagoms *mutatis mutandis* taikomos Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 4–9 dalys. Kalbant apie tos direktyvos 4 straipsnio 4 dalyje numatytus laiko terminų pratęsimus, leidžiama ne daugiau kaip dar vieną kartą atnaujinti upės baseino valdymo planą, išskyrus atvejus, kai dėl gamtinių sąlygų per tą laikotarpį keliamų tikslų pasiekti negalima.“;

c) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 dalies b punkte nurodytas ribines vertes galima nustatyti nacionaliniu, upės baseino rajono ar tarpvalstybinio upės baseino rajono dalies, esančios valstybės narės teritorijoje, lygmeniu arba požeminio vandens telkinio ar požeminių vandens telkinių grupės lygmeniu.

1 dalies b ir c punktuose nurodytos ribinės vertės taikomos su teršalo atsiradimu susijusiu lygmeniu.“;

d) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Valstybės narės savo upių baseinų valdymo planuose, kurie turi būti parengti pagal Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnį, paskelbia visas šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas ribines vertes ir kartu paskelbia šios direktyvos II priedo C dalyje nustatytos informacijos santrauką.

Ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 22 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie savo nacionalinį susirūpinimą keliančių teršalų sąrašus ir 1 dalies b punkte nurodytas nacionalines ribines vertes. Komisija užtikrina, kad ta informacija būtų paskelbiama viešai. Vėliau atnaujinamas nacionalinių ribinių verčių sąrašas skelbiamas pagal šios dalies pirmą pastraipą.“;

e) 6 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„6. Vėliau valstybės narės iš dalies keičia jų teritorijose taikomų ribinių verčių sąrašą, kai nauja informacija apie teršalus, teršalų grupes ar taršos rodiklius, taip pat atsižvelgiant į atsargumo principą, rodo, kad ribinė vertė turi būti nustatyta papildomai medžiagai arba kad reikia keisti esamą ribinę vertę ar vėl į sąrašą įtraukti anksčiau iš jo išbrauktą ribinę vertę. Jei atitinkamos ribinės vertės nustatomos arba iš dalies keičiamos Sąjungos lygmeniu, valstybės narės pritaiko savo teritorijose taikomų ribinių verčių sąrašą prie tų verčių.“;

5) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) I priede išvardytų požeminio vandens kokybės standartų vertės ir 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytos ribinės vertės neviršijamos nė viename to požeminio vandens telkinio ar požeminių vandens telkinių grupės monitoringo taške, arba“;

b) įterpiama ši dalis:

„2a. Komisijai suteikiami įgaliojimai ne vėliau kaip 2028 m. gegužės 11 d. priimti įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatomas požeminiame vandenyje galimų aptikti pesticidų metabolitų, kurių reikšmingumas Sąjungoje įvertintas, sąrašas, nurodant, ar jie yra reikšmingi, ar ne. Į sąrašą neįtraukiami metabolitai, kurie, kaip įvertinta, nekelia susirūpinimo. Sąrašas grindžiamas duomenimis, gautais tvirtinant veikliąsias medžiagas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 (*) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 528/2012 (**), susijusiais Europos maisto saugos tarnybos (EFSA) ir Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA) moksliniais rezultatais ir, jei turima, naujais moksliniais duomenimis apie esamus metabolitus arba naujai atrastus anksčiau nenustatytus metabolitus. Komisija ne rečiau kaip kas šešerius metus priima įgyvendinimo aktą, kuriuo tas sąrašas atnaujinamas. Šioje dalyje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis šios direktyvos 9 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

(*) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinant Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009 11 24, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1107/oj>).

(**) 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (OL L 167, 2012 6 27, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/528/oj>).“;

6) įterpiamas šis straipsnis:

„6a straipsnis

Stebėjimo sąrašas

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais, atsižvelgiant į pagal šio straipsnio 2 dalį ECHA parengtas mokslines ataskaitas, sudaromas medžiagų, apie kurias valstybės narės turi rinkti Sąjungos mastu vykdomo monitoringo duomenis, kad prisidėtų prie būsimų I ir II priedų peržiūrų, stebėjimo sąrašas ir nustatomi formatai, kuriuos valstybės narės turi naudoti pranešdamos to monitoringo rezultatus ir teikdamos susijusią informaciją Komisijai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 9 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Stebėjimo sąrašą vienu metu sudaro ne daugiau kaip penkios medžiagos, medžiagų grupės ar taršos rodikliai, ir jame nurodomi galimi kiekvienos medžiagos atveju taikomi analizės metodai. Dėl tų metodų kompetentingos institucijos neturi patirti pernelyg didelių išlaidų. Į stebėjimo sąrašą įtrauktinos medžiagos atrenkamos iš tų medžiagų, kurios pagal turimą informaciją galėtų Sąjungos lygmeniu kelti didelę riziką vandens aplinkai arba per ją ir kurių monitoringo duomenų nepakanka. Į šį stebėjimo sąrašą įtraukiamos vis didesnį susirūpinimą keliančios medžiagos.

Remdamasi pagal 2 dalį ECHA parengtomis mokslinėmis ataskaitomis, Komisija į stebėjimo sąrašą įtraukia mikroplastikus ir atitinkamus atsparumo antimikrobinėms medžiagoms buvimo, raidos ar perdavimo rodiklius (toliau – atsparumo antimikrobinėms medžiagoms rodikliai), jei esama patikimų ėminių ėmimo ir analizės metodų, dėl kurių nepatiriama pernelyg didelių išlaidų. Ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 1 d. Komisija nustato tokius ėminių ėmimo ir analizės metodus.

2. ECHA parengia mokslines ataskaitas, kad padėtų Komisijai atrinkti medžiagas ir rodiklius, kurie turi būti įtraukti į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą stebėjimo sąrašą, atsižvelgdama į šią informaciją:

- a) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/105/EB ⁽¹⁾* I priedą ir naujausios to priedo peržiūros rezultatus, taip pat naujausios šios direktyvos I priedo peržiūros rezultatus;
- b) pagal direktyvas 2008/105/EB ir (ES) 2020/2184 sudarytus stebėjimo sąrašus;
- c) reikalavimus spręsti dirvožemio taršos problemą, įskaitant susijusius monitoringo duomenis;
- d) valstybių narių pagal Direktyvos 2000/60/EB 5 straipsnį parengtas upių baseinų rajonų charakteristikas ir monitoringo programų, nustatytų pagal tos direktyvos 8 straipsnį, rezultatus;
- e) informaciją apie konkrečios medžiagos ar medžiagų grupės gamybos apimtis, naudojimo būdus, būdingas savybes (įskaitant mobilumą dirvožemyje ir, kai aktualu, dalelių dydį), koncentraciją aplinkoje ir neigiamą poveikį žmonių sveikatai bei vandens aplinkai, įskaitant informaciją, surinktą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/83/EB ⁽²⁾*, reglamentus (EB) Nr. 1907/2006 ⁽³⁾* ir (EB) Nr. 1107/2009, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/128/EB ⁽⁴⁾* ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentus (ES) Nr. 528/2012, (ES) 2019/6 ⁽⁵⁾* ir (ES) 2022/2379 ⁽⁶⁾*;
- f) mokslinių tyrimų projektus ir mokslinius leidinius, įskaitant informaciją apie tendencijas, ir prognozes, grindžiamas modeliavimu ar kitais prognoziniais vertinimais, taip pat informaciją ir duomenis, surinktus naudojantis nuotolinio stebėjimo technologijomis, Žemės stebėjimo priemonėmis, pavyzdžiui, „Copernicus“ paslaugomis, *in situ* jutikliais ir prietaisais, arba piliečių mokslo duomenis, pasinaudojant dirbtinio intelekto ir pažangiosios duomenų analizės ir tvarkymo teikiamomis galimybėmis;
- g) suinteresuotųjų subjektų pateiktas rekomendacijas;
- h) darbo grupių, sudarytų pagal Direktyvos 2000/60/EB bendrąją įgyvendinimo strategiją, rekomendacijas;
- i) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2024/1244 ⁽⁷⁾* Pramoninių išmetamųjų teršalų portale pateikiamą informaciją apie išmetimą, išleidimą ir nuotėkius, taip pat visą papildomą informaciją apie medžiagas, kurioms pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/75/ES ⁽⁸⁾* taikomi leidimai.

3. Pagal 2 dalį ECHA parengtose mokslinėse ataskaitose pateikiamas kandidatinių medžiagų, medžiagų grupių ar rodiklių sąrašas, orientacinis analizės metodas ir kiekvieno iš jų didžiausia priimtina kiekybinio nustatymo riba, pateikiant patvirtinamąją nuorodą į mokslinę literatūrą ar gaires.

4. Ne vėliau kaip 2028 m. vasario 1 d., o vėliau kas trejus metus ECHA parengia ataskaitą, kurioje apibendrina pagal 2 dalį parengtų mokslinių ataskaitų išvadas, ir tą ataskaitą paskelbia viešai.

5. Ne vėliau kaip 2028 m. birželio 1 d. Komisija sudaro pirmąjį 1 dalyje nurodytą stebėjimo sąrašą, o vėliau kas trejus metus jį atnaujina.

Atnaujindama stebėjimo sąrašą, Komisija iš stebėjimo sąrašo išbraukia visas medžiagas, medžiagų grupes ar rodiklius, kurių keliamą riziką vandens aplinkai, Komisijos manymu, galima įvertinti be papildomų monitoringo duomenų. Tačiau atskira medžiaga, medžiagų grupė ar rodiklis gali būti palikti stebėjimo sąrašė dar trejus metus, jei vandens aplinkai keliamai rizikai įvertinti reikia papildomų monitoringo duomenų.

Komisija taip pat gali įtraukti vieną ar daugiau papildomų medžiagų, medžiagų grupių ar rodiklių, jei, atsižvelgdama į ECHA mokslines ataskaitas, mano, kad vandens aplinkai gali kilti plataus masto rizika, atsižvelgdama į atnaujintą stebėjimo sąrašą pagal 1 dalį, kuri sudaro ne daugiau kaip penkios medžiagos, medžiagų grupės ar rodikliai.

Mikroplastikai ir atsparumo antimikrobinėms medžiagoms rodikliai į stebėjimo sąrašą antram trejų metų laikotarpiui iš eilės neįtraukiami, nebent yra suderinta ir patikima rizikos vertinimo metodika, kurią pritaikius matyti, kad per pirmąjį monitoringo laikotarpį surinktų monitoringo duomenų nepakanka rizikai, kurią jie kelia vandens aplinkai arba per ją, įvertinti.

6. Kiekvienos į 1 dalyje nurodytą stebėjimo sąrašą įtrauktos medžiagos, medžiagų grupės ir rodiklio monitoringą valstybės narės vykdo atrinktoje reprezentatyvioje stebėsenos stotyse 24 mėnesių laikotarpiu. Monitoringo laikotarpis prasideda per šešis mėnesius nuo stebėjimo sąrašo sudarymo, tačiau ėminių ėmimas ir analizė neturi prasidėti to laikotarpio pradžioje.

Kiekviena valstybė narė pasirenka bent dvi stebėsenos stotis ir dar tokį skaičių stočių, kuris yra lygus bendram jos požeminių vandens telkinių plotui km², padalytam iš 45 000 (suapvalinant iki artimiausio sveikojo skaičiaus).

Pasirinkdamos reprezentatyvias stebėsenos stotis, kiekvienos medžiagos, medžiagų grupės ar rodiklio monitoringo dažnumą ir laiką, valstybės narės atsižvelgia į medžiagos, medžiagų grupės ar rodiklio sezoninius svyravimus, susijusius su krituliais, vandens lygiu, naudojimo būdais, ir galimybe, kad jų bus. Monitoringas vykdomas ne rečiau kaip kartą per metus.

Jei valstybė narė gali iš esamų monitoringo programų ar tyrimų gauti pakankamai palyginamų, reprezentatyvių ir naujausių tam tikros medžiagos, medžiagų grupės ar rodiklio monitoringo duomenų, ji gali nuspręsti nevykdyti papildomo tos medžiagos, medžiagų grupės ar rodiklio monitoringo pagal stebėjimo sąrašo mechanizmą, jeigu tos medžiagos, medžiagų grupės ar rodiklio monitoringas buvo vykdomas taikant metodiką, atitinkančią analizės metodus, nurodytus įgyvendinimo akte, kuriuo sudaromas stebėjimo sąrašas.

7. Valstybės narės kasmet pateikia šio straipsnio 6 dalyje nurodyto monitoringo rezultatus vadovaudamosi Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnio 4 dalimi ir pagal šio straipsnio 1 dalį priimtu įgyvendinimo aktu, kuriuo sudaromas stebėjimo sąrašas. Jos taip pat pateikia informaciją apie stebėsenos stočių reprezentatyvumą ir monitoringo strategiją.

8. Pasibaigus 6 dalyje nurodytam 24 mėnesių laikotarpiui ECHA peržiūri monitoringo rezultatus ir įvertina, kurių medžiagų, medžiagų grupių ar rodiklių monitoringas turi būti vykdomas dar 24 mėnesius, ir todėl jie turi likti stebėjimo sąrašė, o kurias medžiagas, medžiagų grupes ar rodiklius galima iš stebėjimo sąrašo išbraukti.

Jei Komisija, atsižvelgusi į šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytą ECHA vertinimą, padaro išvadą, kad tolesniam rizikos vandens aplinkai vertinimui atlikti tolesnio monitoringo nereikia, į tą vertinimą atsižvelgiama atliekant 8 straipsnyje nurodytą I arba II priedo peržiūrą.

- (¹)* 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti ir panaikinanti Tarybos direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičianti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB (OL L 348, 2008 12 24, p. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/oj>).
- (²)* 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/83/oj>).
- (³)* 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj>).
- (⁴)* 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų pagrindus siekiant tausiojo pesticidų naudojimo (OL L 309, 2009 11 24, p. 71, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/128/oj>).
- (⁵)* 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82/EB (OL L 4, 2019 1 7, p. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj>).
- (⁶)* 2022 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/2379 dėl žemės ūkio sąnaudų ir produkcijos statistikos, kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 617/2008 ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1165/2008, (EB) Nr. 543/2009 bei (EB) Nr. 1185/2009 ir Tarybos direktyva 96/16/EB, (OL L 315, 2022 12 7, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2379/oj>).
- (⁷)* 2024 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1244 dėl pramonės įrenginių aplinkosauginių duomenų teikimo ir Pramoninių išmetamųjų teršalų portalo sukūrimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 166/2006, (OL L, 2024/1244, 2024 5 2, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1244/oj>).
- (⁸)* 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamųjų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj>).“;

7) 8 straipsnis pakeičiamas taip:

„8 straipsnis

I–IV priedų ir specialiųjų nuostatų dėl tam tikrų medžiagų peržiūra

1. Komisija ne vėliau kaip 2032 m. gegužės 11 d., o vėliau – kas šešerius metus peržiūri I priede pateiktą teršalų ir taršos rodiklių sąrašą ir atitinkamus tų teršalų kokybės standartus ir, kai tikslinga, kartu su peržiūros rezultatais pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo teršalų sąrašas ir atitinkami kokybės standartai atnaujinami.

2. Komisija ne vėliau kaip 2032 m. gegužės 11 d., o vėliau – kas šešerius metus peržiūri II priedo B dalyje pateiktą teršalų ir taršos rodiklių sąrašą, dėl kurių valstybės narės turi apsvarstyti galimybę nustatyti nacionalines ribines vertes, ir, kai tikslinga, kartu su peržiūros rezultatais pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo II priedo B dalyje pateiktas teršalų sąrašas atnaujinamas.

3. Komisija ne vėliau kaip 2032 m. gegužės 11 d., o vėliau – kas šešerius metus peržiūri II priedo D dalyje pateiktą suderintų ribinių verčių saugyklą ir, kai tikslinga, kartu su peržiūros rezultatais pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo II priedo D dalyje pateikta saugykla ir atitinkamos suderintos ribinės vertės atnaujinamos.

4. Atlikdama 1, 2 ir 3 dalyse nurodytas peržiūras, Komisija atsižvelgia į ECHA pagal 6 dalį parengtas mokslines ataskaitas.

5. Komisijai pagal 8a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamos II priedo A ir C dalys ir III bei IV priedai, dėl valstybių narių atliekamam ribinių verčių nustatymui taikomų gairių, informacijos, kurią valstybės narės turi pateikti apie teršalus, kurių ribinės vertės buvo nustatytos, ir taršos rodiklius, požeminio vandens cheminės būklės vertinimo ir reikšmingų ir nuolatinių didėjimo tendencijų nustatymo ir mažinimo, siekiant juos suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

6. ECHA rengia mokslines ataskaitas, kad padėtų Komisijai peržiūrėti I ir II priedus. Tose ataskaitose atsižvelgiama į:

a) ECHA Rizikos vertinimo komiteto (RVK) ir Socialinės ir ekonominės analizės komiteto (SEAK) nuomonę;

b) monitoringo programų, nustatytų pagal Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnį, rezultatus;

c) monitoringo rezultatų peržiūrą, atliktą pagal šios direktyvos 6a straipsnio 8 dalį;

d) Direktyvos 2008/105/EB ir Direktyvos (ES) 2020/2184 priedų peržiūros rezultatus;

e) informaciją ir reikalavimus dirvožemio taršos problemai spręsti;

f) Sąjungos mokslinių tyrimų programas ir mokslinius leidinius, įskaitant naujausią turimą informaciją, gautą naudojantis tolimojo stebėjimo technologijomis, Žemės stebėjimo priemonėmis, pavyzdžiui, „Copernicus“ paslaugomis, *in situ* jutikliais ir prietaisais, ir piliečių mokslo duomenimis, pasinaudojant naujų technologijų, kurios gali apimti dirbtinį intelektą, pažangiąją duomenų analizę ir tvarkymą, teikiamomis galimybėmis;

g) atitinkamų suinteresuotųjų subjektų, įskaitant nacionalines reguliavimo institucijas ir kitas atitinkamas įstaigas, pateiktas pastabas ir informaciją;

h) darbo grupių, sudarytų pagal Direktyvos 2000/60/EB bendrąją įgyvendinimo strategiją, rekomendacijas.

Pirmoje pastraipoje nurodytose mokslinėse ataskaitose pateikiami pasiūlymai dėl atitinkamų teršalų ar taršos rodiklių kokybės standartų arba ribinių verčių, taip pat dėl tinkamo analizės metodo.

7. Kas šešerius metus ECHA parengia ir viešai paskelbia ataskaitą, kurioje apibendrinamos pagal 6 dalį parengtų mokslinių ataskaitų išvados. Pirmoji ataskaita Komisijai pateikiama ne vėliau kaip 2030 m. gegužės 11 d.

8. Kitą kartą atlikdama šio straipsnio 1 dalyje nurodytą peržiūrą, Komisija apsvarsto galimybę nustatyti kokybės standartą dėl parametro „PFAS iš viso“ požeminiame vandenyje ir siekia papildyti pagal Direktyvos (ES) 2020/2184 13 straipsnio 7 dalį parengtas gaires dėl parametro „PFAS iš viso“ geriamajame vandenyje stebėsenos, kad jis būtų taikomas parametro „PFAS iš viso“ požeminiame vandenyje stebėsenai. Valstybės narės raginamos jau taikyti tas gaires stebint parametru „PFAS iš viso“ požeminiame vandenyje ir teikti duomenis pagal Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnio 4 dalį. Atsižvelgdama į trifluoracto rūgšties (TFA) toksiškumą, patvarumą ir paplitimą aplinkoje, Komisija, atlikdama kitą peržiūrą, taip pat apsvarsto galimybę šios direktyvos I priede nustatyti atskirą kokybės standartą dėl TFA arba kokybės standartą dėl jos kaip sumos dalies.

9. Kitą kartą atlikdama 1 dalyje nurodytą peržiūrą, Komisija apsvarsto, ar nustatyti kokybės standartus dėl pasirinktų vaistų pagal veikimo mechanizmą sumos (-ų) ir dėl bisfenolių sumos; dėl šios priežasties į Direktyvos 2006/118/EB V priedą įtraukiamos kategorijos „pasirinktų vaistų pagal veikimo mechanizmą suma (-os)“ ir „bisfenolių suma“. Komisija taip pat apsvarsto, ar būtų galima taikyti rizika grindžiamą požiūrį nustatant kokybės standartus dėl parametru „Vaistai iš viso“ ir „Bisfenoliai iš viso“ požeminiame vandenyje, kartu taikant tinkamus stebėsenos metodus.

10. Kitą kartą atlikdama 1 dalyje nurodytą peržiūrą, Komisija apsvarsto, ar peržiūrėti I priede nustatytus kokybės standartus dėl parametru „Atskiri pesticidai“, „Pesticidai iš viso“ ir „Nereikšmingi metabolitai“ požeminiame vandenyje.“;

8) įterpiamas šis straipsnis:

„8a straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 8 straipsnio 5 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami 6 metų laikotarpiui nuo 2026 m. gegužės 10 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki 6 metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais igaliojimais ataskaitą. Deleguotieji igaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimus dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 8 straipsnio 5 dalyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 8 straipsnio 5 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie tą aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“;

9) 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip tai suprantama Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jeigu komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai, (OL L 55, 2011 2 28, p. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).“;

10) 10 straipsnis išbraukiamas;

11) I priedas pakeičiamas šios direktyvos III priede išdėstytu tekstu;

12) II priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos IV priedą;

13) III priedo 2 punkto c papunktis pakeičiamas taip:

„c) kitą atitinkamą informaciją, įskaitant metinio aritmetinio atitinkamų teršalų koncentracijos vidurkio monitoringo taške palyginimą su I priede nustatytais požeminio vandens kokybės standartais ir 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytomis ribinėmis vertėmis.“;

14) IV priedo B dalies 1 punkto įvadinis sakinyss pakeičiamas taip:

„1) Priemonių reikšmingoms ir nuolatinėms didėjimo tendencijoms mažinti įgyvendinimo pradinis taškas yra tada, kai teršalo koncentracija pasiekia 75 % I priede nustatytų požeminio vandens kokybės standartų ir 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytų ribinių verčių parametrų vertės, nebent:“;

15) šios direktyvos V priede pateiktas tekstas pridedamas kaip V priedas.

3 straipsnis

Direktyvos 2008/105/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2008/105/EB iš dalies keičiama taip:

1) pavadinimas pakeičiamas taip:

„2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų ir dėl paviršinio vandens taršos prevencijos ir kontrolės, kuria iš dalies keičiamos ir panaikinamos Tarybos direktyvos 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB“;

2) 2 straipsnis papildomas šiuo punktu:

„3) „taršos rodiklis“ – parametras, kurį galima stebėti siekiant nustatyti vertę, atitinkančią teršalo ar teršalų grupės lygį ar koncentraciją, taigi ir jų keliamą riziką.“;

3) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1a dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma pastraipa papildoma šiais punktais:

„iii) I priedo A dalyje nurodytų medžiagų Nr. 5, 9, 13, 15, 17, 21, 23, 24, 28, 30, 34, 37, 41 ir 43, kurioms nustatyti peržiūrėti AKS, atžvilgiu nuo 2027 m. gruodžio 22 d., kad ne vėliau kaip 2033 m. gruodžio 22 d. būtų pasiekta gera paviršinio vandens cheminė būklė tų medžiagų atžvilgiu ir kad būtų užkirstas kelias paviršinių vandens telkinių cheminės būklės blogėjimui tų medžiagų atžvilgiu įgyvendinant priemonių programas, įtrauktas į 2027 m. upių baseinų valdymo planus, parengtus pagal Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnio 7 dalį;

iv) I priedo A dalyje nurodytų naujai nustatytų medžiagų Nr. 46–70 atžvilgiu nuo 2027 m. gruodžio 22 d., kad ne vėliau kaip 2039 m. gruodžio 22 d. būtų pasiekta gera paviršinio vandens cheminė būklė tų medžiagų atžvilgiu ir kad būtų užkirstas kelias paviršinių vandens telkinių cheminės būklės blogėjimui tų medžiagų atžvilgiu; tuo tikslu valstybės narės ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 22 d. nustato papildomą stebėsenos programą, o ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 22 d. – preliminarą priemonių programą, apimančią tas medžiagas; galutinė priemonių programa pagal Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnį įtraukiama į 2033 m. upės baseino valdymo planą, parengtą pagal tos direktyvos 13 straipsnio 7 dalį.“;

ii) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Šios dalies pirmos pastraipos i ir ii punktuose išvardytoms medžiagoms *mutatis mutandis* taikomos Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 4–9 dalys.

Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 4–9 dalys *mutatis mutandis* taip pat taikomos šios dalies pirmos pastraipos iii ir iv punktuose išvardytoms medžiagoms. Kalbant apie tos direktyvos 4 straipsnio 4 dalyje numatytus laiko terminų pratęsimus, leidžiama ne daugiau kaip dar vieną kartą atnaujinti upės baseino valdymo planą, išskyrus atvejus, kai dėl gamtinių sąlygų per tą upės baseino valdymo plano laikotarpį keliamų tikslų pasiekti negalima.“;

b) papildomas šia dalimi:

„1b. Sąjungos lygmeniu nustatyti AKS, taikomi upių baseinų specifiniams teršalams pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 4 dalį ir išvardytiems šios direktyvos II priedo C dalyje, arba papildomi upių baseinų specifiniai teršalai ir atitinkami AKS, valstybių narių nustatyti pagal šios direktyvos 8d straipsnio 1 dalį, įsigalioja nuo kito upės baseino valdymo plano laikotarpio po to, kai nustatomas AKS, taikymo pradžios, siekiant iki to upės baseino valdymo plano taikymo laikotarpio pabaigos užtikrinti gerą paviršinio vandens cheminę būklę tų teršalų atžvilgiu ir užkirsti kelią paviršinio vandens telkinių cheminės būklės pablogėjimui tų teršalų atžvilgiu.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytiems teršalams *mutatis mutandis* taikomos Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 4–9 dalys. Kalbant apie tos direktyvos 4 straipsnio 4 dalyje numatytus laiko terminų pratęsimus, leidžiama ne daugiau kaip dar vieną kartą atnaujinti upės baseino valdymo planą, išskyrus atvejus, kai dėl gamtinių sąlygų per to upės baseino valdymo plano laikotarpį keliamų tikslų pasiekti negalima.“;

c) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Medžiagoms, kurių biotos AKS arba nuosėdų AKS nustatyti I priedo A dalyje, valstybės narės taiko tokius biotos AKS arba nuosėdų AKS.

Kitoms nei pirmoje pastraipoje nurodytoms medžiagoms valstybės narės taiko I priedo A dalyje nurodytus vandens AKS.“;

d) 6 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„6. Valstybės narės, remdamosi nuosėdų arba biotos stebėsena, vykdoma atliekant paviršinio vandens būklės monitoringą pagal Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnį, imasi priemonių, kad būtų atlikta I priedo A dalyje nurodytų prioritetinių medžiagų, kurios linkusios kauptis nuosėdose ar biotoje, koncentracijos ilgalaikių tendencijų analizė. Laikydamosi Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio, valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad tokia koncentracija žymiai nepadidėtų nuosėdose ir biotoje.“;

e) 7 dalis išbraukiama;

f) 8 dalis pakeičiama taip:

„8. Komisijai pagal 9a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas I priedo B dalies 3 punktas, siekiant jį suderinti su mokslo ir technikos pažanga.“;

4) 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

Išmetimo, išleidimo ir nuotėkių sąrašas

1. Remdamasi informacija, surinkta pagal Direktyvos 2000/60/EB 5 ir 8 straipsnius, ir kitais turimais duomenimis, kiekviena valstybė narė sudaro visų prioritetinių medžiagų, išvardytų šios direktyvos I priedo A dalyje, ir visų medžiagų, kurias valstybė narė yra nustačiusi kaip upių baseinų specifinius teršalus, išmetimo, išleidimo ir nuotėkių sąrašą kiekvienam upės baseino rajonui arba jo daliai savo teritorijoje.

Pirma pastraipa netaikoma išmetimui, išleidimui ir nuotėkiams, apie kuriuos kiekvienais metais elektroniniu būdu pranešama pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2024/1244 (*) įsteigtam Pramoninių išmetamųjų teršalų portalui pagal to reglamento 7 straipsnį.

2. Valstybės narės savo sąrašus atnaujiną atlikdamos Direktyvos 2000/60/EB 5 straipsnio 2 dalyje nurodytą peržiūrą.

Į atnaujintus sąrašus įtraukiamų verčių nustatymo ataskaitinis laikotarpis yra metai, einantys prieš metus, kuriais turi būti užbaigtos Direktyvos 2000/60/EB 5 straipsnio 2 dalyje nurodytos peržiūros.

Atlikdamos tuos atnaujinimus valstybės narės užtikrina, kad informacija apie iš sutelktosios taršos šaltinių į vandenį išleidžiamus teršalus, kurie nepatenka į Reglamento (ES) 2024/1244 taikymo sritį arba kurie nesiekia tame reglamente išdėstytų ribų metinių ataskaitų teikimui, taip pat apie teršalų iš pasklidosios taršos šaltinių, kaip apibrėžta to reglamento 3 straipsnio 12 punkte, išleidimą į vandenį taip pat elektroniniu būdu bent kas šešerius metus ir duomenis apie juos sumuojant upės baseino rajono arba jo dalies valstybės narės teritorijoje lygmeniu būtų pranešama Komisijai, kad ta informacija būtų pateikiama pagal tą reglamentą įsteigta Pramoninių išmetamųjų teršalų portale.

Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatomas šios dalies trečioje pastraipoje nurodytų ataskaitų teikimo formatas. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis šios direktyvos 9 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Priimant tą įgyvendinimo aktą, Komisijai prirėkus padeda EAA.

3. Valstybės narės užtikrina, kad pagal Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnį parengtuose upių baseinų valdymo planuose būtų įtraukta aiški nuoroda arba interneto nuoroda į visą informaciją apie į vandenį išleidžiamus teršalus, apie kuriuos informacija pagal šio straipsnio 1 ir 4 dalis pateikiama Pramoninių išmetamųjų teršalų portale.

(*) 2024 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1244 dėl pramonės įrenginių aplinkosauginių duomenų teikimo ir Pramoninių išmetamųjų teršalų portalo sukūrimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 166/2006, (OL L, 2024/1244, 2024 5 2, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1244/oj>).“;

5) 7a straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Prioritetinių medžiagų, kurios patenka į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/83/EB^{(1)*}, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006^{(2)*} arba (EB) Nr. 1107/2009^{(3)*}, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/128/EB^{(4)*} arba 2010/75/ES^{(5)*}, arba Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 528/2012^{(6)*} arba (ES) 2019/6^{(7)*} taikymo sritį, atveju Komisija, atsižvelgdama į Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnio 4 dalyje nurodytus monitoringo duomenis ir į tos direktyvos 18 straipsnio 1 dalyje nurodytas ataskaitas dalį, įvertina, ar Sąjungos ir valstybių narių lygmens priemonės yra pakankamos, kad būtų pasiekti prioritetinėms medžiagoms taikomi AKS ir prioritetinių pavojingųjų medžiagų išleidimo, išmetimo ir nuotėkių nutraukimo ar laipsniško sustabdymo tikslas pagal Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punktą.

^{(1)*} 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus, (OL L 311, 2001 11 28, p. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/83/oj>).

^{(2)*} 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB, (OL L 396, 2006 12 30, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj>).

^{(3)*} 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantį Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009 11 24, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1107/oj>).

^{(4)*} 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų pagrindus siekiant tausiojo pesticidų naudojimo, (OL L 309, 2009 11 24, p. 71, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/128/oj>).

^{(5)*} 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamųjų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj>).

^{(6)*} 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (OL L 167, 2012 6 27, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/528/oj>).

^{(7)*} 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82/EB, (OL L 4, 2019 1 7, p. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj>).“;

6) 8, 8a ir 8b straipsniai pakeičiami taip:

„8 straipsnis

I ir II priedų peržiūra

1. Atlikdama kitą šios direktyvos I priedo peržiūrą, kuri turi būti atlikta pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnį, Komisija apsveria galimybę nustatyti kokybės standartus dėl parametro „PFAS iš viso“ paviršiniame vandenyje ir siekia papildyti pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2020/2184 (*) 13 straipsnio 7 dalį parengtas gaires dėl parametro „PFAS iš viso“ geriamajame vandenyje stebėsenos, kad jos būtų taikomos parametro „PFAS iš viso“ paviršiniame vandenyje stebėsenai. Valstybės narės raginamos jau taikyti tas gaires stebint parametru „PFAS iš viso“ paviršiniame vandenyje ir teikti duomenis pagal Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnio 4 dalį. Atsižvelgdama į trifluoracto rūgšties (TFA) toksiškumą, patvarumą ir paplitimą aplinkoje, Komisija, atlikdama kitą peržiūrą, taip pat apsveria galimybę šios direktyvos I priede nustatyti atskirą kokybės standartą dėl TFA.

2. Į šios direktyvos III priedą įtrauktas parametras „bisfenolių suma“ ir parametrai „pasirinktų pesticidų pagal veikimo mechanizmą suma (-os)“ ir „pasirinktų vaistų pagal veikimo mechanizmą suma (-os)“. Atlikdama kitą šios direktyvos I priedo peržiūrą, kuri turi būti atlikta pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnį, Komisija peržiūri galimybę įtraukti šiuos parametrus į prioritetinių medžiagų sąrašą ir atitinkamai jiems nustato AKS. Atlikdama kitą peržiūrą Komisija taip pat apsveria, ar būtų galima taikyti rizika grindžiamą požiūrį nustatant AKS dėl parametrų „bisfenoliai iš viso“, „pesticidai iš viso“ ir „vaistai iš viso“ paviršiniame vandenyje, kartu taikant tinkamus stebėsenos metodus.

3. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 9a straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiama II priedo B dalis, siekiant ją suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

8a straipsnis

Specialios nuostatos dėl tam tikrų medžiagų

1. Pagal Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnį parengtuose upių baseinų valdymo planuose, nedarant poveikio tos direktyvos V priedo 1.4.3 skirsnyje nurodytiems bendros cheminės būklės monitoringo rezultatų pateikimo reikalavimams ir tos direktyvos 4 straipsnio 1 dalies a punkte, 11 straipsnio 3 dalies k punkte ir 16 straipsnio 6 dalyje nustatytiems tikslams ir pareigoms, valstybės narės gali pateikti papildomus žemėlapius, kuriuose pateikiama informacija apie cheminę būklę, kaip numatyta Direktyvos 2000/60/EB V priedo 1.4.3 skirsnyje.

2. Šios direktyvos I priedo A dalyje nurodytų medžiagų, kurioms būdingos visuresnių PBT medžiagų savybės, atžvilgiu valstybės narės gali vykdyti mažesnio intensyvumo stebėseną nei prioritetinių medžiagų stebėseną, kurios reikalaujama pagal šios direktyvos 3 straipsnio 4 dalį ir Direktyvos 2000/60/EB V priedą, su sąlyga, kad stebėseną būtų reprezentatyvi ir kad būtų statistiškai patikimas šių medžiagų buvimo vandens aplinkoje stebėsenos bazinis lygis. Paprastai pagal šios direktyvos 3 straipsnio 6 dalies antrą pastraipą stebėseną turėtų būti atliekama bent kas trejus metus, nebent dėl medžiagos naudojimo ar išleidimo arba remiantis techninėmis žiniomis ir ekspertų sprendimu būtų pagrįsta taikyti kitokį intervalą.

3. Dvejus metus nuo 2030 m. sausio 1 d., taikydamos poveikiu grindžiamus stebėsenos metodus, valstybės narės stebi, ar vandens telkiniuose yra estrogeninių medžiagų. Ėminių ėmimas ir analizė neturi prasidėti to dvejų metų laikotarpio pradžioje, tačiau jie turi būti atliekami bent keturis kartus kiekvienais metais. Valstybės narės stebėseną vykdo atrinktose vietose, kuriose šios direktyvos I priedo A dalyje išvardyti trys estrogeniniai hormonai – 17 beta estradiolis (E2), estronas (E1) ir 17 alfa etinilestradiolis (EE2) – yra stebimi taikant įprastus analizės metodus pagal Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnį ir jos V priedą, kad gautų palyginamus rezultatus esant įvairioms koncentracijoms. Duomenys pateikiami kartu ir laikantis tos direktyvos 8 straipsnio 4 dalies. Vietų skaičius turi būti ne mažesnis nei šios direktyvos 8b straipsnio 3 dalyje nurodytas skaičius, taikomas į stebėjimo sąrašą įtrauktų medžiagų stebėsenai. Valstybės narės gali pradėti stebėseną anksčiau nei 2030 m. sausio 1 d., jeigu yra priimtose šio straipsnio 4 dalyje nurodytos techninės specifikacijos. Valstybės narės negali naudoti poveikiu grindžiamų rezultatų, gautų per šio straipsnio 3 dalyje nurodytą dvejų metų lyginamąjį stebėsenos laikotarpį, stebimų vandens telkinių cheminės būklės klasifikavimo, kaip nurodyta Direktyvos 2000/60/EB V priedo 1.4.3 skirsnyje, tikslais to laikotarpio pabaigoje.

4. Ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 1 d. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatomos estrogeninių medžiagų stebėsenos taikant poveikiu grindžiamus stebėsenos metodus techninės specifikacijos. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 9 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Per 18 mėnesių nuo dienos, kai valstybės narės pateikė duomenis, Komisija paskelbia ataskaitą, kurioje palyginami įprastų analizės metodų ir poveikiu grindžiamų metodų rezultatai ir išnagrinėjama galimybė atrankinės patikros tikslais, siekiant padėti vertinti cheminę būklę, estrogenams taikyti poveikiu grindžiamus stebėsenos metodus kartu su poveikiu grindžiama kritine verte, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnio 35a punkte.

Atlikdama būsimą teršalų sąrašo peržiūrą pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 2 dalį, atsižvelgdama į šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytoje ataskaitoje pateiktą analizę, Komisija apsvarsto galimybę nustatyti estrogenų kritinę vertę atrankinės patikros tikslais ir siekiant įvertinti cheminę būklę. Kai tik bus parengti poveikiu grindžiami metodai, kuriuos būtų galima taikyti ir kitoms medžiagoms, atlikdama būsimas peržiūras Komisija apsvarsto galimybę reikalauti, kad valstybės narės juos prireikus naudotų, bent iš pradžių kartu su įprastais analizės metodais, ir apsvarsto galimybę nustatyti atitinkamas kritines vertes.

8b straipsnis

Stebėjimo sąrašas

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais, atsižvelgiant į Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA) pagal šio straipsnio 1a dalį parengtas mokslines ataskaitas, sudaromas cheminių medžiagų, apie kurias būtina rinkti Sąjungos mastu vykdomos stebėsenos duomenis iš valstybių narių siekiant prisidėti prie būsimų peržiūrų, tvarka pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 2 dalį, stebėjimo sąrašas ir nustatomi formatai, kuriuos valstybės narės turi naudoti pranešdamos apie tos stebėsenos rezultatus ir pateikdamos susijusią informaciją Komisijai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 9 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Stebėjimo sąrašą vienu metu sudaro ne daugiau kaip 10 medžiagų, medžiagų grupių ar taršos rodiklių ir jame nurodomi galimi kiekvienos medžiagos stebėsenos terpės atveju taikomi analizės metodai. Dėl šių stebėsenos terpių ir metodų kompetentingos institucijos neturi patirti pernelyg didelių išlaidų. Į stebėjimo sąrašą įtrauktinos medžiagos atrenkamos iš tų medžiagų, kurios pagal turimą informaciją galėtų Sąjungos lygmeniu kelti didelę riziką vandens aplinkai arba per ją ir kurių stebėsenos duomenų nepakanka. Į stebėjimo sąrašą įtraukiamos vis didesnį susirūpinimą keliančios medžiagos.

Remdamasi pagal 1a dalį ECHA parengtomis mokslinėmis ataskaitomis, Komisija į stebėjimo sąrašą įtraukia mikroplastikus ir atitinkamus atsparumo antimikrobinėms medžiagoms buvimo, raidos ar perdavimo rodiklius (toliau – atsparumo antimikrobinėms medžiagoms rodikliai), jei esama patikimų ėminių ėmimo ir analizės metodų, dėl kurių nepatiriama pernelyg didelių išlaidų. Ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 1 d. Komisija nustato tokius ėminių ėmimo ir analizės metodus.

1a. ECHA parengia mokslines ataskaitas, kad padėtų Komisijai atrinkti medžiagas ir rodiklius, kurie turi būti įtraukti į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą stebėjimo sąrašą, atsižvelgdama į šią informaciją:

a) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/118/EB (*) I priedą ir naujausios to priedo peržiūros rezultatus, taip pat naujausios šios direktyvos I priedo reguliarios peržiūros rezultatus;

- b) pagal direktyvas 2006/118/EB ir (ES) 2020/2184 sudarytus stebėjimo sąrašus;
- c) suinteresuotųjų subjektų rekomendacijas;
- d) valstybių narių pagal Direktyvos 2000/60/EB 5 straipsnį parengtas upių baseinų rajonų charakteristikas ir monitoringo programų, nustatytų pagal tos direktyvos 8 straipsnį, rezultatus;
- e) informaciją apie medžiagos gamybos apimtis, naudojimo būdus, būdingas savybes, įskaitant, kai taikytina, dalelių dydį, koncentraciją aplinkoje ir neigiamą poveikį žmonių sveikatai bei vandens aplinkai, įskaitant informaciją, surinktą pagal Direktyvą 2001/83/EB, Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1272/2008 (**), Reglamentą (EB) Nr. 1107/2009, Direktyvą 2009/128/EB, Reglamentą (ES) Nr. 528/2012 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2022/2379 (**);
- f) mokslinių tyrimų projektus ir mokslinius leidinius, įskaitant informaciją apie tendencijas ir prognozes, grindžiamas modeliavimu ar kitais prognoziniais vertinimais, taip pat informaciją ir duomenis, surinktus naudojantis nuotolinio stebėjimo technologijomis, Žemės stebėjimo priemonėmis, pavyzdžiui, „Copernicus“ paslaugomis, *in situ* jutikliais ir prietaisais, arba piliečių mokslo duomenis, pasinaudojant dirbtinio intelekto ir pažangiosios duomenų analizės ir tvarkymo teikiamomis galimybėmis;
- g) darbo grupių, sudarytų pagal Direktyvos 2000/60/EB bendrąją įgyvendinimo strategiją, rekomendacijas;
- h) pagal Reglamentą (ES) 2024/1244 Pramoninių išmetamųjų teršalų portale pateikiamą informaciją apie išmetimą, išleidimą ir nuotėkius, taip pat visą papildomą informaciją apie medžiagas, kurios yra įtrauktos į leidimus pagal Direktyvą 2010/75/ES.
- 1b. Pagal 1a dalį ECHA parengtose mokslinėse ataskaitose pateikiamas medžiagų, medžiagų grupių ar rodiklių sąrašas, rekomenduojama stebėsenos terpė, taip pat orientacinis analizės metodas ir kiekvieno iš jų didžiausia priimtina kiekybinio nustatymo riba, pateikiant patvirtinamąjį nuorodą į mokslinę literatūrą ar gaires.
- 1c. Ne vėliau kaip 2028 m. vasario 1 d., o vėliau kas trejus metus ECHA parengia ataskaitą, kurioje apibendrina pagal 1a dalį parengtų mokslinių ataskaitų išvadas, ir tą ataskaitą paskelbia viešai.
2. Ne vėliau kaip 2028 m. gegužės 1 d., o vėliau kas trejus metus Komisija atnaujiną 1 dalyje nurodytą stebėjimo sąrašą.

Atnaujinama stebėjimo sąrašą, Komisija iš stebėjimo sąrašo išbraukia visas medžiagas ar rodiklius, kurių rizika grindžiamas vertinimas, kaip nurodyta Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 2 dalyje, gali būti atliktas be papildomų stebėsenos duomenų. Tačiau atskira medžiaga, medžiagų grupė ar rodiklis gali būti dar palikti stebėjimo sąraše ne ilgiau kaip trejus metus, jei vandens aplinkai keliamai rizikai įvertinti reikia papildomų stebėsenos duomenų.

Į kiekvieną atnaujintą stebėjimo sąrašą taip pat įtraukiama viena ar daugiau papildomų medžiagų, medžiagų grupių ar rodiklių, dėl kurių Komisija, remdamasi ECHA mokslinėmis ataskaitomis, mano, kad gali kilti plataus masto rizika vandens aplinkai arba per ją, atsižvelgdama į atnaujintą stebėjimo sąrašą pagal 1 dalį, kurį sudaro ne daugiau kaip 10 medžiagų, medžiagų grupių ar rodiklių.

Mikroplastikai ir atsparumo antimikrobinėms medžiagoms rodikliai į sąrašą antram trejų metų laikotarpiui iš eilės neįtraukiami, nebent yra suderinta ir patikima rizikos vertinimo metodika, kurią pritaikius matyti, kad per pirmąjį stebėsenos laikotarpį surinktų stebėsenos duomenų nepakanka rizikai, kurią jie kelia vandens aplinkai arba per ją, įvertinti.

3. Kiekvienos į 1 dalyje nurodytą stebėjimo sąrašą įtrauktos medžiagos, medžiagų grupės ir rodiklio stebėseną valstybės narės vykdo atrinktose reprezentatyviose stebėsenos stotyse 24 mėnesių laikotarpiu. Stebėsenos laikotarpis prasideda per šešis mėnesius nuo medžiagos įtraukimo į sąrašą, tačiau ėminių ėmimas ir analizė neturi prasidėti to laikotarpio pradžioje.

Kiekviena valstybė narė parenka bent vieną stebėsenos vietą, be to, papildomai po vieną vietą, jei joje gyvena daugiau kaip vienas milijonas gyventojų, taip pat dar tokių skaičių vietų, kuris lygus geografiniam jos plotui km², padalytam iš 60 000 (suapvalinant iki artimiausio sveiką skaičių), ir dar tokių skaičių vietų, kuris lygus jos gyventojų skaičiui, padalytam iš penkių milijonų (suapvalinant iki artimiausio sveiką skaičių).

Pasirinkdamos reprezentatyvias stebėsenos vietas, kiekvienos medžiagos, medžiagų grupės ar rodiklio stebėsenos dažnumą ir laiką, valstybės narės atsižvelgia į medžiagos, medžiagų grupės ar rodiklio sezoninius svyravimus, susijusius su krituliais, vandens lygiu, naudojimo būdais, ir galimybe, kad jų bus. Stebėseną, jei ji vykdoma vandenyje, vykdoma ne rečiau kaip du kartus per metus, o jeigu ji vykdoma nuosėdose arba biotoje, – ne rečiau kaip kartą per metus. Kai stebėseną turi būti vykdoma dažniau, pavyzdžiui, medžiagų, kurios yra jautrios klimato ar sezoniniams svyravimams, atveju, didesnis dažnumas nustatomas ir techniškai pagrįdžiamas pagal 1 dalį priimamu įgyvendinimo aktu, kuriuo sudaromas stebėjimo sąrašas.

Jei valstybė narė gali iš esamų stebėsenos programų ar tyrimų gauti ir pateikti Komisijai pakankamai palyginamų, reprezentatyvių ir naujausių tam tikros medžiagos, medžiagų grupės ar rodiklių stebėsenos duomenų, ji gali nuspręsti nevykdyti papildomos tos medžiagos, medžiagų grupės ar rodiklio stebėsenos pagal stebėjimo sąrašo mechanizmą, jeigu ta medžiaga, medžiagų grupė ar rodiklis buvo stebimi taikant metodiką, atitinkančią stebėsenos terpes ir analizės metodus, nurodytus įgyvendinimo akte, kuriuo sudaromas stebėjimo sąrašas, ir Komisijos direktyvą 2009/90/EB (****).

4. Valstybės narės kasmet pateikia šio straipsnio 3 dalyje nurodytos stebėsenos rezultatus, vadovaudamosi Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnio 4 dalimi ir pagal šio straipsnio 1 dalį priimtu įgyvendinimo aktu, kuriuo sudaromas stebėjimo sąrašas. Jos taip pat pateikia informaciją apie stebėsenos vietų reprezentatyvumą ir stebėsenos strategiją.

5. Pasibaigus 3 dalyje nurodytam 24 mėnesių laikotarpiui ECHA peržiūri stebėsenos rezultatus ir įvertina, kurių medžiagų, medžiagų grupių ar rodiklių stebėseną turi būti vykdoma dar 24 mėnesius, ir todėl jie turi likti stebėjimo sąraše, o kurias medžiagas, medžiagų grupes ar rodiklius galima iš stebėjimo sąrašo išbraukti.

Jei Komisija, atsižvelgusi į šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytą ECHA vertinimą, padaro išvadą, kad tolesniam rizikos vandens aplinkai vertinimui atlikti tolesnės stebėsenos nereikia, į tą ECHA vertinimą atsižvelgiama atliekant šios direktyvos 8 straipsnyje nurodytą šios direktyvos I priede arba II priedo C dalyje pateiktų medžiagų sąrašų peržiūrą pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnį.

- (*) 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/118/EB dėl požeminio vandens apsaugos nuo taršos ir jo būklės blogėjimo (OL L 372, 2006 12 27, p. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/118/oj>).
- (**) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantis direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006, (OL L 353, 2008 12 31, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1272/oj>).
- (***) 2022 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/2379 dėl žemės ūkio sąnaudų ir produkcijos statistikos, kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 617/2008 ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1165/2008, (EB) Nr. 543/2009 bei (EB) Nr. 1185/2009 ir Tarybos direktyva 96/16/EB, (OL L 315, 2022 12 7, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2379/oj>).
- (****) 2009 m. liepos 31 d. Komisijos direktyva 2009/90/EB, kuria pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB nustatomos vandens cheminės analizės ir vandens būklės stebėsenos techninės specifikacijos, (OL L 201, 2009 8 1, p. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/90/oj>).“;

7) įterpiamas šis straipsnis:

„8d straipsnis

Upių baseinų specifiniai teršalai

1. Valstybės narės, laikydamosi šios direktyvos II priedo B dalyje nustatytos procedūros, nustato ir taiko AKS upių baseinų specifiniams teršalams, priskiriamiems šios direktyvos II priedo A dalyje išvardytoms kategorijoms, jei jos nustato, kad tie teršalai kelia riziką vieno ar kelių jų upių baseinų rajonų vandens telkiniams, remiantis Direktyvos 2000/60/EB 5 straipsnyje nurodytomis analizėmis ir peržiūromis.

Ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 22 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie savo upių baseinų specifinių teršalų sąrašą ir pagal šios dalies pirmą pastraipą nustatytus AKS. Komisija užtikrina, kad ta informacija būtų paskelbiama viešai.

Vėliau atnaujinamas upių baseinų specifinių teršalų, kuriuos valstybės narės nustato pagal šios dalies pirmą pastraipą, ir jų atitinkamų AKS sąrašas įtraukiamas į upių baseinų valdymo planus, kurie turi būti parengti pagal Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnį.

2. Jeigu upių baseinų specifiniams teršalams taikomi AKS yra nustatyti Sąjungos lygmeniu pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 4 dalį ir išvardyti šios direktyvos II priedo C dalyje, tie AKS turi viršenybę upių baseinų specifiniams teršalams taikomų AKS, nustatytų nacionaliniu lygmeniu pagal šio straipsnio 1 dalį, atžvilgiu. Valstybės narės taip pat taiko tuos Sąjungos lygmeniu nustatytus AKS, siekdamos nustatyti, ar šios direktyvos II priedo C dalyje išvardyti upių baseinų specifiniai teršalai kelia riziką.

3. Tam, kad būtų pasiekta vandens telkinio gera paviršinio vandens cheminė būklė, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnio 24 punkte, jis turi atitikti taikytinus nacionalinius AKS arba, kai taikoma, Sąjungos lygmeniu nustatytus AKS.“;

8) 9a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. 3 straipsnio 8 dalyje ir 8 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šešerių metų laikotarpiui nuo 2026 m. gegužės 10 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki šešerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimus dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 3 straipsnio 8 dalyje ir 8 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

3a. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.“;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Pagal 3 straipsnio 8 dalį arba 8 straipsnio 3 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie tą aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“;

9) 10 straipsnis išbraukiamas;

10) I priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos VI priedą;

11) šios direktyvos VII priede pateikiamas tekstas pridedamas kaip II priedas;

12) šios direktyvos VIII priede pateikiamas tekstas pridedamas kaip III priedas.

4 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2027 m. gruodžio 21 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos nustato nuorodos darymo tvarką.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva taikoma valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2026 m. kovo 30 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

R. METSOLA

Tarybos vardu

Pirmininkė

M. PANAYIOTOU

I PRIEDAS

Direktyvos 2000/60/EB V priedas iš dalies keičiamas taip:

1) 1.1.1–1.1.4 skirsniai pakeičiami taip:

„1.1.1. Upės

Biologiniai elementai

Vandens floros sudėtis ir gausa

Dugno bestuburių faunos sudėtis ir gausa

Žuvų faunos sudėtis, gausa ir amžiaus struktūra

Hidromorfologiniai elementai, papildantys biologinius elementus

Hidrologinis režimas

vandens nuotėkio tūris ir dinamika

ryšys su požeminiais vandens telkiniais

Upės vientisumas

Morfologinės sąlygos

upės gylio ir pločio svyravimai

upės vagos struktūra ir substratas

krantų zonos struktūra

Bendrieji fizikiniai- cheminiai elementai, papildantys biologinius elementus

Terminės sąlygos

Prisotinimas deguonimi

Druskingumas

Rūgštingumas

Maistingosios medžiagos

1.1.2. Ežerai

Biologiniai elementai

Fitoplanktono sudėtis, gausa ir biomasė

Kitos vandens floros sudėtis ir gausa

Dugno bestuburių faunos sudėtis ir gausa

Žuvų faunos sudėtis, gausa ir amžiaus struktūra

Hidromorfologiniai elementai, papildantys biologinius elementus

Hidrologinis režimas

- vandens nuotėkio tūris ir dinamika
- vandens pasikeitimo laikas
- ryšys su požeminiu vandens telkiniu

Morfologinės sąlygos

- ežero gylio svyravimai
- ežero dubens plotas, struktūra ir substratas
- ežero kranto struktūra

Bendrieji fizikiniai-cheminiai elementai, papildantys biologinius elementus

Skaidrumas

Terminės sąlygos

Prisotinimas deguonimi

Druskingumas

Rūgštingumas

Maistingosios medžiagos

1.1.3. Tarpiniai vandenys

Biologiniai elementai

- Fitoplanktono sudėtis, gausa ir biomasė
- Kitos vandens floros sudėtis ir gausa
- Dugno bestuburių faunos sudėtis ir gausa
- Žuvų faunos sudėtis ir gausa

Hidromorfologiniai elementai, papildantys biologinius elementus

Morfologinės sąlygos

- gylio svyravimas
- dubens dydis, struktūra ir substratas
- potvynių ir atoslūgių zonos struktūra

Potvynių režimas

- gėlo vandens nuotėkis
- bangų poveikis

Bendrieji fizikiniai-cheminiai elementai, papildantys biologinius elementus

Skaidrumas

Terminės sąlygos

Prisotinimas deguonimi

Druskingumas

Maistingosios medžiagos

1.1.4. Priekrantės vandenys

Biologiniai elementai

Fitoplanktono sudėtis, gausa ir biomasė

Kitos vandens floros sudėtis ir gausa

Dugno bestuburių faunos sudėtis ir gausa

Hidromorfologiniai elementai, papildantys biologinius elementus

Morfologinės sąlygos

gylio svyravimas

priekrantės vandenų dubens struktūra ir substratas

potvynių ir atoslūgių zonos struktūra

Potvynių režimas

vyraujančių srovių kryptis

bangų poveikis

Bendrieji fizikiniai- cheminiai elementai, papildantys biologinius elementus

Skaidrumas

Terminės sąlygos

Prisotinimas deguonimi

Druskingumas

Maistingosios medžiagos“;

2) 1.2.1 skirsnio lentelė „Fiziniai-cheminiai kokybės elementai“ pakeičiama taip:

„Bendrieji fiziniai ir cheminiai kokybės elementai

Elementas	Labai gera būklė	Gera būklė	Vidutinė būklė
Bendrosios sąlygos	Bendrųjų fizikinių- cheminių elementų vertės visiškai arba beveik visiškai atitinka netrikdomas sąlygas. Maistingųjų medžiagų koncentracijos neviršija ribų, paprastai siejamų su netrikdomomis sąlygomis. Druskingumas, pH, deguonies balansas, rūgščių neutralizavimas ir temperatūra neturi požymių, rodančių kad juos trikdytų antropogeninė veikla, ir neviršija ribų, paprastai siejamų su netrikdomomis sąlygomis.	Temperatūra, deguonies balansas, pH, rūgščių neutralizavimas ir druskingumas neviršija nustatytų ribų, kad būtų užtikrintas tipui būdingas ekosistemos funkcionavimas ir pasiektos pirmiau nurodytos biologinių kokybės elementų vertės. Maistingųjų medžiagų koncentracijos neviršija nustatytų lygių, kad būtų užtikrintas ekosistemos funkcionavimas ir pasiektos pirmiau nurodytos biologinių kokybės elementų vertės.	Sąlygos, kurių reikia norint pasiekti pirmiau nurodytas biologinių kokybės elementų vertes.“

3) 1.2.2 skirsnio lentelė „Fiziniai-cheminiai kokybės elementai“ pakeičiama taip:

„Bendrieji fiziniai-cheminiai kokybės elementai

Elementas	Labai gera būklė	Gera būklė	Vidutinė būklė
Bendrosios sąlygos	Bendrųjų fizikinių- cheminių elementų vertės visiškai arba beveik visiškai atitinka netrikdomas sąlygas. Maistingųjų medžiagų koncentracijos neviršija ribų, paprastai siejamų su netrikdomomis sąlygomis. Druskingumas, pH, deguonies balansas, rūgščių neutralizavimas, skaidrumas ir temperatūra neturi požymių, rodančių, kad juos trikdytų antropogeninė veikla, ir neviršija ribų, paprastai siejamų su netrikdomomis sąlygomis.	Temperatūra, deguonies balansas, pH, rūgščių neutralizavimas, skaidrumas ir druskingumas neviršija nustatytų ribų, kad būtų užtikrintas tipui būdingas ekosistemos funkcionavimas ir pasiektos pirmiau nurodytos biologinių kokybės elementų vertės. Maistingųjų medžiagų koncentracijos neviršija nustatytų lygių, kad būtų užtikrintas ekosistemos funkcionavimas ir pasiektos pirmiau nurodytos biologinių kokybės elementų vertės.	Sąlygos, kurių reikia norint pasiekti pirmiau nurodytas biologinių kokybės elementų vertes.“

4) 1.2.3 skirsnio lentelė „Fiziniai-cheminiai kokybės elementai“ pakeičiama taip:

„Bendrieji fiziniai-cheminiai kokybės elementai

Elementas	Labai gera būklė	Gera būklė	Vidutinė būklė
Bendrosios sąlygos	Bendrieji fiziniai-cheminiai elementai visiškai arba beveik visiškai atitinka netrikdomas sąlygas. Maistingųjų medžiagų koncentracijos neviršija ribų, paprastai siejamų su netrikdomomis sąlygomis. Temperatūra, deguonies balansas ir skaidrumas neturi požymių, rodančių, kad juos trikdo antropogeninė veikla, ir neviršija ribų, paprastai siejamų su netrikdomomis sąlygomis.	Temperatūra, prisotinimas deguonies ir skaidrumas neviršija nustatytų ribų, kad būtų užtikrintas tipui būdingas ekosistemos funkcionavimas ir pasiektos pirmiau nurodytos biologinių kokybės elementų vertės. Maistingųjų medžiagų koncentracijos neviršija nustatytų lygių, kad būtų užtikrintas ekosistemos funkcionavimas ir pasiektos pirmiau nurodytos biologinių kokybės elementų vertės.	Sąlygos, kurių reikia norint pasiekti pirmiau nurodytas biologinių kokybės elementų vertes.“

- 5) 1.2.4 skirsnio lentelė „Fiziniai-cheminiai kokybės elementai“ pakeičiama taip:

„Bendrieji fiziniai-cheminiai kokybės elementai

Elementas	Labai gera būklė	Gera būklė	Vidutinė būklė
Bendrosios sąlygos	Bendrieji fiziniai-cheminiai elementai visiškai arba beveik visiškai atitinka netrikdomas sąlygas. Maistingųjų medžiagų koncentracijos neviršija ribų, paprastai siejamų su netrikdomomis sąlygomis. Temperatūra, deguonies balansas ir skaidrumas neturi požymių, rodančių, kad juos trikdo antropogeninė veikla, ir neviršija ribų, paprastai siejamų su netrikdomomis sąlygomis.	Temperatūra, prisotinimas deguonies ir skaidrumas neviršija nustatytų ribų, kad būtų užtikrintas tipui būdingas ekosistemos funkcionavimas ir pasiektos pirmiau nurodytos biologinių kokybės elementų vertės. Maistingųjų medžiagų koncentracijos neviršija nustatytų lygių, kad būtų užtikrintas ekosistemos funkcionavimas ir pasiektos pirmiau nurodytos biologinių kokybės elementų vertės.	Sąlygos, kurių reikia norint pasiekti pirmiau nurodytas biologinių kokybės elementų vertes.“

6) 1.2.5 skirsnio lentelė iš dalies keičiama taip:

a) įrašui „Specifiniai sintetiniai teršalai“ skirta penkta eilutė išbraukiama;

b) įrašui „Specifiniai nesintetiniai teršalai“ skirta šešta eilutė išbraukiama;

c) lentelės 1 pastabai skirta septinta eilutė išbraukiama;

7) 1.2.6 skirsnis išbraukiamas;

8) 1.3 skirsnis papildomas šiomis pastraipomis:

„Kai monitoringo tinklas apima ne ėminių, kurie imami vietoje, ėmimo vietas, o Žemės ir nuotolinį stebėjimą ar kitus novatoriškus metodus, monitoringo tinklo žemėlapyje pateikiama informacija apie kokybės elementus ir vandens telkinius ar vandens telkinių grupes, kurie buvo stebimi taikant tokius monitoringo metodus. Nurodomi CEN, ISO arba kiti tarptautiniai ar nacionaliniai standartai, kurie buvo taikomi siekiant užtikrinti, kad gauti laiko ir erdviniai duomenys būtų tokie pat patikimi, kaip duomenys, gauti taikant įprastus monitoringo metodus ėminių, kurie imami vietoje, ėmimo ir matavimo vietose.“

Kai tikslinga, valstybės narės gali taikyti pasyviojo ėminių ėmimo metodus cheminiams teršalams stebėti, ypač atrankinės patikros ir ilgalaikio vertinimo tikslais, su sąlyga, kad taikant tokius ėminių ėmimo metodus nebūtų nepakankamai įvertinta teršalų, kuriems taikomi aplinkos kokybės standartai, koncentracija ir tokiu būdu būtų patikimai nustatyti atvejai, kai gera būklė nepasiekta, o pastebėjus tokį atvejį būtų atliekama vandens, biotos ar nuosėdų ėminių cheminė analizė pagal taikomus aplinkos kokybės standartus. Valstybės narės taip pat gali taikyti poveikiu grindžiamus monitoringo metodus tokiomis pačiomis sąlygomis.“;

9) 1.3.1 skirsnio paskutinė pastraipa „Kokybės elementų parinkimas“ pakeičiama taip:

„Kokybės elementų parinkimas“

Priežiūros monitoringas kiekvienoje monitoringo vietoje per laikotarpį, kuriam yra sudarytas upės baseino valdymo planas, vykdomas vienus metus. Priežiūros monitoringas apima:

a) visiems biologiniams kokybės elementams būdingus parametrus;

b) visiems hidromorfologiniams kokybės elementams būdingus parametrus;

c) visiems bendriesiems fizikiniams ir cheminiams kokybės elementams būdingus parametrus;

d) prioritетines medžiagas, kurios išleidžiamos ar kitaip patenka į upės baseiną ar pabaseinį;

e) upių baseinų specifinius teršalus.

Tačiau jei ankstesnis priežiūros monitoringas parodė, kad pasiekta atitinkamo telkinio gera būklė ir, peržiūrėjus žmogaus veiklos poveikį pagal II priedą, nėra įrodymų, kad poveikis tam telkiniui būtų pasikeitęs, priežiūros monitoringas per tris iš eilės upės baseino valdymo planus apimančią laikotarpį vykdomas vieną kartą.“;

10) 1.3.2 skirsnis iš dalies keičiamas taip:

a) trečios pastraipos „Monitoringo vietų parinkimas“ įvadinė dalis pakeičiama taip:

„Atliekamas visų vandens telkinių, kuriuose, remiantis pagal II priedą atliktu poveikio vertinimu arba atliktu priežiūros monitoringu, nustatoma, kad gali būti nepasiekti 4 straipsnyje nustatyti aplinkos apsaugos tikslai, ir vandens telkinių, į kuriuos išleidžiamos ar kitaip patenka prioritetinės medžiagos arba į kuriuos išleidžiami ar kitaip patenka dideli upių baseinų specifinių teršalų kiekiai, veiklos monitoringas. Prioritetinių medžiagų monitoringo vietos turi būti parinktos taip, kaip nurodyta teisės aktuose, kuriuose nustatytas atitinkamas aplinkos kokybės standartas. Visais kitais atvejais, įskaitant prioritetines medžiagas, kurioms teisės aktuose nėra nustatyta jokių specifinių reikalavimų, monitoringo vietos parenkamos taip:“;

b) ketvirtos pastraipos „Kokybės elementų parinkimas“ antra įtrauka pakeičiama taip:

„— visoms prioritetinėms medžiagoms, išleidžiamoms ar kitaip patenkančioms į vandens telkinį, ir visiems upių baseinų specifiniams teršalams, kurių dideli kiekiai išleidžiami ar kitaip patenka į vandens telkinį,“;

11) 1.3.4 skirsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„Prireikus monitoringo dažnumas pakoreguojamas, siekiant atsižvelgti į parametrų svyravimus, atsirandančius dėl antropogeninių ir gamtinių sąlygų svyravimų.“

Laikas monitoringui atlikti parenkamas taip, kad būtų atsižvelgta į medžiagų naudojimo ar vandens lygio sezoninių svyravimų poveikį monitoringo rezultatams ir tokiu būdu būtų užtikrinta, kad rezultatai iš tikrųjų atspindėtų visus pokyčius vandens telkinyje, kuriuos sukelia antropogeninis poveikis ir klimato svyravimai. Prioritetinių medžiagų, kurių koncentracija dėl jų naudojimo sezoninių svyravimų trumpais laikotarpiais gali labai padidėti, atžvilgiu monitoringas tais didžiausios koncentracijos laikotarpiais, kai reikia, atliekamas trumpesniais intervalais nei kitų medžiagų atveju, siekiant užtikrinti, kad būtų gauta tinkama informacija apie šių medžiagų koncentraciją.“;

12) 1.3.4 skirsnio lentelės šeštoje eilutėje po antrašte „Fiziniai-cheminiai“ žodžių junginys „Kiti teršalai“ pakeičiamas žodžių junginiu „Upių baseinų specifiniai teršalai“;

13) 1.4.1 skirsnis iš dalies keičiamas taip:

a) vii punkto antras sakinyš išbraukiamas;

b) viii punktas išbraukiamas;

c) ix punktas pakeičiamas taip:

„ix) Bendro kalibravimo rezultatai ir valstybių narių monitoringo sistemos klasių vertės, kurios nustatytos pagal i–viii papunkčius, paskelbiamos per šešis mėnesius nuo įgyvendinimo akto priėmimo pagal 21 straipsnį.“;

14) 1.4.2 skirsnis papildomas šiuo punktu:

„iv) Valstybės narės gali pateikti papildomus žemėlapius, kuriuose atskirai nurodoma informacija apie ekologinę kokybę pagal vieną ar kelis toliau nurodytus kokybės elementus:

— biologinius elementus;

— hidromorfologinius elementus, kurie papildo biologinius elementus;

— bendruosius fizikinius-cheminius elementus, kurie papildo biologinius elementus.

Valstybės narės taip pat gali pateikti žemėlapius arba lenteles, kuriuose nurodomas šių kokybės elementų pokyčių mastas, palyginti su ankstesniu planavimo ciklu.“;

15) 1.4.3 skirsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Vandens telkinys identifikuojamas kaip geros cheminės būklės, jei jo paviršinio vandens cheminė būklė yra gera, kaip apibrėžta 2 straipsnio 24 dalyje. Jei ji tokia nėra, telkinys identifikuojamas kaip telkinys, kuriame nepasiekta gera cheminė būklė.“;

16) 1.4.3 skirsnyje po lentelės, kurioje nurodyta „Cheminės būklės klasė“ ir „Spalvinis kodas“, įterpiamos šios pastraipos:

„Valstybės narės gali pateikti papildomus žemėlapius, kuriuose informacija apie cheminę būklę pagal vieną ar kelias toliau nurodytas medžiagas pateikiama atskirai nuo informacijos apie likusias Direktyvos 2008/105/EB I priedo A dalyje nurodytas medžiagas:

- a) prioritetinės medžiagos, kurios Direktyvos 2008/105/EB I priedo A dalyje nurodytos kaip medžiagos, kurioms būdingos visur esančių patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų medžiagų (uPBT) savybės;
- b) per naujausią peržiūrą, kurią Komisija atliko pagal šios direktyvos 16 straipsnio 2 dalį, nustatytos naujos prioritetinės medžiagos;
- c) prioritetinės medžiagos, kurioms per naujausią peržiūrą pagal šios direktyvos 16 straipsnio 2 dalį buvo nustatyti peržiūrėti ir griežtesni AKS;
- d) medžiagos, kurios pagal Direktyvos 2008/105/EB 8d straipsnį ir remiantis pagal šios direktyvos II priedą atliktu pavojų ir poveikio paviršiniam vandens telkiniams vertinimu nustatytos kaip upių baseinų specifiniai teršalai.

Valstybės narės upių baseinų valdymo planuose taip pat gali pateikti medžiagų, nurodytų pirmos pastraipos a–d punktuose, nukrypimo nuo nustatytų AKS verčių laipsnį. Tokius papildomus žemėlapius pateikiančios valstybės narės stengiasi užtikrinti, kad jie būtų tarpusavyje palyginami upės baseino ir Sąjungos lygmeniu.“;

17) 2.2.1 skirsnis papildomas šia pastraipa:

„Kai monitoringo tinklas apima ne ėminių ėmimo vietas, o Žemės arba nuotolinį stebėjimą ar kitus novatoriškus metodus, nurodomi CEN, ISO arba kiti tarptautiniai ar nacionaliniai standartai, kurie buvo taikomi siekiant užtikrinti, kad gauti laiko ir erdviniai duomenys būtų tokie pat patikimi, kaip duomenys, gauti taikant įprastus monitoringo metodus ėminių ėmimo vietose.“;

18) 2.3.2 skirsnis pakeičiamas taip:

„2.3.2. Geros požeminio vandens cheminės būklės apibrėžtis

Elementas	Gera būklė
Teršalų koncentracija	Požeminio vandens telkinio cheminė sudėtis yra tokia, kad teršalų koncentracija, kaip nurodyta toliau: — nerodo, kad į vandenį būtų patekę sūraus vandens ar kitokių intruzijų, — neviršija požeminio vandens kokybės standartų, nurodytų Direktyvos 2006/118/EB I priede, požeminio vandens teršalų ir taršos rodiklių ribinių verčių, nustatytų pagal tos direktyvos 3 straipsnio 1 dalies b punktą, ir Sąjungos masto ribinių verčių, nustatytų pagal tos direktyvos 8 straipsnio 3 dalį, — nėra tokia, kad trukdytų pasiekti susijusiems paviršiniams vandenims pagal 4 straipsnį nustatytų aplinkos apsaugos tikslų arba reikšmingai pablogintų ekologinę ar cheminę tokių telkinių būklę, ar reikšmingai pakenktų sausumos ekosistemoms, kurios tiesiogiai priklauso nuo to požeminio vandens telkinio.
Laidumas	Laidumo pokyčiai nerodo sūraus vandens ar kitokios intruzijos į požeminį vandens telkinį.“

19) 2.4.1 skirsnis papildomas šia pastraipa:

„Kai monitoringo tinklas apima ne ėminių ėmimo vietas, o Žemės arba nuotolinį stebėjimą ar kitus novatoriškus metodus, nurodomi CEN, ISO arba kiti tarptautiniai ar nacionaliniai standartai, kurie buvo taikomi siekiant užtikrinti, kad gauti laiko ir erdviniai duomenys būtų tokie pat patikimi, kaip duomenys, gauti taikant įprastus monitoringo metodus ėminių ėmimo vietose.“;

20) 2.4.3 skirsnyje „Veiklos monitoringas“ pastraipa „Stebėjimų dažnumas“ pakeičiama taip:

„Monitoringo dažnumas

Veiklos monitoringas vykdomas tarp priežiūros monitoringo programų tokiu dažnumu, kurio pakanka, kad būtų galima nustatyti atitinkamų apkrovų poveikį, įskaitant, kai aktualu, medžiagų naudojimo sezoninių svyravimų ir trumpalaikių bei ilgalaikių požeminio vandens pasipildymo svyravimų poveikį, galintį daryti įtaką cheminės būklės parametrams, ir ne rečiau kaip kartą per metus, išskyrus atvejus, kai, remiantis techninėmis žiniomis ir ekspertų nuomone, būtų pagrįsta nustatyti didesnius intervalus, visų pirma jei galima įrodyti, kad keletą metų iš eilės tam tikras parametras nebuvo viršytas arba jo atžvilgiu nenustatyta nuolatine didėjimo tendencija.“;

21) 2.4.5 skirsnis pakeičiamas taip:

„2.4.5. Požeminio vandens cheminės būklės aiškinimas ir pateikimas

Požeminio vandens telkinio cheminė būklė vertinama pagal visus atskirų jo monitoringo vietų duomenis. Apskaičiuojamas kiekviename požeminio vandens telkinio ar telkinių grupės monitoringo vietoje gautų toliau nurodytų parametrų rezultatų vidurkis:

- cheminių parametrų, kurių kokybės standartai nustatyti Direktyvos 2006/118/EB I priede;
- cheminių parametrų, kuriems pagal Direktyvos 2006/118/EB 3 straipsnio 1 dalies b punktą nustatytos nacionalinės ribinės vertės;

- c) cheminių parametrų, kuriems pagal Direktyvos 2006/118/EB 8 straipsnio 3 dalį nustatytos Sąjungos masto ribinės vertės.

Remiantis pirmoje pastraipoje nurodytais vidurkiais parodoma, ar požeminio vandens cheminė būklė, apibrėžta vadovaujantis pirmoje pastraipoje nurodytais kokybės standartais ir ribinėmis vertėmis, yra gera.

Vadovaudamosi 2.5 skirsniu, valstybės narės pateikia požeminių vandens telkinių žemėlapi, kuriame tų telkinių cheminė būklė yra pažymėta šiomis spalvomis:

Bloga: raudona.

Gera: žalia

Valstybės narės gali pateikti papildomus žemėlapius, kuriuose informacija apie cheminę būklę pagal vieną ar kelias toliau nurodytas medžiagas pateikiama atskirai nuo informacijos apie likusias Direktyvoje 2006/118/EB nurodytas medžiagas:

- a) atlikus naujausią peržiūrą pagal Direktyvą 2006/118/EB nustatytos naujos medžiagos;
- b) medžiagos, kurioms pagal Direktyvos 2006/118/EB 8 straipsnį nustatyti peržiūrėti ir griežtesni kokybės standartai (KS) arba ribinės vertės.

Valstybės narės upių baseinų valdymo planuose taip pat gali pateikti nukrypimo nuo nustatytų KS ar ribinių verčių pagal medžiagas, nurodytas pirmos pastraipos a ir b punktuose, laipsnį. Tokius papildomus žemėlapius pateikiančios valstybės narės stengiasi užtikrinti, kad jie būtų tarpusavyje palyginami upės baseino ir Sąjungos lygmeniu.

Valstybės narės taip pat juodu tašku žemėlapyje pažymi tuos požeminius vandens telkinius, kurie dėl žmogaus veiklos yra paveikti reikšmingos ir nuolatinės kurio nors teršalo koncentracijos didėjimo tendencijos. Tokios tendencijos mažėjimas žemėlapyje žymimas mėlynu tašku.

Šie žemėlapiai pridedami prie upių baseinų valdymo planų.“

II PRIEDAS

Direktivos 2000/60/EB VIII priedas iš dalies keičiamas taip:

1) 11 ir 12 punktai išbraukiami;

2) papildomas šiuo punktu:

„13. Mikroorganizmai, genai ar genetinė medžiaga, rodantys, kad yra antimikrobinėms medžiagoms atsparių mikroorganizmų, visų pirma žmonėms ar gyvuliams patogeniškų mikroorganizmų.“

III PRIEDAS

Direktyvos 2006/118/EB I priedas pakeičiamas taip:

„I PRIEDAS

POŽEMINIO VANDENS TERŠALŲ IR TARŠOS RODIKLIŲ KOKYBĖS STANDARTAI (KS)

Jeigu manoma, kad konkrečiam požeminiam vandens telkiniui taikant požeminio vandens kokybės standartus, nebus pasiekta Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnyje išdėstytų aplinkos apsaugos tikslų dėl su juo susijusių paviršinio vandens telkinių arba gerokai pablogės ekologinė ar cheminė tokių telkinių kokybė, arba bus padaryta bet kokia didelė žala tiesiogiai nuo to požeminio vandens telkinio priklausomai sausumos ekosistemai, pagal šios direktyvos 3 straipsnį ir II priedą nustatomos griežtesnės ribinės vertės. Jei egzistuoja patikima metodika, skirta įvertinti, ar esama požeminio vandens ekosistemų, taip pat nustatomi griežtesni kokybės standartai požeminiams vandens telkiniams, kuriuose yra tokių ekosistemų, išskyrus atvejus, kai yra nustatyti požeminio vandens standartai siekiant apsaugoti žmonių sveikatą ir jie jau yra pakankamai griežti, kad apsaugotų tas ekosistemas.

1)	2)	3)	4)	5)	6)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	Kokybės standartas ⁽³⁾ [µg/l, jeigu nenurodyta kitaip]
1	Nitratai	Maisto medžiagos	Netaikoma	Netaikoma	50 mg/l
2	Veikliosios pesticidų medžiagos, įskaitant reikšmingus jų metabolitus, skilimo ir reakcijos produktus ⁽⁴⁾	Pesticidai	Netaikoma	Netaikoma	0,1 (atskirai)
					0,5 (iš viso) ⁽⁵⁾
3	PFAS				
3.1	PFAS suma	Pramoninės medžiagos	žr. lentelės 6 pastabą	žr. lentelės 6 pastabą	Parametro vertė, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2020/2184 I priedo B dalyje ⁽⁶⁾
3.2	4 PFAS suma ⁽⁷⁾	Pramoninės medžiagos	žr. lentelės 7 pastabą	žr. lentelės 7 pastabą	0,0044 ⁽⁷⁾
4	Karbamazepinas	Vaistai	298-46-4	Netaikoma	2,5 ⁽¹²⁾
5	Sulfametoksazolas	Vaistai	723-46-6	Netaikoma	0,1 ⁽¹²⁾
6	Primidonas	Vaistai	125-33-7		2,5 ⁽¹²⁾

1)	2)	3)	4)	5)	6)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	Kokybės standartas ⁽³⁾ [µg/l, jeigu nenurodyta kitaip]
7	Nereikšmingi pesticidų metabolitai (nrM) ⁽⁴⁾	Pesticidai	Netaikoma	Netaikoma	1 arba iki 5 ⁽⁸⁾ (atskirai)
					5 ⁽⁹⁾ arba 12,5 ⁽¹⁰⁾ (iš viso) ⁽¹¹⁾
8	Trichloretilenas ir tetrachloretilenas (abiejų medžiagų suma)	Pramoninės medžiagos	79-01-6 ir 127-18-4	201-167-4 ir 204-825-9	10 (iš viso) ⁽¹³⁾

⁽¹⁾ CAS: Cheminių medžiagų santrumpų tarnyba.

⁽²⁾ ES numeris: numeris Europos esamų komercinių cheminių medžiagų sąrašė (EINECS) arba Europos registruotųjų cheminių medžiagų sąrašė (ELINCS).

⁽³⁾ Šis parametras yra kokybės standartas, išreikštas kaip metinė vidutinė vertė. Jei nenurodyta kitaip, jis taikomas visų medžiagų ir izomerų bendrai koncentracijai.

⁽⁴⁾ Pesticidai – augalų apsaugos produktai, nurodyti Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 2 straipsnyje, ir biocidiniai produktai, nurodyti Reglamento (ES) Nr. 528/2012 3 straipsnyje.

To parametro tikslu valstybės narės stebi jų teritorijoje šiuo metu naudojamuose arba anksčiau naudotuose augalų apsaugos produktuose esančias veikliąsias medžiagas ir visas aptiktas dėl tarpvalstybinės taršos esančias veikliąsias medžiagas, taip pat reikšmingus ir nereikšmingus jų metabolitus, skilimo ir reakcijos produktus, remdamosi, jei esama, sąrašu, kuris turi būti sudarytas pagal šios direktyvos 4 straipsnio 2a dalį. Valstybės narės gali nutraukti konkrečių veikliųjų medžiagų ir jų metabolitų monitoringą, jei šios medžiagos ir jų metabolitai jų teritorijoje nebenaudojami, su sąlyga, kad ankstesnis monitoringas nuosekliai rodė, kad tų medžiagų ir metabolitų požeminiame vandens telkinyje nėra.

Pesticidų metabolitas laikomas reikšmingu, jei yra priežasčių manyti, kad jam būdingos savybės yra panašios į pirminės veikliosios medžiagos savybes savo toksiškumu tiksliniam kenkėjui arba kad jis pats arba jo virsmo produktai kelia riziką vartotojų sveikatai arba aplinkai.

⁽⁵⁾ Žodžių junginys „iš viso“ reiškia visų monitoringo procedūros metu nustatytų ir kiekybiškai išmatuotų atskirų pesticidų, įskaitant reikšmingus jų metabolitus, skilimo ir reakcijos produktus, sumą.

⁽⁶⁾ Tai Direktyvos (ES) 2020/2184 III priedo B dalies 3 punkte išvardytos PFAS. Parametras ir kokybės standartas atnaujinami atsižvelgiant į tos direktyvos pakeitimus.

⁽⁷⁾ Tai yra šie junginiai, nurodyti kartu su CAS numeriu ir ES numeriu: perfluorheksansulfonrūgštis (PFHxS) (CAS Nr. 355-46-4, ES Nr. 206-587-1); perfluoroktansulfonrūgštis (PFOS) (CAS Nr. 1763-23-1, ES Nr. 217-179-8); perfluoroktano rūgštis (PFOA) (CAS Nr. 335-67-1, ES Nr. 206-397-9); perfluorononano rūgštis (PFNA) (CAS Nr. 375-95-1, ES Nr. 206-801-3). Kalbant apie 4 PFAS sumą, nurodyti CAS numeriai yra susiję tik su atskirų PFAS protonuota forma, tačiau suma taikoma bendrai ištirpusių medžiagų, įskaitant protonuotas ir deprotonuotas formas ir jų izomeras (linijinius ir šakotuosius), koncentracijai.

⁽⁸⁾ Valstybės narės taiko numatytąjį 1 µg/l kokybės standartą, išskyrus atvejus, kai jos pateikia patikimų įrodymų, be kita ko, gautų atliekant ūminio ir lėtinio toksiškumo bandymus su taksonomine grupe, patikimai prognozuojama kaip jautriausia, kad griežtesnis ar mažiau griežtas standartas yra pagrįstas – tokiu atveju jos taiko tą standartą, neviršijantį 5 µg/l.

⁽⁹⁾ Bendra nrM, kuriems kiekvienam atskirai taikomas numatytasis 1 µg/l kokybės standartas arba griežtesnis standartas, koncentracija turi neviršyti 5 µg/l.

⁽¹⁰⁾ Bendra nrM, kuriems kiekvienam atskirai taikomi 1–5 µg/l standartai, koncentracija turi neviršyti 12,5 µg/l.

⁽¹¹⁾ Žodžių junginys „iš viso“ reiškia kiekvienai atskirai kokybės standartų kategorijai priklausančių visų atskirų nrM, nustatytų ir kiekybiškai įvertintų vykdant monitoringo procedūrą, sumą, kuri turėtų apimti bent pagal 4 straipsnio 2a dalį išvardytus nrM.

⁽¹²⁾ Jei egzistuoja patikima metodika, valstybės narės įvertina, ar požeminiuose vandens telkiniuose, kurių savybės palankios požeminio vandens ekosistemų egzistavimui, yra tokių ekosistemų, ir, jeigu jos egzistuoja, pagal 3 straipsnio 1 dalies b punktą tai medžiagai nustato griežtesnę ribinę vertę, kuri yra tinkama toms ekosistemoms apsaugoti.

⁽¹³⁾ Žodžių junginys „iš viso“ reiškia suminę trichloretileno ir tetrachloretileno koncentraciją.“

IV PRIEDAS

Direktyvos 2006/118/EB II priedas iš dalies keičiamas taip:

- 1) A dalyje po pirmos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„Pagal Direktyvos 2000/60/EB 15 straipsnį valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos informuotų Komisiją apie teršalų ir taršos rodiklių ribines vertes.“;

- 2) B dalies 2 punktą pakeičiamas taip:

„2. Žmogaus sukurtos sintetinės medžiagos (*)

Trichloretilenas

Tetrachloretilenas

(*) įskaitant sintetines medžiagas, turinčias identiškų natūralių analogų, kurių gali būti požeminiame vandenyje, tačiau kurių bet kokia natūrali foninė koncentracija yra daugiausia maža.“;

- 3) C dalies antraštė pakeičiama taip:

„Informacija, kurią valstybės narės turi pateikti apie teršalus ir taršos rodiklius, kurių ribines vertes nustatė valstybės narės“;

- 4) papildomas šia dalimi:

„D dalis

Suderintų ribinių verčių, skirtų nacionaliniu, regioniniu ar vietos lygmeniu svarbioms žmogaus sukurtoms sintetinėms medžiagoms (*) požeminiame vandenyje, saugykla

(*) įskaitant sintetines medžiagas, turinčias identiškų natūralių analogų, kurių gali būti požeminiame vandenyje, tačiau kurių bet kokia natūrali foninė koncentracija yra daugiausia maža.

1)	2)	3)	4)	5)	6)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	Ribinė vertė [µg/l, jeigu nenurodyta kitaip]
	Atskiros vaistų veikliosios medžiagos ⁽³⁾	Vaistai			2,5 ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ CAS: Cheminių medžiagų santrumpų tarnyba.
⁽²⁾ ES numeris: numeris Europos esamų komercinių cheminių medžiagų sąrašė (EINECS) arba Europos registruotųjų cheminių medžiagų sąrašė (ELINCS).
⁽³⁾ Vaistų veikliosios medžiagos, kaip apibrėžta Direktyvoje 2001/83/EB ir Reglamente (ES) 2019/6.
⁽⁴⁾ Valstybės narės taiko šią ribinę vertę, išskyrus atvejus, kai paviršiniam ar požeminiam vandeniui Sąjungos ar nacionaliniu lygmeniu konkrečiai atitinkamai medžiagai yra nustatytas standartas arba ribinė vertė. Jei egzistuoja patikima metodika, valstybės narės įvertina, ar požeminiuose vandens telkiniuose, kurių savybės palankios požeminio vandens ekosistemų egzistavimui, yra tokių ekosistemų, ir, jeigu jos egzistuoja, pagal 3 straipsnio 1 dalies b punktą nustato griežtesnę ribinę vertę, jei tai yra būtina toms ekosistemoms apsaugoti.“

V PRIEDAS

Direktyva 2006/118/EB papildoma šiuo priedu:

„V PRIEDAS

MEDŽIAGOS, KURIAS REIKIA PERŽIŪRĖTI, KAD JAS BŪTŲ GALIMA ĮTRAUKTI Į I PRIEDĄ TAIKANT SAJUNGOS MASTO POŽEMINIO VANDENS KOKYBĖS STANDARTĄ

1)	2)	3)	4)	5)	6)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	Ribinė vertė [µg/l, jeigu nenurodyta kitaip]
	Pasirinktų vaistų pagal veikimo mechanizmą suma (-os)	Vaistai			
	Bisfenolių suma	Pramoninės medžiagos			

⁽¹⁾ CAS: Cheminių medžiagų santrumpų tarnyba.
⁽²⁾ ES numeris: numeris Europos esamų komercinių cheminių medžiagų sąrašė (EINECS) arba Europos registruotųjų cheminių medžiagų sąrašė (ELINCS).“

VI PRIEDAS

Direktivos 2008/105/EB I priedas iš dalies keičiamas taip:

1) pavadinimas pakeičiamas taip:

„APLINKOS KOKYBĖS STANDARTAI (AKS), TAIKOMI PRIORITETINĖMS MEDŽIAGOMS PAVIRŠINIUOSE VANDENYSE“;

2) A dalis pakeičiama taip:

„A DALIS. APLINKOS KOKYBĖS STANDARTAI												
1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁶⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
1)	Alachloras perkeltas į II priedo C dalį.											
2)	Antracenas	Pramoninės medžiagos	120-12-7	204-371-1	0,1	0,1	0,1	0,1		X		X
3)	Atrazinas perkeltas į II priedo C dalį.											
4)	Benzenas	Pramoninės medžiagos	71-43-2	200-753-7	10	8	50	50				
5)	Brominti difenileteriai ⁽⁷⁾	Pramoninės medžiagos	Netaikoma	Netaikoma			0,14	0,014 ⁽⁷⁾	0,00028 ⁽⁷⁾	X ⁽⁸⁾	X	X

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁶⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
6)	Kadmis ir jo junginiai (atsižvelgiant į vandens kietumo klases) ⁽⁹⁾	Metalai	7440-43-9	231-152-8	< 0,08 (1 klasė) 0,08 (2 klasė) 0,09 (3 klasė) 0,15 (4 klasė) 0,25 (5 klasė)	0,2	≤ 0,45 (1 klasė) 0,45 (2 klasė) 0,6 (3 klasė) 0,9 (4 klasė) 1,5 (5 klasė)	≤ 0,45 (1 klasė) 0,45 (2 klasė) 0,6 (3 klasė) 0,9 (4 klasė) 1,5 (5 klasė)		X		X
6a)	Anglies tetrachloridas perkeltas į II priedo C dalį.											
7)	C ₁₀₋₁₃ chloralkanai ⁽¹⁰⁾	Pramoninės medžiagos	85535-84-8	287-476-5	0,4	0,4	1,4	1,4		X		X
8)	Chlorfenvinfosas perkeltas į II priedo C dalį.											
9)	Chlorpirifosas (etilo chlorpirifosas)	Pesticidai – organinis fosforo junginys	2921-88-2	220-864-4	4,6 × 10 ⁻⁴	4,6 × 10 ⁻⁵	0,0026	5,2 × 10 ⁻⁴		X	X	X

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁵⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinė pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
9a)	Ciklodieno pesticidai: aldrinas dieldrinas endrinas izodrininas	Pesticidai – organinis chloro junginys	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	206-215-8 200-484-5 200-775-7 207-366-2	Σ = 0,01	Σ = 0,005	Netaikoma	Netaikoma		X		
9b)	DDT iš viso ⁽¹¹⁾	Pesticidai – organinis chloro junginys	Netaikoma	Netaikoma	0,025	0,025	Netaikoma	Netaikoma		X		
	para-para-DDT		50-29-3	200-024-3	0,01	0,01	Netaikoma	Netaikoma		X		
10)	1,2-dichloreitanas	Pramoninės medžiagos	107-06-2	203-458-1	10	10	Netaikoma	Netaikoma		X		
11)	Dichlormetanas	Pramoninės medžiagos	75-09-2	200-838-9	20	20	Netaikoma	Netaikoma				
12)	Di(2-etilheksil)ftalatas (DEHP)	Pramoninės medžiagos	117-81-7	204-211-0	1,3	1,3	Netaikoma	Netaikoma		X		X

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁵⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
13)	Diuronas	Pesticidai – herbicidas	330-54-1	206-354-4	0,049	0,0049	0,27	0,054				
14)	Endosulfanas	Pesticidai – organinis chloro junginys	115-29-7	204-079-4	0,005	0,0005	0,01	0,004		X		
15)	Fluorantenas	Pramoninės medžiagos	206-44-0	205-912-4	7,62 × 10 ⁻⁴	7,62 × 10 ⁻⁴	0,12	0,012	6,1	X	X	X
16)	Heksachlorbenzenas	Pesticidai – organinis chloro junginys	118-74-1	204-273-9			0,5	0,05	8 gėlavandenėms žuvims 1 jūrinėms žuvims	X		X
17)	Heksachlorbutadienas	Pramoninės medžiagos (tirpikliai)	87-68-3	201-765-5	9,5 x 10 ⁻⁴	9,5 × 10 ⁻⁴	0,6	0,06	21	X		X
18)	Heksachlorcikloheksanas	Pesticidai – insekticidai	608-73-1	210-168-9	0,02	0,002	0,04	0,02		X		X

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁵⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
19)	Izoproturonas	Pesticidai – herbicidas	34123-59-6	251-835-4	0,3	0,3	1,0	1,0				
20)	Švinas ir jo junginiai	Metalai	7439-92-1	231-100-4	1,2 ⁽¹²⁾	1,3	14	14		X		X
21)	Gyvsidabris ir jo junginiai	Metalai	7439-97-6	231-106-7			0,07	0,07	11	X	X	X
22)	Naftalenas	Pramoninės medžiagos	91-20-3	202-049-5	2	2	130	130				
23)	Nikelis ir jo junginiai	Metalai	7440-02-0	231-111-4	2 ⁽¹²⁾	3,1	8,2	8,2				
24)	Nonilfenoliai ⁽¹³⁾ (4-nonilfenolis)	Pramoninės medžiagos	žr. 13 išnašą	žr. 13 išnašą	0,037	0,0018	2,1	0,17		X		
25)	Oktilfenoliai ⁽¹⁴⁾ ((4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenolis))	Pramoninės medžiagos	žr. 14 išnašą	žr. 14 išnašą	0,1	0,01	Netaikoma	Netaikoma		X		

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁵⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
26)	Pentachlorbenzenas	Pramoninės medžiagos	608-93-5	210-172-0	0,007	0,0007	Netaikoma	Netaikoma		X		X
27)	Pentachlorfenolis	Pesticidai – organinis chloro junginys	87-86-5	201-778-6	0,4	0,4	1	1		X		
28)	Poliaromatiniai angliavandeniliai (PAA) ⁽¹⁵⁾	Degimo produktai	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Benzo(a)pireno ekvivalentų suma 0,6 ⁽¹⁶⁾	X	X	X
	Benzo(a)pirenas		50-32-8	200-028-5			0,5	0,05	0,6			
	Benzo(b)fluorantenas		205-99-2	205-911-9			0,017	0,017	žr. 16 išnašą			
	Benzo(k)fluorantenas		207-08-9	205-916-6			0,017	0,017	žr. 16 išnašą			

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁶⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
	Benzo(g,h,i)perilenas		191-24-2	205-883-8			8,2 × 10 ⁻³	8,2 × 10 ⁻⁴	žr. 16 išnašą			
	Indeno(1,2,3-cd)pirenas		193-39-5	205-893-2			Netaikoma	Netaikoma	žr. 16 išnašą			
	Chrizenas		218-01-9	205-923-4			0,07	0,007	žr. 16 išnašą			
	Benzo(a)antracenas		56-55-3	200-280-6			0,1	0,01	žr. 16 išnašą			
	Dibenz(a,h)antracenas		53-70-3	200-181-8			0,014	0,0014	žr. 16 išnašą			
	Fluorantenas		206-44-0	205-912-4			0,12	0,012	žr. 16 išnašą			

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁵⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
29)	Simazinas perkeltas į II priedo C dalį.											
29a)	Tetrachloretilenas	Pramoninės medžiagos	127-18-4	204-825-9	10	10	Netaikoma	Netaikoma				
29b)	Trichloretilenas	Pramoninės medžiagos	79-01-6	201-167-4	10	10	Netaikoma	Netaikoma		X		
30)	Tributilalavo junginiai ⁽¹⁷⁾ (tributilalavo katijonas)	Pesticidai – biocidas	36643-28-4	Netaikoma	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	1,6 ⁽¹⁸⁾	X	X	X
31)	Trichlorbenzenai perkelti į II priedo C dalį.											
32)	Trichlormetanas	Pramoninės medžiagos	67-66-3	200-663-8	2,5	2,5	Netaikoma	Netaikoma				
33)	Trifluralinas	Pesticidai – herbicidai	1582-09-8	216-428-8	0,03	0,03	Netaikoma	Netaikoma		X		

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁵⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
34)	Dikofolis	Pesticidai – organinis chloro junginys	115-32-2	204-082-0	$4,45 \times 10^{-3}$	$0,185 \times 10^{-3}$	Netaikoma ⁽¹⁹⁾	Netaikoma ⁽¹⁹⁾	111 gėlavandenėms žuvims 4,6 jūrinėms žuvims	X		X
35)	Perfluoroktansulfonrūgštis (PFOS) ir jos dariniai	Pramoninės medžiagos	1763-23-1	217-179-8	Įtraukta į 65-ą grupę (perfluoralkilintos ir polifluoralkilintos medžiagos (PFAS) – 25 medžiagų suma)							
36)	Chinoksifenas	Pesticidai – fungicidas	124495-18-7	Netaikoma	0,15	0,015	2,7	0,54		X		X
37)	Dioksinai ir dioksinų tipo junginiai ⁽²⁰⁾	Pramoniniai šalutiniai produktai	Netaikoma	Netaikoma			Netaikoma	Netaikoma	PCDD + PCDF + dioksinų tipo PCB ekvivalentų suma $3,5 \times 10^{-5}$ ⁽²¹⁾	X	X	X
38)	Aklonifenas	Pesticidai – herbicidas	74070-46-5	277-704-1	0,12	0,012	0,12	0,012				
39)	Bifenoksas	Pesticidai – herbicidas	42576-02-3	255-894-7	0,012	0,0012	0,04	0,004				

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁵⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
40)	Cibutrinas	Pesticidai – biocidas	28159-98-0	248-872-3	0,0025	0,0025	0,016	0,016				
41)	Cipermetrinas ⁽²²⁾	Pesticidai – piretroidas	52315-07-8	257-842-9	3×10^{-5}	3×10^{-6}	6×10^{-4}	6×10^{-5}				X
42)	Dichlorvosas	Pesticidai – organinis fosforo junginys	62-73-7	200-547-7	6×10^{-4}	6×10^{-5}	7×10^{-4}	7×10^{-5}				
43)	Heksabromciklododekanas (HBCDD) ⁽²³⁾	Pramoninės medžiagos	žr. 23 išnašą	žr. 23 išnašą	$4,6 \times 10^{-4}$	2×10^{-5}	0,5	0,05	90 gėlavandenėms žuvims 3,5 jūrinėms žuvims	X	X	X
44)	Heptachloras ir heptachloro epoksidas	Pesticidai – organinis chloro junginys	76-44-8 / 1024-57-3	200-962-3 / 213-831-0	$1,7 \times 10^{-7}$	$1,7 \times 10^{-7}$	3×10^{-4}	3×10^{-5}	0,013	X	X	X
45)	Terbutrinas	Pesticidai – biocidai	886-50-0	212-950-5	0,065	0,0065	0,34	0,034				

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁶⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
46)	17 alfa etinilestradiolis (EE2)	Vaistai – estrogenas	57-63-6	200-342-2	$1,7 \times 10^{-5}$	$1,6 \times 10^{-6}$	Nenustatyta	Nenustatyta				
47)	17 beta estradiolis (E2)	Vaistai – estrogenas	50-28-2	200-023-8	0,00018	9×10^{-6}	Nenustatyta	Nenustatyta				
48)	Acetamipridas	Pesticidai – neonikotinoidas	135410-20-7 / 160430-64-8	603-921-1	0,037	0,0037	0,16	0,016				
49)	Azitromicinas	Vaistai – makrolidų grupės antibiotikas	83905-01-5	617-500-5	0,019	0,0019	0,18	0,018				X
50)	Bifentrinas	Pesticidai – piretroidas	82657-04-3	617-373-6	$9,5 \times 10^{-5}$	$9,5 \times 10^{-6}$	0,011	0,001				X
51)	Bisfenolis-A (BPA)	Pramoninės medžiagos	80-05-7	201-245-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	130	51	0,025	X		

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁶⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
52)	Karbamazepinas	Vaistai – vaistas nuo epilepsijos	298-46-4	206-062-7	2,5	0,25	1,6 × 10 ³	160				
53)	Klaritromicinas	Vaistai – makrolidų grupės antibiotikas	81103-11-9	658-034-2	0,13	0,013	0,13	0,013				X
54)	Klotianidinas	Pesticidai – neonikotinoidas	210880-92-5	433-460-1	0,01	0,001	0,34	0,034				
55)	Deltametrinas	Pesticidai – piretroidas	52918-63-5	258-256-6	1,7 × 10 ⁻⁶	1,7 × 10 ⁻⁷	1,7 × 10 ⁻⁵	3,4 × 10 ⁻⁶				X
56)	Diklofenakas	Vaistai – vaistas nuo uždegimo	15307-86-5 / 15307-79-6	239-348-5 / 239-346-4	0,04	0,004	250	25				X
57)	Eritromicinas	Vaistai – makrolidų grupės antibiotikas	114-07-8	204-040-1	0,5	0,05	1	0,1				X

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁶⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
58)	Esfenvaleratas	Pesticidai – piretroidas	66230-04-4	613-911-9	$1,7 \times 10^{-5}$	$1,7 \times 10^{-6}$	0,0085	0,00085				X
59)	Estronas (E1)	Vaistai – estrogenas	53-16-7	200-164-5	$3,6 \times 10^{-4}$	$1,8 \times 10^{-5}$	Nenustatyta	Nenustatyta				
60)	Glifosatas	Pesticidai – herbicidas	1071-83-6	213-997-4	0,1 ⁽²⁴⁾ 86,7 ⁽²⁵⁾	8,67	Netaikoma ⁽²⁴⁾ 398,6 ⁽²⁵⁾	39,86				
61)	Ibuprofenas	Vaistai – vaistas nuo uždegimo	15687-27-1	239-784-6	0,14	0,014						X
62)	Imidaklopridas	Pesticidai – neonikotinoidas	138261-41-3 / 105827-78-9	428-040-8	0,0068	$6,8 \times 10^{-4}$	0,057	0,0057				
63)	Nikosulfuronas	Pesticidai – herbicidas	111991-09-4	601-148-4	0,0087	$8,7 \times 10^{-4}$	0,23	0,023				

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁵⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
64)	Permetrinas	Pesticidai – piretroidas	52645-53-1	258-067-9	2,7 × 10 ⁻⁴	2,7 × 10 ⁻⁵	0,0025	2,5 × 10 ⁻⁴				X
65)	Perfluoralkilintos ir polifluoralkilintos medžiagos (PFAS) – 25 medžiagų suma ⁽²⁶⁾ ⁽²⁹⁾	Pramoninės medžiagos	Netaikoma	Netaikoma	PFOA ekvivalentų suma 0,0044 ⁽²⁷⁾	PFOA ekvivalentų suma 0,0044 ⁽²⁷⁾	Netaikoma	Netaikoma	PFOA ekvivalentų suma 0,077 ⁽²⁷⁾	X	X	X
66)	Sidabras	Metalai	7440-22-4	231-131-3	0,01	0,006 (10 ‰ druskingumas) 0,17 (30 ‰ druskingumas)	0,022	Nenustatyta				
67)	Tiaklopridas	Pesticidai – neonikotinoidas	111988-49-9	601-147-9	0,01	0,001	0,05	0,005				
68)	Tiametoksamas	Pesticidai – neonikotinoidas	153719-23-4	428-650-4	0,04	0,004	0,77	0,077				

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁶⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje
69)	Triklozanas	Pesticidai – biocidai	3380-34-5	222-182-2	0,02	0,002	0,02	0,002				
70)	Šioje lentelėje išvardytų pesticidų ⁽²⁸⁾ veikliųjų medžiagų suma ⁽²⁹⁾ ⁽³⁰⁾	Pesticidai	Netaikoma	Netaikoma	0,2 ⁽³⁰⁾							

⁽¹⁾ CAS: Cheminių medžiagų santrumpų tarnyba.

⁽²⁾ ES numeris: numeris Europos esamų komercinių cheminių medžiagų sąrašė (EINECS) arba Europos registruotųjų cheminių medžiagų sąrašė (ELINCS).

⁽³⁾ Šis parametras yra AKS, išreikštas kaip metinė vidutinė vertė (MV AKS). Jei nenurodyta kitaip, jis taikomas visų medžiagų ir izomerų bendrai koncentracijai.

⁽⁴⁾ Vidaus paviršiniai vandenys apima upes bei ežerus ir susijusius dirbtinius arba labai pakeistus vandens telkinius.

⁽⁵⁾ Šis parametras yra AKS, išreikštas kaip didžiausia leidžiama koncentracija (DLK AKS). Jei nenurodyta kitaip, jis taikomas visų medžiagų ir izomerų bendrai koncentracijai. Jeigu prie DLK AKS yra pažymėta „netaikoma“, laikoma, kad MV AKS apsaugo nuo didžiausio trumpalaikės taršos padidėjimo vykstant nuolatiniam išleidimui, nes jų vertės yra gerokai mažesnės nei vertės, nustatytos remiantis ūminio toksiškumo duomenimis.

⁽⁶⁾ Jei pateikiamas biotos ar nuosėdų AKS, taikomas būtent jis, o ne vandens AKS, nedarant poveikio šios direktyvos 3 straipsnio 3 daliai, pagal kurią leidžiama vietoj to stebėti alternatyvų biotos taksoną arba kitą terpę su sąlyga, kad taikomas AKS užtikrina lygiavertį apsaugos lygį. Jei nenurodyta kitaip, jis taikomas bendrai visų medžiagų ir izomerų koncentracijai. Jei nenurodyta kitaip, biotos AKS yra susiję su žuvimis. Biotos AKS gėlavandenėms žuvims – vidaus vandenyse stebimoms gėlavandenėms žuvims; biotos AKS jūrinėms žuvims – kituose paviršiniuose vandenyse stebimoms jūrinėms žuvims. Medžiagų Nr. 15 (fluorantenas), Nr. 28 (PAA) ir Nr. 51 (bisfenolis-A) atveju biotos AKS yra susiję su vėžiagyviais ir moliuskais. Siekiant įvertinti cheminę būklę, stebėti fluoranteno, PAA ir bisfenolio-A kieki žuvyse netikslinga. Medžiagos Nr. 37 (dioksinai ir dioksinų tipo junginiai) atveju biotos AKS yra susiję su žuvimis, vėžiagyviais ir moliuskais pagal Komisijos reglamento (ES) 2023/915 ^(*)I priedo 4.1.5 punktą.

⁽⁷⁾ Prioritetinių medžiagų grupės, kurią sudaro brominti difenileteriai (Nr. 5), atveju AKS yra suminė giminingų junginių, pažymėtų Nr. 28, Nr. 47, Nr. 99, Nr. 100, Nr. 153 ir Nr. 154, koncentracija.

⁽⁸⁾ Tetra-, penta-, heksa-, hepta-, okta- ir dekabromdifenileteris (CAS numeriai atitinkamai 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3, 32536-52-0, 1163-19-5).

⁽⁹⁾ Kadmio ir jo junginių (Nr. 6) AKS vertės priklauso nuo vandens kietumo, skirstomo į penkias klases (1 klasė: < 40 mg CaCO₃/l, 2 klasė: nuo 40 iki < 50 mg CaCO₃/l, 3 klasė: nuo 50 iki < 100 mg CaCO₃/l, 4 klasė: nuo 100 iki < 200 mg CaCO₃/l, 5 klasė: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽¹⁰⁾ Šiai medžiagų grupei orientacinių parametų nenumatyta. Orientaciniai (-inis) parametrai (-as) nustatomi (-as) taikant analizės metodą.

⁽¹¹⁾ Parametrą „DDT iš viso“ sudaro izomerų 1,1,1-trichlor-2,2-bis-(p-chlorfenil)etano (CAS Nr. 50-29-3, ES Nr. 200-024-3), 1,1,1-trichlor-2-(o-chlorfenil)-2-(p-chlorfenil)etano (CAS Nr. 789-02-6, ES Nr. 212-332-5), 1,1-dichlor-2,2-bis-(p-chlorfenil)etileno (CAS Nr. 72-55-9, ES Nr. 200-784-6) ir 1,1-dichlor-2,2-bis-(p-chlorfenil)etano (CAS Nr. 72-54-8, ES Nr. 200-783-0) suminis kiekis.

⁽¹²⁾ Šie AKS susiję su biologiskai įsisavinamomis medžiagų koncentracijomis.

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁶⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinė pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje

⁽¹³⁾ Nonilfenolis (CAS Nr. 25154-52-3, ES Nr. 246-672-0), įskaitant izomerus 4-nonilfenolį (CAS Nr. 104-40-5, ES Nr. 203-199-4) ir (šakotąjį) 4-nonilfenolį (CAS Nr. 84852-15-3, ES Nr. 284-325-5).

⁽¹⁴⁾ Oktilfenolis (CAS Nr. 1806-26-4, ES Nr. 217-302-5), įskaitant izomerą 4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenolį (CAS Nr. 140-66-9, ES Nr. 205-426-2).

⁽¹⁵⁾ Benzo(a)pirenas (CAS Nr. 50-32-8) (RPF 1), benzo(b)fluorantenas (CAS Nr. 205-99-2) (RPF 0,1), benzo(k)fluorantenas (CAS Nr. 207-08-9) (RPF 0,1), benzo(g,h,i)perilenas (CAS Nr. 191-24-2) (RPF 0), indeno(1,2,3-cd)pirenas (CAS Nr. 193-39-5) (RPF 0,1), chrizenas (CAS Nr. 218-01-9) (RPF 0,01), benzo(a)antracenas (CAS Nr. 56-55-3) (RPF 0,1), dibenz(a,h)antracenas (CAS Nr. 53-70-3) (RPF 1) ir fluorantenas (CAS Nr. 206-44-0) (RPF 0,01). Fluorantenas taip pat atskirai nurodomas 15 eilutėje, PAA antracenas ir naftalenas nurodyti tik atskirai, nes RPF nėra.

⁽¹⁶⁾ Poliaromatinių angliavandenių (PAA) grupės (Nr. 28) atveju biotos AKS yra aštuonių iš devynių 15 išnašoje išvardytų PAA, išreikštų kaip benzo(a)pireno ekvivalentai, remiantis tų medžiagų kancerogeniškumu, palyginti su benzo(a)pirenu, t. y. 15 išnašoje nurodytomis RPF vertėmis, suminė koncentracija. Siekiant nustatyti atitiktį bendram biotos AKS, matuoti benzo(g,h,i)perileno kiekio biotoje nebūtina. Taip pat privaloma laikytis 15 eilutėje nurodytų fluoranteno biotos AKS.

⁽¹⁷⁾ Tributilalavo junginiai, įskaitant tributilalavo katijoną (CAS Nr. 36643-28-4).

⁽¹⁸⁾ Nuosėdų AKS.

⁽¹⁹⁾ Trūksta informacijos šių medžiagų DLK AKS nustatyti.

⁽²⁰⁾ Tai yra šie junginiai:
7 polichlorintieji dibenzo-p-dioksinai (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS Nr. 1746-01-6, ES Nr. 217-122-7), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS Nr. 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS Nr. 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS Nr. 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS Nr. 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS Nr. 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS Nr. 3268-87-9);
10 polichlorintųjų dibenzofuranų (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS Nr. 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS Nr. 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS Nr. 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS Nr. 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS Nr. 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS Nr. 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS Nr. 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS Nr. 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS Nr. 39001-02-0);
12 dioksinų tipo polichlorintųjų bifenilų (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS Nr. 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, CAS Nr. 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS Nr. 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS Nr. 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, CAS Nr. 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS Nr. 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS Nr. 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, CAS Nr. 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS Nr. 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS Nr. 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS Nr. 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS Nr. 39635-31-9).

⁽²¹⁾ Dioksinų ir dioksinų tipo junginių grupės (Nr. 37) atveju biotos AKS yra 20 išnašoje išvardytų medžiagų, išreikštų toksiškumo ekvivalentais, nustatytais pagal Pasaulio sveikatos organizacijos 2005 m. toksiškumo ekvivalento faktorius, suminė koncentracija.

⁽²²⁾ CAS Nr. 52315-07-8 yra izomerų mišinys, kurį sudaro cipermetrinas, alfa cipermetrinas (CAS Nr. 67375-30-8, ES Nr. 257-842-9), beta cipermetrinas (CAS Nr. 65731-84-2, ES Nr. 265-898-0), teta cipermetrinas (CAS Nr. 71691-59-1) ir zeta cipermetrinas (CAS Nr. 1315501-18-8, ES Nr. 257-842-9).

⁽²³⁾ Tai yra 1,3,5,7,9,11-heksabromciklododekanas (CAS Nr. 25637-99-4, ES Nr. 247-148-4), 1,2,5,6,9,10-heksabromciklododekanas (CAS Nr. 3194-55-6, ES Nr. 221-695-9), α-heksabromciklododekanas (CAS Nr. 134237-50-6), β-heksabromciklododekanas (CAS Nr. 134237-51-7) ir γ-heksabromciklododekanas (CAS Nr. 134237-52-8).

⁽²⁴⁾ Taikoma gelam vandeniui, kuris naudojamas geriamojo vandens gavybai ir ruošimui.

⁽²⁵⁾ Taikoma gelam vandeniui, kuris nenaudojamas geriamojo vandens gavybai ir ruošimui.

⁽²⁶⁾ Tai šie junginiai, nurodyti kartu su CAS numeriu, ES numeriu ir santykinės potencijos koeficientu (RPF):
perfluoroktano rūgštis (PFOA) (CAS Nr. 335-67-1, ES Nr. 206-397-9) (RPF 1), perfluoroktansulfonrūgštis (PFOS) (CAS Nr. 1763-23-1, ES Nr. 217-179-8) (RPF 2), perfluorheksansulfonrūgštis (PFHxS) (CAS Nr. 355-46-4, ES Nr. 206-587-1) (RPF 0,6), perfluoromonano rūgštis (PFNA) (CAS Nr. 375-95-1, ES Nr. 206-801-3) (RPF 10), perfluorbutansulfonrūgštis (PFBS) (CAS Nr. 375-73-5, ES Nr. 206-793-1) (RPF 0,001), perfluorheksano rūgštis (PFHxA) (CAS Nr. 307-24-4, ES Nr. 206-196-6) (RPF 0,01), perfluorbutano rūgštis (PFBA) (CAS Nr. 375-22-4, ES Nr. 206-786-3) (RPF 0,05), perfluorpentano rūgštis (PFPeA) (CAS Nr. 2706-90-3, ES Nr. 220-300-7) (RPF 0,03), perfluorpentansulfonrūgštis (PFPeS) (CAS Nr. 2706-91-4, ES Nr. 220-301-2) (RPF 0,3005), perfluordekano rūgštis (PFDA) (CAS Nr. 335-76-2, ES Nr. 206-400-3) (RPF 7), perfluordodekano rūgštis (PFDDa arba PFDoA) (CAS Nr. 307-55-1, ES Nr. 206-203-2) (RPF 3), perfluorundekano rūgštis (PFUnDA arba PFUnA) (CAS Nr. 2058-94-8, ES Nr. 218-165-4) (RPF 4), perfluorheptano rūgštis (PFHpA) (CAS Nr. 375-85-9, ES Nr. 206-798-9) (RPF 0,505), perfluortridekano rūgštis (PFTrDA) (CAS Nr. 72629-94-8, ES Nr. 276-745-2) (RPF 1,65), perfluorheptansulfonrūgštis (PFHpS) (CAS Nr. 375-92-8, ES Nr. 206-800-8) (RPF 1,3), perfluordekansulfonrūgštis (PFDS) (CAS Nr. 335-77-3, ES Nr. 206-401-9) (RPF 2), perfluortetradekano rūgštis (PFTeDA) (CAS Nr. 376-06-7, ES Nr. 206-803-4) (RPF 0,3), perfluorheksadekano rūgštis (PFHxDA) (CAS Nr. 67905-19-5, ES Nr. 267-638-1) (RPF 0,02), perfluoroktadekano rūgštis (PFODA) (CAS Nr. 16517-11-6, ES Nr. 240-582-5) (RPF 0,02), 2,3,3,3-tetrafluoro-2-(heptafluorpropoksi)propiono rūgštis (HFPO-DA) (CAS Nr. 13252-13-6) (RPF 0,06), 2,2,3-trifluor-3-(1,1,2,2,3,3-heksafluor-3-(trifluorometoksi)propoksi)propano rūgštis (CAS Nr. 919005-14-4) (RPF 0,03), 2-(perfluorheksil)etilo alkoholis (6:2 FTOH) (CAS Nr. 647-42-7, ES Nr. 211-477-1) (RPF 0,02), 2-(perfluoroktil)etanolis (8:2 FTOH) (CAS Nr. 678-39-7, ES Nr. 211-648-0) (RPF 0,04) ir 2,2-difluor-2-((2,2,4,5-tetrafluor-5-(trifluorometoksi)-1,3-dioksolan-4-il)oksi) acto rūgštis (C6O4) (CAS Nr. 1190931-41-9) (RPF 0,06), trifluoretano rūgštis (TFA) (CAS Nr. 76-05-1, ES Nr. 200-929-3) (RPF 0,002).

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)
Įrašo Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, taikomas biotai ⁽⁶⁾ [µg/kg drėgno svorio], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga	Nustatyta kaip visuresė patvari, bioakumuliacinė ir toksiška (uPBT) medžiaga	Nustatyta kaip medžiaga, kuri paprastai kaupiasi nuosėdose ir / arba biotoje

⁽²⁷⁾ PFAS grupės (Nr. 65) atveju AKS yra 26 išnašoje išvardytų 25 PFAS, išreikštų PFOA ekvivalentais, remiantis tų medžiagų potencialia, palyginti su PFOA, t. y. 26 išnašoje nurodytomis RPF vertėmis, suminė koncentracija. Kritiniai AKS yra biotos AKS(susiję su žuvų vartojimu),todėl jų privaloma laikytis. MV-AKS nėra lygiavertis apsaugos lygis.

⁽²⁸⁾ Pesticidai – augalų apsaugos produktai, nurodyti Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 2 straipsnyje, ir biocidiniai produktai, apibrėžti Reglamento (ES) Nr. 528/2012 3 straipsnyje.

⁽²⁹⁾ Direktyvoje 2009/90/EB nustatyti būtinausi veiksmingumo kriterijai taikomi kiekvienai atskirai cheminių medžiagų grupės medžiagai, tačiau atsižvelgiant į poreikį kiekybiškai įvertinti kiekvienos cheminės medžiagos indėlį į bendrą koncentraciją, kad būtų galima palyginti su AKS.

⁽³⁰⁾ Išimtys taikomos keturiems pesticidams, kurie turi būti stebimi biotoje arba nuosėdose, t. y. medžiagoms Nr. 16, Nr. 30, Nr. 34 bei Nr. 44 ir glifosatui.

^(*) 2023 m. balandžio 25 d. Komisijos reglamentas (ES) 2023/915 dėl didžiausios leidžiamosios tam tikrų teršalų koncentracijos maiste, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1881/2006, (OL L 119, 2023 5 5, p. 103, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/915/oj>).“;

3) B dalis iš dalies keičiama taip:

a) 1 punkto pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Bet kurio paviršinio vandens telkinio atveju MV-AKS taikymas reiškia, kad to vandens telkinio kiekvienoje reprezentatyvioje stebėsenos vietoje vienų metų laikotarpiu skirtingu metu išmatuotos koncentracijos aritmetinis vidurkis neviršija standarto.“;

b) 2 punkto pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Bet kurio paviršinio vandens telkinio atveju DLK-AKS taikymas reiškia, kad to vandens telkinio kiekvienoje reprezentatyvioje stebėsenos vietoje išmatuota koncentracija neviršija standarto.“

VII PRIEDAS

Direktyva 2008/105/EB papildoma šiuo priedu:

„II PRIEDAS

UPIŲ BASEINŲ SPECIFINIAMS TERŠALAMS TAIKOMI APLINKOS KOKYBĖS STANDARTAI

A DALIS. UPIŲ BASEINŲ SPECIFINIŲ TERŠALŲ KATEGORIJŲ ORIENTACINIS SĄRAŠAS

1. Organiniai halogeniniai junginiai ir medžiagos, vandens aplinkoje galinčios sudaryti tokius junginius.
2. Fosforo organiniai junginiai.
3. Alavo organiniai junginiai.
4. Medžiagos ir preparatai arba jų skilimo produktai, kaip įrodyta, turintys kancerogeninių arba mutageninių savybių arba tokių savybių, kurios gali paveikti steroidogeninę, skydliaukės, reprodukcijos arba kitas su endokrine sistema susijusias funkcijas vandens aplinkoje arba per ją.
5. Patvarūs angliavandeniliai ir patvarios bei bioakumuliacinės organinės toksiškos medžiagos.
6. Cianidai.
7. Metalai ir jų junginiai.
8. Arsenas ir jo junginiai.
9. Biocidai ir augalų apsaugos produktai.
10. Suspensinės medžiagos, įskaitant mikroplastikus ir nanoplastikus.
11. Mikroorganizmai, genai ar genetinė medžiaga, rodantys, kad yra antimikrobinėms medžiagoms atsparių mikroorganizmų, visų pirma žmonėms ar gyvuliams patogeniškų mikroorganizmų.

B DALIS. UPIŲ BASEINŲ SPECIFINIAMS TERŠALAMS TAIKOMŲ APLINKOS KOKYBĖS STANDARTŲ NUSTATYMO TVARKA

Upių baseinų specifiniams teršalams taikomų AKS nustatymo metodus sudaro šie veiksmai:

- a) receptorių ir komponentų ar terpių, kuriems kelia pavojų susirūpinimą kelianti medžiaga, nustatymas;
- b) duomenų apie susirūpinimą keliančios medžiagos savybes, įskaitant jos (eko)toksiškumą, ypač laboratorinių, mezokosmo ir lauko tyrimų ataskaitų, apimančių lėtinį ir ūminį poveikį tiek gėlo, tiek sūraus vandens aplinkoje, sugretinimas ir kokybės įvertinimas;
- c) poveikio nesukeliančios arba panašios koncentracijos ekstrapoliacija iš (eko)toksiškumo duomenų, taikant deterministinius arba tikimybinius metodus, ir tinkamų vertinimo koeficientų parinkimas bei taikymas, kad būtų atsižvelgta į neapibrėžtis ir nustatyti AKS;
- d) AKS, kai jie taikomi skirtingiems receptoriams ir komponentams, palyginimas ir kritinių AKS, t. y. AKS, kuriais užtikrinama jautriausio receptoriaus apsauga svarbiausiame komponente ar terpėje, parinkimas.

C DALIS. UPIŲ BASEINŲ SPECIFINIAMS TERŠALAMS TAIKOMŲ SUDERINTŲ APLINKOS KOKYBĖS STANDARTŲ SAUGYKLA

Eilės Nr.	Medžiagos pavadinimas	Medžiagų kategorija	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	MV- AKS ⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	MV- AKS ⁽³⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	DLK- AKS ⁽⁵⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽⁴⁾ [µg/l]	DLK- AKS ⁽⁵⁾ Kiti paviršiniai vandenys [µg/l]	AKS, biotai ⁽⁶⁾ [µg/kg drėgnos masės], arba AKS, taikomas nuosėdoms [µg/kg sauso svorio], jei taip nurodyta
1	Alachloras ⁽⁷⁾	Pesticidai	15972-60-8	240-110-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
2	Anglies tetrachloridas ⁽⁷⁾	Pramoninės medžiagos	56-23-5	200-262-8	12	12	Netaikoma	Netaikoma	
3	Chlorfenvinfosas ⁽⁷⁾	Pesticidai	470-90-6	207-432-0	0,1	0,1	0,3	0,3	
4	Simazinas ⁽⁷⁾	Pesticidai	122-34-9	204-535-2	1	1	4	4	
5	Trichlorbenzenai ⁽⁷⁾	Pramoninės medžiagos – tirpiklis	12002-48-1	234-413-4	0,4	0,4	Netaikoma	Netaikoma	
6	Atrazinas ⁽⁷⁾	Pesticidai – herbicidai	1912-24-9	217-617-8	0,6	0,6	2,0	2,0	

⁽¹⁾ CAS: Cheminių medžiagų santrumpų tarnyba.

⁽²⁾ ES numeris: numeris Europos esamų komercinių cheminių medžiagų sąrašė (EINECS) arba Europos registruotųjų cheminių medžiagų sąrašė (ELINCS).

⁽³⁾ Šis parametras yra AKS, išreikštas kaip metinė vidutinė vertė (MV-AKS). Jei nenurodyta kitaip, jis taikomas visų medžiagų ir izomerų bendrai koncentracijai.

⁽⁴⁾ Vidaus paviršiniai vandenys apima upes bei ežerus ir susijusius dirbtinius arba labai pakeistus vandens telkinius.

⁽⁵⁾ Šis parametras yra AKS, išreikštas kaip didžiausia leidžiama koncentracija (DLK AKS). Jeigu prie DLK-AKS yra pažymėta „netaikoma“, laikoma, kad MV-AKS apsaugo nuo didžiausio trumpalaikės taršos padidėjimo vykstant nuolatiniam išleidimui, nes jų vertės yra gerokai mažesnės nei vertės, nustatytos remiantis ūminio toksiškumo duomenimis.

⁽⁶⁾ Jei pateikiamas biotos AKS, taikomas būtent jis, o ne vandens AKS, nedarant poveikio direktyvos 3 straipsnio 3 daliai, pagal kurią leidžiama stebėti alternatyvų biotos taksoną arba kitą terpę, jei taikomas AKS užtikrina lygiavertį apsaugos lygį. Jei nenurodyta kitaip, biotos AKS yra susiję su žuvimis.

⁽⁷⁾ Medžiaga, kuri anksčiau buvo įtraukta į Direktyvos 2000/60/EB X priedą arba Direktyvos 2008/105/EB I priedą kaip prioritentinė medžiaga.“

VIII PRIEDAS

Direktyva 2008/105/EB papildoma šiuo priedu:

„III PRIEDAS

MEDŽIAGOS, KURIAS REIKIA PERŽIŪRĖTI, KAD JAS BŪTŲ GALIMA NUSTATYTI KAIP PRIORITETINES MEDŽIAGAS

Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾
Bisfenolių suma	Netaikoma	Netaikoma
Pasirinktų pesticidų pagal veikimo mechanizmą suma (-os)	Netaikoma	Netaikoma
Pasirinktų vaistų pagal veikimo mechanizmą suma (-os)	Netaikoma	Netaikoma

⁽¹⁾ CAS: Cheminių medžiagų santrumpų tarnyba.

⁽²⁾ ES numeris: numeris Europos esamų komercinių cheminių medžiagų sąraše (EINECS) arba Europos registruotųjų cheminių medžiagų sąraše (ELINCS).“